T.C.
ERCİYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
DOĞU DİLLERİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
KORE DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI

JAPON SÖMÜRGE DÖNEMİNDE KORE ŞİİRİNİN GELİŞİMİ

Hazırlayan
Esra SEVİNÇ

Danışman
Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ

Yüksek Lisans Tezi

2019
KAYSERİ

T.C.
ERCİYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
DOĞU DİLLERİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
KORE DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI

JAPON SÖMÜRGE DÖNEMİNDE KORE ŞİİRİNİN GELİŞİMİ

(Yüksek Lisans Tezi)

Hazırlayan
Esra SEVİNÇ

Danışman
Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ

2019
KAYSERİ

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin, akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim. Aynı zamanda bu kural ve davranışların gerektirdiği gibi, bu çalışmanın özünde olmayan tüm materyal ve sonuçları tam olarak aktardığımı ve referans gösterdiğimi belirtirim.

Esra SEVİNÇ

YÖNERGEYE UYGUNLUK SAYFASI

“Japon Sömürge Döneminde Kore Şiirinin Gelişimi ” adlı Yüksek Lisans tezi, Erciyes Üniversitesi Lisansüstü Tez Önerisi ve Tez Yazma Yönergesine uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan	**Danışman**
Esra SEVİNÇ	Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ

Doğu Dilleri ve Edebiyatları A.B.D Başkanı

Prof. Dr. S. Göksel TÜRKÖZÜ

Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ danışmanlığında **Esra SEVİNÇ** tarafından hazırlanan **"Japon Sömürge Döneminde Kore Şiirinin Gelişimi"** adlı bu çalışma, jürimiz tarafından Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü **Kore Dili ve Edebiyatı** Anabilim Dalında **Yüksek Lisans** tezi olarak kabul edilmiştir.

11/06/2019

JÜRİ:

Danışman : Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ

Üye : Prof. Dr. Göksel TÜRKÖZÜ

Üye : Dr. Öğr. Üy. Melek KABA

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun 01.../07.../2019 tarih ve ...27.... sayılı kararı ile onaylanmıştır.

01 /07/ 2019

Doç. Dr. Kenan GÜLLÜ

Enstitü Müdürü

Enstitü Müdürü

JAPON SÖMÜRGE DÖNEMİNDE KORE ŞİİRİNİN GELİŞİMİ

Esra SEVİNÇ

Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,
Yüksek Lisans Tezi, Haziran 2019
Danışman: Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ

ÖZET

Sömürge, bir ulusun kendinden daha zayıf olan ulusu, kendi çıkarları doğrultusunda kullanması ve hakimiyeti altına almasıdır. Sömürge altına alınan uluslarda maddi manevi birçok kayıp meydana gelmektedir. Japonya tarafından sömürge altına alınan Kore'de, sömürgenin oluşturduğu acılar yoğun bir şekilde her alanda hissedilmiştir. Bu dönemde Kore halkının yaşadığı ızdırap, keder, baskılar Kore Edebiyatı şiirlerine de yansımıştır.

Bu çalışmada Japon Sömürge döneminin Kore şiirlerine etkisi ve şiirlerin gelişimi incelenerek Kore edebiyatı hakkında kısa bilgiler verilmiştir. Çalışma Kore toplumuna ve kültürüne dair de bilgiler içermesi sebebiyle Korece'yi ve Kore edebiyatını öğrenmek isteyenlere alanında kaynak oluşturmayı da hedeflemektedir.

Üç bölümden oluşan çalışmamızın ilk bölümünde Japon sömürge dönemi ele alınmıştır. Sömürge dönemi sırasında Kore'deki sosyal ortam, sömürge dönemi edebiyatı, dönemin özellikleri ve sömürgenin edebiyata etkisi, dönemin şiir anlayışı ve sömürge döneminde şiirin genel özellikleri hakkında bilgi verilmiştir. İkinci bölümde dönemin ünlü şairlerin hayatları ve şairlerin gözünden sömürge dönemi açıklanmaya çalışılmıştır. Bu çalışmamızın en önemli kısmını oluşturan üçüncü ve son bölümde ise Japon sömürge dönemindeki şiirlerde işlenen temalar incelenmiştir. Dönemin şiirlerine konu olan temalar altı başlık altında incelenerek örneklerle açıklanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Japon Sömürge Dönemi, Kore Edebiyatı, Kore Şairleri, Kore Şiiri

THE DEVELOPMENT OF KOREAN POETRY DURING JAPANESE RULE

Esra SEVİNÇ

Erciyes University, Institute of Social Sciences,

M.Sc. Thesis, June 2019

Advisor: Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ

ABSTRACT

The colonial is the use and manipulate of a nation that is weaker than its own self and take it under its control. Lots of financial and emotional damage occurs in the nations which are under colonial. The sufferings which caused by colonial was intensely felt in all areas in Korea where had been ruled by Japan. In this period, the suffering, grief of the Korean people and being under pressure were reflected in the Korean Literature poems.

In this study, the influence of Japanese colonial period on Korean poems and the development of poems were examined and given briefing. As our study also includes information about Korean society and culture, we aim that it will be a source for those who want to learn Korean and Korean literature.

Our study consists of three parts in total. In the first chapter, information was given about the Japanese colonial period. During the colonial period, the social environment in Korea, the colonial period literature, the characteristics of the period and the influence of the colony on the literature, the understanding of poetry of the period and the general features of poetry during the colonial period were enlighted In the second chapter; poets, poems of the period and the colonial period through the eyes of poets were tried to be explained. In the last and third chapter that was the most

important part of this study, development of japan colonial period poems was tried to be explained.

The themes of the poems of the period were examined under six titles and explained with examples.

Keywords: Japanese Colonial Period, Korean Literature, Korean Poets, Korean Poetry

İÇİNDEKİLER

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK i
YÖNERGEYE UYGUNLUK SAYFASI ii
KABUL ONAY SAYFASI ii
ÖZET iv
ABSTRACT v
İÇİNDEKİLER vii
ŞEKİLLER LİSTESİ xi
GİRİŞ xi

BİRİNCİ BÖLÜM
JAPON SÖMÜRGE DÖNEMİ

1.1. Sömürge Dönemi Kore'de Sosyal Ortam 8
1.2. Sömürge Dönemi Edebiyatı 21
1.3 Sömürge Dönemi Şiir Anlayışı 28
1.3.1. 1910'lu Yıllarda Şiir Anlayışı 31
1.3.2.1920'li Yıllarda Şiir Anlayışı 33
1.3.3. 1930-1945 Yıllarında Şiir Anlayışı 36

İKİNCİ BÖLÜM
DÖNEMİN ÜNLÜ ŞAİRLERİ VE ESERLERİ

2.1. Honğ Sayonğ (홍사용) 40
2.2 Gimıog (김억) 43
2.3 Hoanğ Sogu (황석우) 45
2.4 Bag Yonghi (박영희) 47
2.5. İ Sanğhoa (이상화) 49
2.6. Yanğ Cudonğ (양주동) 50
2.7. Gim Sovol (김소월) 51
2.8. İ Yugsa (이육사) 53
2.9. Han Yonğun (한용운) 54
2.10. Yun Donğcu (윤동주) 56
2.11 Sıo Cıonğcu (서정주) 58
2.12 Yu Çihoan (유치환) 63

2.13 Cu Yohan (주요한) 65
2.14 No Çıonmyıonğ (노천명) 67
2.15 Gim Yıonğrangğ (김영량) 69

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÖNEM ŞİİRLERİNDE İŞLENEN TEMALAR

3.1 Hayata Dair Umudu Konu Alan Şiirler 72
3.1.1. Yalnız Pınar (샘물이 혼자서)-Cu Yohan (주용한) 73
3.1.2. Kayık ve Yolcu (나룻배와 행인)-Han Yonğun (한용운) 73
3.1.3. Havai Fişek (불놀이)-Cu Yohan (주요한) 75
3.1.4. Sonu Olmayan Nehir Akıyor (끝없는 강물이 흐르네)-Gim Yıonğryangğ (김영랑) 77
3.1.5. Şakayıklar Açana Kadar (모란이 피기까지는)-Gim Yıonğryangğ (김영랑) ... 78
3.1.6. Kaya (바위)-Yu Çihoan (유치환) 79
3.1.7. Ceviz Ağacı (교목)-İ Yugsa (이육사) 80
3.1.8. Cosıon'un Nabzı (조선의 맥박)-Yangğ Cudonğ (양주동) 81
3.1.9. Hayaletlerin Ülkesi (유령의 나라)-Yangğ Cudonğ (양주동) 82
3.2. Hüznü Konu Alan Şiirler 83
3.2.1. Ben Kralım (나는 왕이로소이다)-Honğ Sayonğ (홍사용) 84
3.2.2. Başlangıç Şiiri (서시)-Yun Donğcu (윤동쥬) 87
3.2.3. Yıldızların Sayıldığı Gece (별 헤는 밤)-Yun Donğcu (윤동쥬) 88
3.2.4. Kolayca Yazılan Şiir (쉽게 씌어진 시)-Yun Donğcu (윤동쥬) 90
3.2.5. Küçük Kardeşimin Portresi (아우의 이상화)-Yun Donğcu (윤동쥬) 92
3.2.6. Taş Duvarı Ağartan Güneş Işığı (돌담에 소색이는 햇발)-Gim Yıonğrangğ (김영랑) 94
3.2.7. Otoportre (자화상)-Sıo Cıonğcu (서정주) 94
3.2.8. Namsadangğ (남사당)-No Çıonmyıonğ (노천명) 96
3.2.9. Kalbimi Anlayacak Kişi (내 마음을 아실 이)-Gim Yıonğrangğ (김영랑) 97
3.2.10. Yatak Odama (나의 침실로)-İ Sanğhoa(이상화) 98
3.2.11. Bahar Gidiyor (봄은 간다)-Gimıog(김억) 101
3.2.12. Denizanasının Şarkısı (해파리의 노래)-Gimıog(김억) 102
3.2.13. Güneşin Batması (태양의 침몰)-Hoanğ Sıogu (황석우) 102
3.2.14. Ay Işığı ile Kaplı Hasta Odası (월광으로 짠 병실)-Bag Yıonghi (박영희) 103

3.2.15. Yol (길)-Gim Sovol (김소월)....104
3.2.16. Yol (길)-Yun Donğcu (윤동주)....1055
3.3. Doğayı Konu Alan Şiirler....106
3.3.1. Dağ Çiçeği (산유화)-Gim Sovol (김소월)....107
3.3.2. Kız Kardeşimin Kalbi Bana Bak (누이의 마음아 나를 보아라)-Gim Yıonğryanğ (김영랑....108
3.3.3. Geyik (사슴)-No Çıonmyıonğ (노천명)....109
3.3.4. Yeşil Mayıs (푸른 오월)-No Çıonmyıonğ (노천명)....110
3.3.5. İlkbahar (봄)-Hoanğ Sıogu (황석우)....111
3.3.6. Mavi Tüylü Kedi(벽묘의 모)-Hoanğ Sıogu (황석우)....112
3.3.7. Çiçek Yılan (화사)-Sıo Cıonğcu(서정주)....112
3.4.Özlemi Konu Alan Şiirler....113
3.4.1. Tesadüf (오다가다)-Gimıog(김억)....114
3.4.2. Ağıt (초혼)-Gim Sovol (김소월)....115
3.4.3. Bilemiyorum (알 수없어요)-Han Yonğun (한용운)....116
3.4.4. Keşişin Vaazı (선사의 설법)-Han Yonğun (한용운)....116
3.5. Toplumu Konu Alan Şiirler....117
3.5.1. Ocak (일월)-Yu Çihoan (유치환)....118
3.5.2. Feryat (통곡)-İ Sanğhoa (이상화)....119
3.5.3. Kederli Arkadaşıma (설움에 있는 벗에게)-Cu Yohan (주요한)....119
3.5.4. Çalınan Kırlara da Bahar Gelir mi? (빼앗긴 들에도 봄은 오는가)-İ Sanğhoa (이상화)....120
3.5.5. Seni Gördüm (당신을 보았습니다)-Han Yonğun (한용운)....121
3.5.6. Tagore'un Şiirini Okuyup (타고르의(Gardenisto)시를 읽기)-Han Yonğun (한용운)....122
3.5.7. Keşke Süreceğimiz Toprağımız Olsaydı (바라건대는 우리에게 우리의 보습대일 땅이있었다면)-Gim Sovol (김소월)....123
3.5.8. Zirve (절정)-İ Yugsa (이육사)....124
3.5.9. Çiş Haritası Çişten Harita (오줌싸개 지도)-Yun Donğcu (윤동주)....125
3.5.10. Anne Yüreği (어머니의 마음)-Yanğ Cudonğ (양주동)....125
3.5.11. Kırlar (광야)-İ Yugsa (이육사)....126
3.6. Ayrılık Temalı Şiirler....127
3.6.1. Guguk Kuşu (귀촉도)-Sıo Cıonğcu (서정주)....127
3.6.2. Yağmur (비)-Gimıog(김억)....128

3.6.3.Açelya Çiçeği (진달래 꽃)-Gim Sovol (김소월) 128
3.6.4 Sevgilimin Sessizliği (님의 침묵)-Han Yonğun (한용운) 130

SONUÇ 142
KAYNAKÇA 135
ÖZGEÇMİŞ 142

Şekil 1 1911-1920 Yıllarında Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı 12
Şekil 2 1920-1930 Yıllarında Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı 12
Şekil 3 1930-1938 Yıllarında Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı 12
Şekil 4 태화관 (Te Hoagoan) 1 Mart Harekatı'nın başladığı yer 13
Şekil 5 Konfor Kadınları 31
Şekil 6 Konfor Kadınları 2 20
Şekil 7 Konfor Kadınları Temsil Eden Koreli Kız Anıtı 21
Şekil 8 Uygarlığın Doğuşu 20
Şekil 9 Yaratma 20
Şekil 10 Harabe 23
Şekil 11 Beyaz Akış 23
Şekil 12 Venüs 23
Şekil 13 Şiir Edebiyat 23
Şekil 14 Fay 25
Şekil 15 3-4 Edebiyat 23
Şekil 16 Şiir ve Roman 23
Şekil 17 Büyük Han Günlük Gazetesi 30
Şekil 18 İlim Işığı 32
Şekil 19 Batı Edebiyat Dergisi 45
Şekil 20 Delikanlı 23

GİRİŞ

Tezin Konusu

Sömürgecilik, bir milletin ve devletin başka bir milleti ve ülkeyi kendi devlet ve milletinin çıkarları doğrultusunda işletmesi, tekeline ve boyunduruğuna almasıdır. Başka bir deyişle elde ettiği o ülkenin her türlü imkânlarıyla insanların emeğinden yararlanarak kendine maddi ve manevi çıkarlar sağlamasıdır.[1]

Sömürge ve ham madde arayışına giren Japonya en yakın komşusu olan ve dışarıdan gelebilecek tehditlere karşı korunabilmek için güvenli bir yer olan Kore Yarımadasına girerek 29 Ağustos 1910 yılında resmen sömürge faaliyetlerini başlatmıştır.

Sömürge dönemiyle birlikte ülkedeki gazete ve dergiler, siyasal ve toplumsal örgütler kapatılmaya başlatıldı. Daha sonralarda eğitim hayatına müdahaleler yapıldı. Sonrasın da Korelilerin gereğinden fazla eğitim görmelerini engellemek amacıyla erkek çocuklarına 4, kız çocuklarına ise 3 yıllık bir eğitim hakkı verildi. Ayrıca Japonca resmi dil olarak benimsenip okullarda Japon dili ve tarihi dersleri görülmeye başladı.

Kendi ülkelerinde böyle bir esaretin içine düşüp ana dillerinin dahi konuşulmasına izin verilmediği acımasız bir baskıya daha fazla dayanamayan Koreliler 1 Mart 1919'da kaybettikleri bağımsızlıklarını kazanmak adına Japonlara karşı ayaklanma gerçekleştirdiler. Ellerinde ülke bayraklarıyla özgürlük için meydanları dolduran ve tüm ülkeye yayılan bu hareket sonucunda başarısız olan Koreliler her ne kadar bağımsızlıklarını kazanamasalar da Japonları sömürge yönetim tarzlarını gözden geçirmeye itti.

Japon emperyalizmiyle birlikte Kore'de edebiyat alanında da birçok değişikliğe gidilmiştir. 1910 yılından 1945 yılına kadar uzanan sömürge dönemindeki Kore

[1] Ahmet Gündüz, *Sömürgecilik Kavramı Ve Sömürgeci Devletlerin Uyguladıkları Taktikler "Ortadoğu Örneği",* Tarih Okulu Dergisi, Mart 2016, Sayı XXV, s.764

Edebiyatını üç dönem halinde inceleyebiliriz. 1910'lu yıllarda Gabo Reformuyla[2] birlikte ülkeye giren batı fikir ve akımları dönem edebiyatına büyük ölçüde yön vermiştir. Dönemin yazar ve şairleri eserlerinde modern tarzda bir üslup kullanmaya başlamıştır. Bu döneme damga vuran edebiyatçılardan olan İ Goanğsu (이광수) 'nun "Merhametsiz (Mucıonğ 무정)" adlı eseri yazmasıyla Kore edebiyatının ilk modern tarzda eseri ortaya çıkmıştır. Ayrıca İ Goanğsu, serbest şiir tarzında da eserler yazmıştır.

1920'li dönem ise 1 Mart hareketinin başlamasıyla birlikte kültür, sanat ve eğitim gibi çeşitli ayaklanmaların yaşandığı ve Kore edebiyatının canlandığı bir dönemdir. 1 Mart hareketinin başarısızlığından kaynaklı olarak bu dönem eserlerinde mağlubiyet, romantizm, dejenerelik ve kadın gibi temalar işlenmiştir. Gim Sovol (김소월), Han Yonğun (한용운), Na Hyesıog (나혜석), Gim Myıonğsun (김명순) gibi şair ve yazarlar edebi faaliyetlerde bulunmuşlardır.

1930 'lu dönem şiirinde duygudan çok mantığa başvurulduğu dönemdir. Dönem şairlerinden Cıonğ Ciyonğ (정지용), Gim Girim (김기림) şiirlerinde imgeciliği temel alarak eserler yazmışlardır. Son olarak 1940'lı yıllarda ise Japon emperyalizmine karşı koyan, çeşitli tarzlara sahip şairlerin olduğu dönemdir.

Yukarıda dönem özelliklerinde kısaca belirtildiği üzere bu çalışmada Japon sömürgesinin ne olduğu, nasıl ortaya çıktığı, dönem edebiyatına olan etkileri, döneme damgasını vuran ünlü şairlerin sömürge hakkındaki düşünceleri ve bunları şiirlerine nasıl yansıttıkları incelenecektir.

Yaklaşık olarak 35 yıl süren ve Kore halkında derin izler bırakan Japon sömürgesini konu alan şairler, memleket özlemi, sınıf ayrımı, hüzün, umut, toplum, ayrılık gibi konuları ele alarak dönem insanının sesi olmuşturlar. Bizde bu çalışmada sömürge döneminin şiirde bıraktığı izleri inceleyeceğiz.

Tezin Amacı ve Önemi

[2] 1894'ten 1896 yılına kadar süren Donğhag eylemine karşı yapılan reformdur.

Japon emperyalizmi ile ilgili Kore'de sayısız tez, makale ve birçok kitap bulunmaktadır. Fakat genel hatları ile o dönemdeki edebiyat anlayışına değinen bir kaynak bulunmamaktadır. Türkiye'de ise sömürgecilik dönemi şiirine değinen bir çalışma mevcut değildir. Bu çalışmayı yapmamızdaki amacımız sömürge dönemindeki Kore şiirini derinlemesine inceleyip şiirlerde kullanılan başlıca temaları analiz ederek sonuca varmaktır.

Korece ve Türkçe kaynak taramasında sömürge dönemindeki şiir gelişimini ve şiirlerde işlenen temaları bir başlık altında inceleyen bir kaynak bulunamamıştır. Bu tezin Japon sömürge dönemi şiirini genel bir bakış açısıyla inceleyerek gelecek yıllarda yapılacak olan çalışmalara yardımcı olması açısından önem taşıdığı düşünülmektedir.

Literatür Değerlendirmesi

Bu tezin yazım aşamasında yararlanılan ana kaynaklar aşağıdaki gibidir:

Kitaplar:

1) Kore Modern Edebiyatının 100 Yıllık Tarihini Genel Olarak İnceleyen Eser

한국현대문학사 100 년을 총체적으로 개관한 결정판! 한국현대문학사 (Hangughyıondemunhagsa 100 Nyıonıl Çonğçecıogıro Gegoanhan Gyıolcıonğpan! Hangughyıondemunhagsa)

Bu eserde 1900 yılından 2000 yılına kadar olan yüz yıllık Kore modern edebiyat tarihi sistematik bir şekilde düzenlenmiştir. Şiir, roman, tiyatro, eleştiri gibi her türde edebi eseri yıllara göre sınıflandırıp dönemsel özelliklerinden bahsedilmiştir. Bu kaynak aracılığıyla 1910 yılından 1945 yılına kadar süregelen sömürge dönemi şiiri hakkında genel bilgiler verilecektir.

2) Kore Modern Şiiri ve Duyguların Tarihi

한국현대시 그 감동의 역사 (Hangughyıondeşi Gı Gamdonğıy Yıogsa)

Dönemlere göre Kore modern şiirinin tarihini geçmişi düşündürerek anlatan 957 sayfalık bir eserdir. Cıonğ Conğcin tarafından 2011 yılında kaleme alınan bu eserde, Japon güçlerinin istilasında olan üzücü bir dönemin bilginlerinin şiir anlayışı, Japon emperyalizminde ülkelerini kaptırdıkları dönemde ortaya çıkan 1 Mart Hareketi şarkısı, demokratik ruhun güçlenerek geliştiği dönemdeki halk devrimini tema alan bir çok şiir tanıtılmaktadır. Tezde kullanılan bu kaynak sömürge dönemindeki sosyal ortamı anlatması ve çeşitli temalar işleyen şiirlerin bulunması yönünden tezimizde yardımcı olacaktır.

3)Üzgün Şairin Şarkısı: Gim Sovol Şiir Araştırması

슬픈 시인의 노래 김소월 시 연구 (Sılpın Şiinıy Nore Gim Sovol Şi Yıongu)

Japon emperyalizm döneminde yaşayan şair Gim Sovol duyarlı ve hassas kişiliğe sahip birisidir. Okuyucular Gim Sovol'un o döneme dair neler hissettiğini ve dönemi nasıl yaşadığını şiirleri aracılığıyla öğrenebilir. Bu kitapta Gim Sovol' un şiirlerini dönemsel olarak başlangıç, gelişme ve bitiş dönemi olarak ayırıp tanıtmaktadır. Ayrıca temalarına göre üzüntü, nefret, karamsarlık olarak şiirleri bölümler halinde ele almıştır. Ek olarak Gim Sovol ve Sovol'un şiirlerine dair araştırma metinleri de kitapta yer almaktadır. O dönemi yaşayıp şahitlik eden Kore Modern Edebiyatı'nın en önemli şairinin incelendiği bu kaynak, şair ve şiir incelememizde kullanılmıştır. Gim Hango tarafından 2000 yılında yazılmıştır.

5) Analitik Okuma Kore Modern Şiiri

한국현대시 분석적 읽기 (Hangughyıondeşi Bunsıogcıog İlgi)

2009 yılında yayımlanan bu eser, Modern Edebiyatın ortaya çıkışından sonraki elli yıla ulaşan şairlerin 27 adet şiiri analiz edilerek kitap haline getirilmiştir. Analiz yöntemi olarak tek bir yönteme bağlı kalınmayıp esere uygunluğuna göre analiz

yönteminin özgürce seçilmesi bu kitabın özelliğidir. Bizde şairler ile ilgili araştırma için çalışmamızda bu kitaptan yararlandık.

6) Kore Modern Şiiri ve Şiir Sanatı

한국의 현대시와 시론 (Hangugıy Hyıondeşioa Şiron)

2012 yılında Somyıonğ Yayınevinde (Somyıonğçulpan 소명출판) yayımlanan bu kitapta şiir edebiyatı araştırmalarında ortaya çıkan kopuklukları ve nedenleri bulunarak bu nedenleri açıklamak amaçlanmıştır. Özellikle 'Modern anlamda şiirsel dil denilen şey ne demektir?' sorusunu vurgulayarak bu sorunu geliştirmeyi hedef almıştır. Çalışmamızda şiirsel dil konusunda bu eserden faydalandık.

7) Modern Kore Edebiyatı Eser İncelemeleri. Antalya: Likya Yayınları, 2017.

Kore Modern Edebiyatı eserlerinin on'ar yıllık periyodlar halinde incelendiği bu eser sömürge dönemini kapsayan 1910 ve 1945 yılları arasındaki şiir incelemelirini yapmamızda yardımcı olmuştur.

8)Modern Kore Edebiyatı Tarihi. Antalya: Likya Yayınları, 2017.

Bu kitap Modern kore edebiyatı tarihini krolonojik sırayla anlatmış ve günümüze kadar bu kronojinin oluşma evrelerinden bahsetmiştir. Sömürgenin dönem edebiyatına etkisine değindiğimiz birinci bölümü yazarken, bu eserden faydalandık.

Makaleler:

1) Türközü, Hatice Köroğlu Han Yonğ Un'un Şiirlerinde 'Sevgili-Yar (Nim 님)' Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme 2017

Han Yonğun'un eserlerindeki sevgili kavramını inceleyen bu makaleyi, ikinci bölümde hayatına değindiğimiz şairin şiirini incelerken kullandık.

2). Türközü, Hatice Köroğlu Kore Edebiyatına Genel Bir Bakış.(2002).

Kore edebiyatıyla ilgili birçok çalışması bulunan Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ bu makalesinde Kore'nin klasik ve modern edebiyatı hakkında bilgi vermiştir. Sömürge dönemi edebiyatı hakkında bilgi verirken bu makaleyi kullandık

3)Türközü, Hatice Köroğlu. Koreli Şair Gim So Vol'ün Edebi Kişiliği ve Şiirleri. (2018).

Kore'nin en ünlü şairlerinden olan Gim Sovol hakkında yazılan bu makale Gim Sovol'ün düşüncelerini anlamamızda önemli bir kaynak olmuştur.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu çalışmada sömürge dönemi şiirinin gelişimine yüzeysel bir şekilde değinilerek şiirlerde işlenen ortak temalar üzerine bir inceleme yapılmıştır. Çalışmanın birinci bölümünde Japon sömürge politikasının edebiyata etkisi incelenmiştir. İkinci bölüm ise sömürge döneminin ünlü şairleriyle sınırlı tutulmuştur. Şairlerin edebi kişiliği, şiir anlayışları, temaları, şairlerin gözünden Japon emperyalizmi ve döneme damga vuran şiirleri ele alınmıştır. Çalışmanın son bölümünde Japon sömürge dönemi şiirleri yıllara göre ayrılıp incelenmiştir. Ayrıca çalışmamızda şiirlerde işlenen temalar 'hayata dair umut ve keder, doğa, özlem, toplum' ile sınırlı tutulmuştur.

Yöntem

Bu çalışmanın hazırlık sürecinde konuya ilişkin birçok makale, tez, kitap ve internet verilerinden yararlanılmıştır. Sömürge dönemini kapsayan 1910 ve 1940'lı yılların dönem özellikleri, dönem şiirinin gelişimi, şairlerin yaşadıkları dönem ve edebi kişilikleri, şiirlerde işlenen ortak temalar gibi konulara değinilmiştir. Sömürge dönemi, genel bir bakış açısıyla ele alındıktan sonra dönemin ünlü şairleri ve şiirlerinin analizleri yapılmıştır. Şair ve şiirlerin isimleri ilk kullanıldığı yerlerde Türkçe okunuşlarıyla yazılıp parantez içinde Korece ismi yazılmış, ikinci kez kullanıldığı yerden itibaren yalnızca Türkçe yazılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM
JAPON SÖMÜRGE DÖNEMİ

1.1. Sömürge Dönemi Kore'de Sosyal Ortam

Japon İmparatorluğu, Doğu Asya'da, bugünkü Japonya, Kuzey Kore, Güney Kore, Tayland, Endonezya, Filipinler, Vietnam, Tayvan ile Çin'in Mançurya bölgesini kaplayan bir alanda hüküm sürmüş olan bir imparatorluktur. 1868 ile 1945 yılları arasında varlığını sürdüren bu imparatorluk Avrupa devletlerinden sonra en büyük sömürge gücü olarak görünmekteydi.

Doğu Asya'daki gücünü arttıran Japonya kendisine en yakın ülke olan Kore'yi hakimiyeti altına almak için çeşitli stratejiler izleyerek adım adım Kore'yi işgale gitmiştir. Kore'yi işgali sırasında saldırgan bir tutum izleyen Japonya'nın bu davranışının temelini Japonların soyutlanma politikasını terk edip Avrupa ve Amerika ile tanışmalarında arayabiliriz.

19.yüzyılın başlarında modernleşme hareketlerinin filizlendiği sıralarda Cosıon (조선), [3] batı ülkeleri dahil olmak üzere birçok tehdide maruz bırakılıyordu. Bu seferki askeri bir tehdit değildi ancak ondan daha büyük bir sorundu. Kral Gocıonğ (1852-1919)'un babası ve genel vali İhaınğ (1820-1898) diğer ülkelerle ilişki kurmayıp içe dönük bir politika yürütseler de Japonya ve batının meydan okumaları, diğer ülkelerinde gizliden gizliye birer tehdit taşıdığını hissetmekteydiler. Modernleşme adı altında Cosıon, 1876 yılında Japonya ile Gang Hoado Antlaşmasını im

[3] 1392-1897 yılları arasında hüküm sürmüş Kore krallığı

zalamaya mecbur bırakıldı. Bu antlaşmadaki en önemli madde Cosıon'un Busan, Vonsan ve İnçıon limanlarındanlarını dışarıya açmalarıydı. Oldukça adaletsiz bir antlaşmaydı fakat bununla birlikte Cosıon ilk defa uluslararası bir sahnede yer aldı.

19.yüzyılın ortalarında Cosıon ile ticaret yapmak isteyen yabancı kuvvetler arasında yarış başlamıştı. Bu yarışı bitiren olayın 1904-1905 yılında yaşanan Rus-Japon savaşı olduğunu söyleyebiliriz. Savaşın sonuna yaklaşıldığında Rusya barış antlaşması hazırlığı yaparken Amerika başkanı Thedore Roosevelt antlaşmanın maddelerinde ara buluculuk yapmayı istemişti. Kore'de yaşayan Amerikalı bakan Horace N. Allen'ın "Amerika Japonya'nın istilasını önlemek için Kore'deki duruma müdahale etmelidir" demesine rağmen Roosevelt "Amerika'nın Filipinler üzerinde baskı kurmasına karşılık olarak Japonya'nın Cosıon'u egemenliği altına almasına göz yummamız gerekli" demiştir. [4]

Amerika ve Japonya'nın uzlaştığı Taft Katsura (1905) adında gizli bir sözleşme imzalandı. Anlaşmanın isminin böyle olmasının nedeni ABD kara kuvvetleri bakanı William Taft ve Japonya başbakanı Katsura'nın kendi aralarında imzalamasından dolayıdır. Bu antlaşma Japonya'nın Cosıon 'da istediğini yapabilme özgürlüğü elde etmesine karşılık Amerika'nın Filipin'i egemenliği altına almasına karışmayacağına dair yapılmıştır. Rus-Japon savaşında zaferi elde edip Amerika'nın da onayını alan Japonya, Kore yarımadasını egemenliği altına almak için sağlam alt yapıyı hazırlamıştır.[5]

Kore'yi ele geçirme hedefine adım adım ilerleyen Japonya hız kesmeden hazırlıklarına devam ederek 1905 yılında Cosıon ile Koruma Anlaşmasını (보호조약 Bohocoyag) imzalamıştır. Koreliler için oldukça onur kırıcı olan bu anlaşma Yılan yılında imzalandığı için 'Yılan Anlaşması' olarak da bilinir. Bundan 5 yıl sonra Japonya ile arasında imzaladığı ilhak anlaşmasıyla birlikte Büyük Han İmparatorluğu'nun yönettiği bütün toprakları hakimiyeti altına alarak imparatorluğun ismini ortadan kaldırmıştır ve Cosıon valiliğini kurmuştur.[6]

---

[4] Ki Baik Lee, A New History of Korea,(Çev.Edward w.Wagner), Hardvard University Press, 1988, s.309

[5] John Steinberg, The Russo-Japanese War in Global Perspective: World War Zero, 2. Cilt, Brill Yayınevi, LEİDEN-BOSTON, 2007, s.484

[6] http://news.donga.com/List/Series_70070000001078/3/70070000001078/20180616/90606615/1 (09.11.2017).

Japonya'nın Cosıon hakimiyeti 22 Ağustos 1910 yılında Terauchi Masatake'nin ilk vali olarak göreve atanmasıyla başlamıştır. Bu dönem Cosıon halkının politik ve kültürel yaşamlarına baskı uygulandığı için 'karanlık dönem' olarak adlandırılmıştır. Japonya Korelilerin politik örgütlenmelerini yasaklayıp, amacı ne olursa olsun polisin izni olmadan aralarında toplantı düzenlemelerine müsaade etmemiştir. Korelilerin seçme ve seçilme, politika faaliyetleri, basın, miting ve örgütlenme gibi haklarını ellerinden almıştır. Sadece az sayıda toprak sahibi ve Japon yanlısı Koreliler Cosıon valiliğindeki devlet dairelerine girip siyasi düşüncelerini ifade edebiliyordu. Sermayelerinin %30-%40'nı jandarma ve polise yatırarak onların karar haklarını kullanıp Kore halkının hayatını zorla denetim altına almışlardır. [7]

Bütün ülkede bilginleri, dini liderleri, milliyetçi liderleri hapse atıp tutuklamalara başlamıştır. Bunun nedeni sömürgeye başlamadan bir yıl önce Anti-Japon olan doktor An Cunğgın (안중근 1879-1910), İto Hirobumi'yi (1841-1909) [8] öldürmüştür ve bu olayla birlikte polis 600 Koreliyi tutuklamıştır. Daha sonra An Cunğgın'un yeğeni An Yıonğgın (안영근 1958-)'un Vali Masatake'ye suikast yapma planı ortaya çıkınca 1910 yılı aralık ayında Japonya milliyetçi liderleri tutuklamalara başlayarak onların direnişlerini abluka etmeye çalışmıştır.[9]

Ayrıca ekonomik sömürü için polisi ve askeri seferber edip bütün yetkili kaynakları kullandığı gibi insani kaynakları da bir araya toplamıştır. Valilik, Cosıon topraklarını istimlak edecek altyapıyı hazırlamak için Doğu Kalkınma Şirketini (동양척식주식회사-Donğ Yanğ Çıogşig Hösa) [10] kurarak toprak araştırmalarına başlamıştır. Sonuç olarak bu şirket kendi mülkiyetlerini 154.221 hektara kadar yükseltmiştir ve Doğu Kalkınma Şirketine topraklarını kaptıran çiftçi sayısı 300.000'dir. Ayrıca Cosıon topraklarını sahiplenen Japon sayısı 1918 yılında 98.000 olarak belirlenmiştir. [11]

---

[7] https://namu.wiki/w/%EC%9D%BC%EC%A0%9C%EA%B0%95%EC%A0%90%EA%B8%B0 (20.10.2017)

[8] Japonya'nın ilk başbakanı olan Japon siyasetçi ve asker. Meiji dönemi politikacısı.

[9] Do Cinsun (도진순), An Cunğgın'ın Savaşı ve Barışı, Öldürülmesi ve Ölüm(안중근의 전쟁과 평화,죽임과 죽음), Tarih ve Gerçek 75.Sayı (역사와현실 제 75 호), 2010, s.247-277

[10] 1908 yılında Kore'nin ekonomisini tekelinde yürütmek ve sömürmek için Japonya tarafından kurulan bir şirkettir.

[11] https://www.youtube.com/watch?v=-m72sZVGLq4 (3.12.2017)

O dönemde Kore yarımadasının Japonya'ya göre doğal kaynakları oldukça zengin ve ürün fiyatları ucuzdu. Japonya da Kore'nin bu özelliklerini dikkate alarak 1900-1910 yılında pirinç, pamuk, ipek, inek gibi türleri ıslah etmek için sosyal sermaye yapısı aracılığıyla Kore'yi Japon kapitalizminin gelişimi için gıda, ham madde tedarik kaynağı ve ithalat ihracat pazarı olarak kullanma düşüncesindeydi. Ayrıca Kore'nin gümrük özerkliğini (bağımsızlığını) elinden alarak kazanç sağlamıştır.

Diğer bir taraftan vergi alınmasını sağlamak için 1907 yılında devlete ait toprakları araştırmak için 1910 yılından 1918 yılına kadar özel arazileri araştıran Toprak Araştırma Kurumu (토지조사사업 Toci Cosa Saıob)[12] 'nu kurarak Kore yarımadasında toprak sahibi olma sistemini oluşturmuştur. Bunun dışında tarım arazileri ya da yerleşim yerleri içinde Yaşam Araştırma Kurumunu oluşturup orman arazi sahiplerini belirleyerek sahibi olmayan alanları devlete ait olarak kabul etmiştir. Böylelikle 1925 yılına varıldığında ülke topraklarının %40'ı valiliğinin kontrol yönetimine girmiştir. Tabii bu aşamada birçok belgesi tam olmayan ya da mülk sahibi belli olmayan çiftçilerin topraklarının da valiliğin mülkiyetine girmesiyle Japon sömürüsüne olan antipati de iyice büyümüştür. [13]

Japon sömürge güçleri, Kore ve Japon pazarları arasında ulaşımı kolaylaştırmak için sahip oldukları sermayenin yarısını demir yolu, kara yolu ve liman yapımına yatırarak ulaşım sorununu azaltmışlardır. Bölge özelliklerine uygun Japon pirinci, ipek gibi ürünleri yetiştirip ürün kalitesini çoğaltıp Japonya'nın ikincil sanayisiyle (ham maddelerin işlenerek yeni ürün elde edilmesi) birlikte birincil sanayi (tarım, orman, maden, hayvancılık vb.) ürünlerinin de verimini arttırmaya çalışmışlardır. Fakat planladıkları bu tarım stratejisinde tam anlamıyla istedikleri başarıya ulaşamadılar. Sadece tarım alanındaki bu eksiklerinin üstünü kapatıp, Cosıon valiliğini başarılı göstermek için Cosıon Yerel Ürünler Fuarı gibi birkaç değişim politikası uygulamıştır. Tarım alanında yetersiz kalmalarının nedeni ilk öncelikli amaçlarının toplumda askeri bir disiplin kurmak istemeleridir. Sahip oldukları sermayenin neredeyse yarısını jandarma-polis birliklerine yatırdıkları için tarımda gelişim gösterememişlerdir.

[12] Japonya Kore'nin topraklarını elde etmek için kurduğu kurum. 1910 yılında hazırlıklarına başlanıp 1912 yılından 1918 yılına kadar varlığını sürdürmüştür.

[13] Co Segon (조세곤), Toprak Araştırma Kurumu ve Toprak Sisteminin Değişimi Sangci Üniversitesi Ekonomi Bölümü (토지조사사업과 토지제도의 변화상지대 경제학) 2010.05.27 s.66

Genel olarak Kore'nin sömürge dönemindeki ekonomik başarı yüzdelerini aşağıdaki tablolarda dönemler halinde görebiliriz:[14]

1911-1920	Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı			
	Birincil Sanayi	İkincil Sanayi	Üçüncül Sanayi	Tüm Sanayi
	%4.4	%9.2	%2.9	%4.2

Şekil 1 1911-1920 Yıllarında Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı

1920 1930	Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı			
	Birincil Sanayi	İkincil Sanayi	Üçüncül Sanayi	Tüm Sanayi
	%2.5	%4.5	%4.3	%2.3

Şekil 2 1920-1930 Yıllarında Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı

1930-1938	Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı			
	Birincil Sanayi	İkincil Sanayi	Üçüncül Sanayi	Tüm Sanayi
	%2.5	%13.9	%5.6	%4.9

Şekil 3 1930-1938 Yıllarında Kore Yarımadasının Ekonomik Büyüme Oranı

[14] https://namu.wiki/w/%EC%9D%BC%EC%A0%9C%EA%B0%95%EC%A0%90%EA%B8%B0 18.09.2017

Japonya'nın baskılarının en üst seviyeye ulaştığı sıralarda 1 Mart 1919 tarihinde Koreliler ülke çapında Anti-Japon mitingine katıldılar. 1 Mart Hareketi olarak bilinen bu olay Kore'nin Japonya'ya karşı bağımsızlığını ilan etmekteydi. Michael Robinson 1 Mart Hareketini "Japon sömürge dönemi denilen kapkaranlık bir dönemde ülkenin birliğini gösteren ışıklı bir an" olarak değerlendirmiştir. Bu hareket Şangay, Japonya, Mançu ve Sibirya gibi yurt dışında bulunan Koreli bağımsızlık aktivistler ile başlamıştır. Ve yurt içinde Çendoizm, Protestanlık, Budizm gibi çeşitli dini grupların yardımıyla örgütlenmişlerdir. Bağımsızlık hareketini temsil eden 33 kişi Sıoul'de bulunan Te Hoagoan adlı restoranda toplanarak Cosıon Bağımsız Hükümeti başlıklı bağımsızlık beyannamesini resmen duyurmuştur.[15] Bu beyannamenin girişi "Bizler Cosıon'un bağımsızlığını ve Cosıon halkının özgürlüğünü ilan ediyoruz" şeklindeydi. Öğrenciler ve şehir halkı Sıoul'un Pagoda parkında toplanıp cadde boyunca yürüyüş düzenlemişlerdir. Heyecan ve bağımsızlık arzusunun, şehir merkezinde yaşandığı bu olay daha sonra Kore yarım adasının tamamına yayılarak 2 milyon insanın katıldığı ülke çapında bir mitinge dönüşmüştür.

Şekil 4 태화관 (Te Hoagoan) 1 Mart Harekatı'nın başladığı yer[16]

[15] http://news.donga.com/List/Series_70070000001078/3/70070000001078/20180616/90606615/1 16.04.2018

[16] Sıoul İnsadonğ'da bulunan restoran

Japon güçleri “Askeri Yönetim” 무단통치 (Mudantonğçi) adı altında acımasız askeri müdahalelerde bulunmuştur. 751 tane karakola üs kurup 5402 kişinin bulunduğu jandarma kuvvetlerini sevk ederek hareketi bastırmayı planlamıştır. Bu askeri güç 7509 Koreliyi öldürüp 15.961 kişiyi yaralayıp, 47.000 kişiyi tutuklamıştır. Japonya bağımsızlık mücadelesine katılan Korelilere suçlu muamelesi yapıp toplu katliam yaparak bu hareketi bastırmıştır.[17]

İşgalci Japon güçleri Kore halkına misilleme yaparak 1 Mart ayaklanmasının acısını çıkarmaya başlamıştır. Bu dönemde en korkunç acımasızlık 15 Nisan 1919’da Suvon şehrindeki Ceamri (제암리) köyünde yaşanmıştır. İ Çanğsu (이창수) ve George De Vos o dönemde yaşanan olayları şöyle anlatmaktadırlar “Yakınlardaki Japon askeri birlikler köye geldiler ve bu köyde yaşayan erkeklerin bağımsızlık hareketine katıldığını ön görüp onları dövdüler. 1 Mart olayına katılan kişiler bu köydeki bir kısım Hristiyanlardan oluşuyordu. Bu olaydan iki gün sonra Japon askerleri tekrar köye geldiler ve köy halkının kilisede toplanmasını emrettiler. Köy halkı askerlerin yaptıklarından dolayı özür dileyeceklerini düşünüp toplandılar. İnsanlar kilisenin içine girince kapıya sürgü çekip çivilediler. Ahşap binaya benzin dökerek ateşe verdiler. Kilisenin içinde bulunan insanların hepsi yanarak öldüler.” Kilise yanana kadar kadın ve çocuklarında aralarında bulunduğu sivil halkı yaylım ateşi vererek öldürdüler. [18]

Bu acımasız olaylara rağmen Kore halkı, 10 Haziran 1926 yılında Manse Hareketi (만세운동 Manseundonğ) ve 1929 yılında Goanğcu Öğrenci Hareketi (광주학생운동 Goanğcu Hagsenğ Undonğ) gibi toplum hareketleri ile bağımsızlık mücadelelerini ve protestolarını sürdürüyorlardı. 1 Mart ayaklanması ve diğer bağımsızlık mücadeleleri nihai amacına ulaşamasalar da bu direnişlerin birçok şeyi başardığı söylenebilir. Japon istilacılarının Kore halkına insanlık dışı muameleler etmesi milli uyanışı canlandırarak işgalcilere Korelilerin güçlerini gösterme fırsatı olmuştur.

Korelilerin siyasi duyarlılığı en üst seviyeye ulaşmıştı. Anti- Japon hareketlerinin yapıldığı bağımsızlık gösterilerine halkın her sınıfından insanlar katılarak ulusal sevgilerini gösteriyorlardı. Nisan 1919’da Şangay’da Cosıon Geçici Hükümeti (대한민국 임시정부 Dehan Mingug İmşi Cıonğbu)’nin kurulması da 1 Mart

[17] https://www.youtube.com/watch?v=-m72sZVGLq4 12.02.2018
[18] Djun Gil Gim, The History of Korea Second Edition, Greenwood, 2014, s.152

hareketinin sonucudur. Mançurya ve Rusya'da bağımsızlık orduları kurulmuştur. Geçici hükümet temsilcilerini uluslararası toplantılara göndermekle kalmayıp Kore ve uluslararası topluluklara bağımsızlık hareketleri ile ilgili haberleri vermek için "Bağımsızlık Gazetesi (독립신문 Donğnib Şinmun)" yayımlamaya başlamıştır.

Woodrow Wilson[19]'un yaptığı bir konuşmasından kaynaklanan milletin kendi kaderini kendisi belirlemesi anlayışı Cosıon halkı arasında da yayılarak 1 Mart hareketinin fitilini ateşlemiştir.1 Mart hareketi olduktan sonra Japonya, Kore sömürge politikasının yönünü değiştirmiştir ve "Kültür Egemenliği (문화통치 Munhoatonğçi)" dönemini başlatmıştır. "Kültür Egemenliği" yatıştırma politikasının bir parçası olarak, görünürde askeri üniformayı ve silahı bıraksalar da gerçekte bu politika bir oyundan ibaretti. Amiral Saito Makoto yeni Cosıon Valisi olarak atanıp "Kültür Egemenliği" lideri olma görevini üstlenmiştir.

Saito Makoto'nun vali olarak atanmasından sonra kültür hakimiyeti savunulmaya başlandı.1 Mart hareketi sırasında ne yapacağını bilemeyen Cosıon valiliği o zamana kadar Cosıonlular üzerinde uyguladığı katı politikaları birazcık hafifleterek, ulusal duyguları örselemeye başlamıştırlar. Sadece subayların atanabildiği Cosıon vali konumuna sivil memur ataması, emniyeti artık jandarma ve polis birlikte değil sadece polislerin sorumluluğunda olacağı, şirket düzeni yasasını kaldırıp Korelilerin ticaret yapmasındaki denetimi de hafiflettikleri bir yatıştırma politikası uygulamaya başladılar. Bu dönemde Cosıon Günlük Gazetesine (조선일보 Cosıon İlbo), Doğu Asya Gazetesi (동아일보 Donğa İlbo), Cosıon Merkez Gazetesi (조선중앙일보 Cosıon Cunğanğ İlbo) gibi Kore gazetelerinin yayınlanmasına izin vermiştir.

Japonya yönetimi Kore halkının giyecekleri, yiyecekleri ve evleri olmak üzere yaşam tarzları ve örf adetlerine varana kadar Japon tarzında değiştirmeyi amaçlıyordu. Bu politikayla Japon yerel dini olan Şintoizm ve Japon İmparatoruna tapmayı da halka empoze etmeye çalışmışlardır.

[19] Thomas Woodrow Wilson, Amerikalı akademisyen, tarihçi ve siyasetçi Amerika Birleşik Devletleri'nin 28.Başkanı.

Kültür hakimiyeti politikasının asıl amacı uzlaşma (yatıştırma) adı altında Korelilerin sosyo-kültürel yapılarını Japon tarzında değiştirip Korelileri Japonlaştırmaya çalışmaktı. Korelilere basın hakkı ve toplumsal örgütlenme izni verildi. Fakat sansür ve denetim uygulayarak toplumsal hareketleri kendi gözetimleri altında tutuyorlardı. Ayrıca bu dönemde Japon yanlısı ajanlar yetiştiriyorlardı. Kabul edilen kişi sayısının sınırlı olduğu Keijo İmparatorluk Üniversitesinde (경성제국대학 Gyıonğsıonğ Cegug Dehag) [20] Japonya'yı destekleyen geniş kapsamlı bir eğitimi veriliyordu.

Yani bu dönemde verilen eğitim olanakları Japonya'nın onlara sunduğu fırsat ve seviye kapmasındaydı. Yurt genelinde çok fazla sayıda ilkokul yapılırken bulunan ortaokul sayısı azdı. Her mahallede bir ilkokulunun bulunmasının aksine iki şehirde kız-erkek ortaokulundan birer tane bulunuyordu. Ortaöğretim seviyesi bu durumdayken lise eğitimi bahsedilmeye gerek duyulmayacak kadar azdı.

Sömürge döneminde eğitime katı kurallar uygulayarak kendi hakimiyetlerini korumaya devam eden Japonları kendilerinin ihtiyaçları doğrultusunda üniversite bölümleri açıyorlardı. Keijo İmparatorluk Üniversitesinde hukuk ve tıp alanındaki eğitim ön plandayken Pasifik Savaşı'ndan[21] sonra teknolojik alanda ihtiyaç arttığı için mühendislik fakültesi kurulmuştur.

1 Mart hareketinin etkisiyle bağımsızlık hareketi yurt içi ve yurt dışında hızla yayılmıştır. Yurt içinde Gim Vonbonğ (김원봉)'un önderliğinde kurulan Kahramanlık Derneği (의열단장 Iyyıol Dancanğ), Çin'de kurulan Şangay Geçici Hükümeti ve Amerika'da kurulan Genç Koreli Derneği gibi ulusal birlikler Japonya'nın sömürgesine kafa tutarak Kore milletinin birliği için direnmişlerdir.

Ayrıca bu dönemde çıkan kamu düzeni yasasıyla birlikte komünist, eylemci ya da valiliğe karşı çıkan kişilere yapılan baskı da devam etmekteydi. Yerel seçimin yapıldığı bu dönemde sadece Japonların ve zenginlerin oluşturduğu egemen sınıfı oy kullanabiliyordu. Sadece subay değil artık sivil memurlarında valilik koltuğuna oturabileceklerini öne sürmüşlerdi fakat sömürge dönemi boyunca bir memurun valilik

[20] 1924 yılında Japonya'nın Kore'nin lise kuruluşlarını engellemek amacıyla Sıoul'de kurduğu çok programlı üniversitedir.
[21] 1941 yılından 1945 yılına kadar Japonya ile müttefik devletler arasında süren savaş.

konumuna geldiği görülmemiştir. Ayrıca bu dönemde asker için harcanan bütçe yaklaşık olarak 3 katına çıkarılmıştır.[22]

Aynı zamanda Korelilerin dünya bakışının gelişme gösterdiği dönem oldu. Bu dönemde Koreliler düşündüklerinden daha fazla düşünce özgürlüğüne sahiplerdi. Kore yarımadası sömürge sistemine ait olsada, dünyayla olan bağlantıları aktif ve yurtdışı seyahatleri de özgür sayılırdı. Bunun aksine Soğuk savaş döneminde anti- komünizm ideolojisinin etkisiyle dünya seyahatleri kontrol altına alınmış ve düşünce özgürlüğü daha da bastırılmıştı. Sömürgeyle birlikte Kore'ye yerleşen en yaygın düşünce olan sosyalizm ve anti emperyalizmin Kore yarım adasının kurtuluşuna büyük ölçüdekatkısı olmuştur. KAPF gibi sosyalist edebiyat grupları da bu dönemde faaliyet göstermiştir. 1917 yılında Rus devriminin etkisiyle ortaya çıkan çok sayıda yerli komünistler, Kore Komünist Partisini kurdu fakat, sömürge güçlerinin baskısı ve ülke içinde meydana gelen mezhep kavgalarından kaynaklı bölünmeler yaşandı.

1931 yılında Mançu Savaşı ve 1937 yılında Japon-Çin savaşının patlak vermesiyle Japon militarizmi Kore'de uyguladığı baskının şiddetini arttırmıştı. Japonya'nın savaşlarda sürekli yenen taraf olması Koreli bağımsızlık aktivistlerinin yaşadığı en karanlık dönem olduğunu söyleyebiliriz.

Öte yandan Kore yarımadasında ekonomik alanda gelişmeler yaşanıyordu. Tarım tanıtım hareketi ve 남면북양 (Nammyıonğbugyanğ) (Güneyde pamuk kuzeyde ise hane başına 5 koyun yetiştirme) politikası uygulanarak yurt genelindeki tarım verimliliğinin artmasıyla birlikte Japonya'ya ihraç edilen pirinç miktarı da artış gösterdi. Tarım alanında büyük bir değişimin yaşandığı bu dönemde Ayrıca hisse senedi yatırımı ve şirket kurulumunun en canlı olduğu dönemdir.[23] Fakir ve zengin arasındaki farkın fazla olmasının yanı sıra okuma yazma oranı da oldukça yükselmiştir. Bunların dışında alt tabakadan insanlara yapılan baskının az da olsa hafifletildiğini saymazsak çok büyük değişimler olduğunu söyleyemeyiz.

İşçi sendikalarının örgütlenmesi ve diğer sosyal ve ekonomik hareketler de dahil olmak üzere dönemin birçok gelişimi, bağımsızlık sonrası dönemi etkilemeye devam

[22] https://namu.wiki/w/%EC%9D%BC%EC%A0%9C%EA%B0%95%EC%A0%90%EA%B8%B0 21.01.2018
[23] https://namu.wiki/w/%EC%9D%BC%EC%A0%9C%EA%B0%95%EC%A0%90%EA%B8%B0 21.01.2018

etmiştir. Ancak, 1930'lu yıllarda, Japon politikasında ordunun gücü değişimi tersine çevirdi. 1938 yılından sonra Japon sömürgesi eğitim kurumlarında, kamu alanlarında, yarı kamu alanında, hatta aile içinde bile Korece kullanımını yasaklanıp insanlar Japonca kullanımına zorlanmıştır. 1940 yılına girildiğinden itibaren ise Kore halkının isimleri yeni Japonca isimlerle değiştirilmeye başladı. 1941 yılında gerçekleşen Pasifik Savaşıyla birlikte bu stratejisine hız vererek birleşme adı altında Korece'yi kullanan kitle iletişim araçlarını yasaklayıp, isim kanununu yürürlüğe koydu. Japon güçleri isim değiştirme politikasını halkın kendi iradesiyle kabul ettiğini savunsa da tamamen polis zoruyla yapılan bir olaydır. İsim politikasına riayet etmeyen insanların imparatorluğa karşı çıktıkları gerekçesiyle, çalıştığı işlerde ayırımcı bir muamele uygulamaktaydılar. Yaklaşık 4 ay sonra Kore halkının %87'den fazlası ve 300.000'den fazla aile isim değişikliğine gitmiştir.[24]

Japonya'nın yürüttüğü Kore kültürünü yok etme politikalarından en büyük zararı Kore gazetesi ile Korece yayınlar görmüştür. 1920'li yılların simgelerinden olan Coson Günlük Gazetesi ve Doğu Asya Gazetesi 1940 yılında malzeme eksikliği ve Korece olan iletişim araçlarının yasaklanması gerekçeleriyle kapatılmıştır. Ayrıca o dönemde ki "Kore Dili Topluluğu (조선어학회 Cosıon Io Haghö)" Japon sömürgesinin saldırı hedefi olmuştur. 1942 yılında topluluğun liderleri göz altına alınıp, liderlerden biri olan İ Yunce (이윤재) hapishanede yaşamını yitirmiştir.

Korece eğitimi 1938 yılından itibaren orta öğretimde yasaklanıp 1943 yılından itibaren ilkokullarda yasaklanmaya başlamıştır. Korelilerin gereğinden fazla eğitim görmelerini engellemek amacıyla erkek çocuklarına 4, kız çocuklarına ise 3 yıllık bir eğitim hakkı verildi.[25] Daha sonralarda yazar, kitap, konferans, film, müzik gibi bütün kültürel faaliyetleri de denetimleri altında tutmaya başladılar.

Sömürge dönemi boyunca Korelilerin maruz kaldığı en büyük sorunlardan biri Japonların Korelilerin insan gücünden faydalanıp onları savaş aleti olarak kullanmalarıydı. İnsan gücüne duyulan ihtiyaç, Japonya'nın Çin'e saldırdığı 1938 yılı Temmuz ayından itibaren artmaya başlamıştı. Pasifik Savaşının başlamasıyla Japonya cephedeki eksiğini kapatmak için Kore'ye insan gücü ve malzeme talebinde

[24] https://www.youtube.com/watch?v=-m72sZVGLq4 21.01.2018
[25] C.Andrew Nahm, Kore Tarihi ve Kültürü (Çev. Ali Rıza Balaban), E.Ü. Basımevi 1988, Bornova

bulunmuştur. Bu nedenle Koreli erkekler Japon tarafında savaşmak için askere alınmaya başlamışlardır. Yaptırdığı uygulamalara rağmen Japonya'nın savaştaki başarısı gitgide azalmıştır ve piyasaya savaş malzemesi sürmekte daha da zor duruma düşmüştür. Savaş giderek büyürken Japonya "Özel Gönüllü Ordu Yasasını (육군특별지원병령 Yuggun Tıgbyıol Civon Byıonğnyıonğ)" resmen duyurmuştur. Bu yasaya göre Koreli işçiler ve askerler, savaş Güneydoğu Asya'ya yayılınca yetersiz olan insan gücünü kapatmak için cepheye gitmek zorunda bırakıldılar. Bu şekilde zorunlu tutulan işçiler silah yapım fabrikaları ve kömür kuyularında zorunlu çalıştırılarak savaşa destek için çeşitli angarya işlerde çalıştırılmışlardır.

Kore hükümetinin istatistiklerine göre 1939 yılı ve 1945 yılları arasında 4 milyon Koreli askere alınarak Japonların hazırladığı askeri programlara katıldılar. 120.000'den fazla kişi ise Japonya'ya çalışmaya gitmiştir. Çok sayıda Koreli, Japonya ve Şangay'ın da aralarında yer aldığı çeşitli yerlere maden işçisi olarak gönderilmiştir.

Pearl Harbor [26] saldırısı sonrasında Japon askeri olarak görevlendirilen Korelilerin toplam sayısı 360.000'e ulaşmıştı. Askere alınan erler Büyük Okyanusun güneyine, güneydoğu Asya, Çin'in doğu sınırı gibi yerlere gönderilmiştir ve bunların yarısından fazlası şehit olmuş veya kaybolmuştur.

Emperyalist Japonya, Japon askerler için Konfor kadınlar uygulaması başlatmıştır. Yaşları 12 ile 40 arasında olan Koreli kadınlar savaş alanlarına gönderilip Japon askerlerin cinsel kölesi olmaya zorlanmışlardır. Japonya sadece 18 ve 29 yaşları arasındaki bekar kadınları getirmelerini emretmiştir. Fakat belirlenen kişi sayısını doldurmak için yetkililerin emrinin aksine hamile kadınları bile götürdükleri olmuştur.1988 yılında rektör Gim Cunğsun (김중순) dağılan aileler hakkında yazdığı "Sadık Dayanıklılık-Faithful Endurance" adlı kitabı ile yaşanan bu korkunç olayları ilk defa kaleme alan kişi olmuştur. Daha sonra bu konu hakkında yazı yazmaya başlayan yazar sayısı artmaya başlamıştır.

Japonya Konfor Kadını olarak çalışan kişi sayısını net bir şekilde vermese de Bruce Cumings yaklaşık 100.000 ila 200.000 arasında olduğunu tahmin etmektedir.

[26] Pearl Harbor Saldırısı, Japon İmparatorluk Deniz Kuvvetleri'nin 7 Aralık 1941 sabahı Hawaii adalarının Oahu adasında bulunan Pasifik Filosu ve Pearl Harbor askeri üslerine karşı düzenlediği saldırıdır. Operasyonun amacı, Büyük Okyanus'ta kuvvetle muhtemel olan bir Amerikan askeri müdahalesini önlemektir.

Sera So Conğhi ise bu sayının 50.000 ile 200.000 arasında olduğunu ileri sürmüştür. Aralında Koreli, Filipinli, Çinli, Endonezyalı gibi çeşitli ülkelerden gelen kadınlar da Japonya'nın bu iğrenç ve acımasız uygulamasından zarar görmüşlerdir.[27]

Şekil 5 Konfor Kadınları

Şekil 6 Konfor Kadınları 2

Birçok Koreli Japonya'nın resmi özrünü ve yaşamakta olan Konfor Kadınlarının zararlarını karşılamalarını istemiştir. Japonya bu sorunu 1965 yılında Kore ile yaptığı bir zirve toplantısında teklif ettiği 8.000.000 dolarla çözdüğünü düşünmektedir.[28]

4 Aralık 2011 yılında Sıoul'de bulunan Japonya büyükelçiliği önünde Konfor kadını olarak çalışan nineleri desteklemek adı altında protesto düzenlenmiştir. Protestonun 1000. Gününde bir grup temsili sembol olması için elçiliğin önüne Konfor kadınlarını temsil eden bir heykel koymuşlardır.

[27] https://www.youtube.com/watch?v=-m72sZVGLq4 25.01.2018
[28] http://www.pressian.com/news/article?no=118576 25.01.2018

Şekil 7 Konfor Kadınları Temsil Eden Koreli Kız Anıtı

Japonya Kore'de bu şekilde adaletsiz politikalar yürütürken öte yandan Çin'deki savaş hız kesmeden devam ediyordu. Çinli milliyetçilerin ve komünistlerin ortak düşmana karşı geçici olarak bir araya gelmesinin ardından, iç savaşlarla zayıflayan Çin, modern Japon ordusu karşısında savaşın ilk dört yılında birçok cephede tutunamadı. Fakat daha sonra Amerika'nın savaşa girmesiyle birlikte dengeler değişti ve 21 Ağustos 1945'te Japonya beyaz bayrak çekerek teslim oldu.

Özetleyecek olursak 1910 yılından 1945 yılına kadar Kore'de şüphesiz birçok değişiklik yaşandı. Emperyalist Japonya, Kore'yi işgali sırasında halkı her yönden yağmalayarak günümüzde de hala izlerini taşıdıkları ağır yaptırımlar uygulamıştır. Kore tarihinde kara dönem olan bu 35 yıl esaret İkinci Dünya Savaşında Japonya'nın yenik düşmesiyle son bulmuştur.

1.2. Sömürge Dönemi Edebiyatı

Kore edebiyatını dönemlere bölmemiz gerekirse basit bir şekilde 19.yüzyıldan öncesini klasik edebiyat, sonrasını ise modern edebiyat olarak adlandırabiliriz. Klasik edebiyat eserleri Cosıon döneminde Çincenin etkisinde kalarak ağır bir dille yazılmıştır. O dönemde kullanılan dil ve alfabe iki yönlü olarak kurulmuştur. Aristokratların yani soylu sınıfının ve hükümetin kullandığı Çince (Hanca) ve yerel halkın kullandığı Kral

Seconğ'un oluşturduğu 'Hangıl' yani Kore alfabesidir. Dil ve kullanılan alfabe bu şekilde iki yönlü olunca dolayısıyla Kore edebiyatı da klasik ve modern edebiyat olarak ikiye ayrılıyor. Modern edebiyat Çinceyi reddedip ülke dilinde yazı yazma tekniğinin kökleşmesini sağlamıştır. Böylelikle alim sınıfı çalışmalarını Kore dilinde edebi eserler yazmışlardır. Kore modern edebiyatı, halkın kullandığı dilde eserlerin yazılması ve bu dilin yaygınlaştırılması yönünden önem taşımaktadır.

Kore'ye Batı medeniyetlerinin girmesiyle "Yeni Edebiyat (Şinmunhag 신문학)", "Yeni Roman (Şinsosıol 신소설)" ve "Yeni Stil Şiir (Şinçeşi 신체시)" çalışmalarının başlamasıyla birlikte Modern Edebiyatın zemini hazırlanmış oldu.[29] Fakat modern edebiyat tamamı ile klasik edebiyatın izlerini silememiş ve 19.yüzyılda Japonların aracılığıyla ülkeye giren batı kültürünün teknik ve tarzlarıyla birleşmiştir. Yani Kore modern edebiyatının özelliği geleneksel unsurlarla, yabancı ülkelerden gelen unsurları kaynaştırmasıdır.

1920 yılları Kore modern edebiyatı sosyo-kültürel temellerini kurup yeni tarzda üslup ve tekniklerin uygulandığı dönemdir. Sömürge dönemi edebiyatını anlatırken öncelikle Japon sömürgesinin ne anlama geldiğini bilmek gereklidir. Japonya Kore sömürgesiyle birlikte ekonomik çıkarlar elde etmiştir. Fakat bununla yetinmeyip Kore'ye girerek ülke sınırlarını genişletmek istemiştir ve tüm halka adil olmayan sayısız yaptırımlar uygulamıştır. 1910 yılı Askeri Yönetim adıyla jandarma ve polisin seferber edildiği baskıcı bir dönemdir. Ülke çapında yapılan 1 Mart hareketiyle birlikte Japonya uyguladığı "Askeri Yönetim" politikasını değiştirip "Kültürel Yönetim" olarak adlandırmıştır. Böylelikle Koreliler az da olsa kendi durumlarını anlatma fırsatı yakalamıştırlar. "Doğu Asya Gazetesi", "Cosıon Günlük Gazetesi" sayısız sanat ve edebiyat dergisi yayınlamaya başlamıştır. Böylelikle Kore edebiyatı bu zorlu dönem şartlarına rağmen yaşama ihtimalini elde etmiştir.

Kore edebiyatı 1920'li yılların başlarında yayınlanan özel gazete ve dergiler aracılığıyla gelişerek yeni form ve teknikler kazanmaya başladı. 1 Mart hareketinin hemen ardından Cosıon ve Doğu Asya adında günlük gazeteler Korece temel alınıp, Çince karakterler de kullanılarak yayınlandı. Bu dönemde "Uygarlığın Doğuşu (개벽 1920) "gibi popüler gazeteler de yayınlanmıştır. Ayrıca saf edebiyat dergilerinden

[29] Hatice Köroğlu Türközü, *'Modern Kore Edebiyatı Tarihi'*, Likya Yayınları, Antalya, 2017 s.30

olan “Yaratma (Çanğco 창조 1919)”, “Harabe (Pyehıo 폐허 1920)”, “Beyaz Akış (Begco 백조 1922)”, “Venüs (Gımsıonğ 금성 1923)” gibi dergilerin yayınlanmasıyla Kore edebiyat camiası canlanmaya başladı.[30]

Şekil 8 Uygarlığın Doğuşu

Şekil 9 Yaratma

Şekil 10 Harabe

Şekil 11 Beyaz Akış

Şekil 12 Venüs

Bu dönemde, İ Goangsu (이광수)'nun da aralarında bulunduğu birçok edebiyatçı Japonya'da gördükleri eğitim sayesinde Batı edebiyatı hakkında bilgi sahibi olmuşlardır. Onlar sömürgeye karşı silah tutmadan, çıplak elleriyle ve kalemleriyle direnmişlerdir. Bu nedenle sömürge dönemi edebiyatının o dönemdeki insanların silahı olduğunu

[30] Gim Hınğgyu (김흥규). *Kore Modern Şiirini arayarak(한국현대시를찾아서,*. Sıoul (서울): Yeşil Ağaç Kitap Yayınları (푸른나무), 2002. s.57

söyleyebiliriz. Bu dönemde sayısız yazar ve eser arasında en öne çıkan isim kuşkusuz İ Goanğsu ve eseri "Merhametsiz (무정 Mucıonğ)"dir. 1920 yılı Kore edebiyatının sosyal altyapısının gelişim aşamalarında en önemli rolü üstlenen kişidir. Merhametsiz adlı eser 1917 yılı Ocak ayından Haziran ayına kadar Cosıon Valiliğinin haber organı olan "Hergün Yeni Gazete" adlı gazetede toplamda 126 sayıda yayımlanmıştır. Modern tarzın ve aydınlanma düşüncesinin birleştirerek, kendi uyanışını anlattığı modern karakterlerin yer aldığı, psikolojik betimlemeler ve farklı bir üslupla yazılan bu eser birçok Kore edebiyat tarihi kitabında Kore'nin ilk modern romanı olarak incelenmiştir. Konu ve biçim bakımından eski roman tarzından farklı olarak modern tarzda yazılan "Merhametsiz" adlı eserde yazar, sömürge gerçeğine dair düşüncelerini kusursuz bir şekilde ifade edememiş olsa da, kendi hayatını ve dönemsel şartları birleştirerek yazdığı bu romanı modern tarzda başarıya ulaşmıştır.

Fakat İ Goanğsu 1930 yılının sonlarından itibaren Japonya'nın baskısından sıyrılamayıp Cosıon Valiliğinin talep ettiği politikaları benimsemeye başlamıştır. Ayrıca kendi isteğiyle ismini Japonca olarak değiştirmiştir. Fakat Tokyo'da eğitim gördüğü sırada bağımsızlık hareketi için bir araya gelen Koreli gençlere önderlik etmiştir. Onu bir direnişçiden Japon yanlısına dönüştüren şey tamamı ile Japonya'nın bitmek bilmeyen baskılarıydı. İ Goanğsu ve Yom Sanğsıob (염상섭)'un eserlerine baktığımızda aynı dönemde yazılan eserlerden İ Goanğsu eserini romantik, iyimser ve ümit dolu bir dille yazarak dönemin sömürge sorununa değinmemiştir. Yom Sanğsıob ise eserinde dönem özelliklerini oldukça gerçekçi bir şekilde konu almıştır.

1930'lu yıllara Kore modernizm edebiyatının doğuşunun gerçekleştiği dönem olduğunu söyleyebiliriz. Bu dönemde Kore edebiyatı oldukça değişim göstermiştir. Japonya'nın Mançurya, Pasifik ve İkinci Dünya Savaşı'nın içinde bulunmasından dolayı Japon militarizmi giderek yükseldiği ve halkın üzerindeki baskının arttığı dönem olduğuna değinmiştik. Düşünce özgürlüğünün iyice kısıtlandığı bu dönemde edebiyat faaliyetleri de büyük bir baskı altındaydı.

Sıkı denetim içine giren edebiyatçıların örgütlenip topluluk halinde faaliyet göstermeleri imkansız olduğu için küçük gruplar halinde yeni edebi çalışmalar yürütmüşlerdir. Bu gruplar kendi aralarında toplanarak yeni dergiler yayımlamaya başladır. "Şiir Edebiyat (Şi Munhag 시 문학,1930), "Fay (Dançınğ 단층, 1937)", "3-4

Edebiyatı (Samgugmunhag 삼사문학,1934)", "Şiir ve Roman (시와소설 Şioasosıol, 1936)" gibi dergilerde 1930 yılında ortaya çıkan yeni edebiyat akımının izlerinin görülmektedir. Bu dönemde faaliyet gösteren yazar ve şairlerin çoğu Japonya'da batı edebiyatı eğitimi görmüş kişilerdir. Böylelikle batının edebiyat akımlarını kendi ülkelerine getirmişlerdir.

Şekil 13 Şiir Edebiyat **Şekil 14 Fay** **Şekil 15 3-4 Edebiyat** **Şekil 16 Şiir ve Roman**

Bu dönemin edebiyatçıları sınıf ayrımı ideolojisini reddederek edebiyatta pürizm akımını ve sanatın özgürlüğünü savunmuşlardır. Edebiyat faaliyetlerini kolektif bir şekilde değil bireysel olarak sürdürme eğilimine gitmişlerdir. Toplum tarihini konu alma anlayışının zayıfladığı bireyin kendi günlük yaşamını vurguladığı edebi tekniklere ilginin olduğu dönemdir.

1930'lu yıllarda Kore'de yapılan yeni yollar, demiryolları ve binaların inşa edilmesi ile modernleşen şehir hayatının dönem edebiyatına etkisi olmuştur. Modernleşmenin etkisiyle yazarlar edebi eserlerde duygu ve olaydan çok sanatsallığa, kullanılan yazı tekniklerine dikkat etmişlerdir. [31]

Kore edebiyatının tarihsel sistemleşmesinde önemli rol oynayan dil bilimci Anhag (안학), edebiyatı duyguların estetik cümlelerle ifade edilmesi olarak nitelendirip, edebiyatın sanatsal yönünü açıkça tanımladı. An, edebiyatı 'İnsan düşüncelerini harekete geçirirken idealleri geliştiren eğlence malzemesi' olarak tanımlamıştır.

[31] https://www.youtube.com/watch?v=3BSYMVxk2cg 24.02.2018

Şiir, roman, hikaye gibi eserleri saf edebiyat olarak, beyan, makale gibi yazıları edebi değeri olmayan eserler olmak üzere sınıflandırmıştır. O, Kore geleneksel edebiyatının Konfüçyüsçülük ve Çincenin kötü etkisi yüzünden hiçbir zaman gelişemeyeceğinden yakınarak, Çincenin (Hancanın) zincirlerinden kurtularak halkın duygu ve düşüncelerini doğru bir şekilde ifade edebileceği yeni bir edebi dil geliştirilmesi gerektiğini savunuyordu.

İ Goanğsu ise edebiyatı insanların içinde saklı olan duyguları ifade eden dil sanatı olarak nitelendirerek "Cosıonluların ana dili olarak Cosıon edebiyatı" düşüncesini ortaya sürüp Kore edebiyatını bu fikir üzerinde vasıflandırmıştır.

Japon yönetimindeyken, geleneksel Budistler, Konfüçyüstler ve Şamanist inançlar entelektüel etkilerinde baskınına uğradı. Batı tarzı eğilimlerle tanışıldı ve sosyal protesto ve ulusal bağımsızlık temalarını vurgulayan yazarlar arasındaki edebi eğilimler bile, Japon ve Avrupa modellerini takip etme eğilimi gösterdi. Bilhassa 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başı boyunca tüm bu gelişmeler yaşanmıştır. Rus, Alman, Fransız, İngiliz, Amerikan ve Japon yazarların eserleri daha çok eğitimli Koreliler tarafından okundu ve Koreli yazarlar giderek Batı fikirlerini ve edebi formlarını benimsediler. Sosyal ve siyasi konular belirgindi. "Kanlı Göz Yaşları (Hyıolıy Nu 혈의 누)", İ İncig (이인직) tarafından 1906 yılında bir dergide seri halde yayınlanan "Yeni romanlar" ın ilkiydi. Batı ve Japon modellerini takiben, toplumsal reform ve kültürel aydınlanma ihtiyacını vurguladı.1934'te yayınlanan Çe Manşik (채만식) sömürge toplumunun adaletsizliklerini protesto etti.

Yazar Gim Donğin ise Japonya'da ki öğrencilik döneminde çıkan edebi dergi olan Yaratma' nın yayımlanmasında öncülük eden kişilerden biridir. "Zayıfın Hüznü (Yaghan Caıy Sılpım 약한 자의 슬픔)", "Beddaragi (배따라기)", "Patates (Gamca 감자)" gibi modern tarzda eserler yazarak kısa roman tarzının da öne çıkan isimlerinden biri olmuştur. 1919 yılında yazdığı "Zayıfın Hüznü" romanı zayıf feodal bir kadının karşılaştığı zorlukları ve bunların üstesinden gelme çabasını konu almaktadır. O zamana kadar aşılanan aydınlanma edebiyatının etkilerinden sıyrılıp modern yapı ve biçimde donatılmış olan romanı, yeni edebiyat üslubuyla yazılmıştır. "Beddaragi" adlı eserinde ise aşağılık kompleksi ve yanlış anlaşılmanın yarattığı kardeşlik bağlarının kopma sürecini anlatmaktadır ve yıkılan yaşamları tekrar iyileştirmek için dolaşan bir gezgin

aracılığıyla hayatın acıklı kesitlerini göstermektedir. “Patates” 1925 yılında yazılan eser ile fakirlik içinde ahlaki değerlerin kaybedildiği ve ölüme maruz kalan ana kahramanın yaşamı anlatılmaktadır. Bu eserde gelişen olaylar objektif bir şekilde tasvir edilmiş, kısa ve özlü bir biçimde yazılmıştır. İlk natüralist roman olma özelliği ile Kore edebiyatındaki önemi büyüktür.

Hyon Cingon Beyaz Akış dergisine katılarak edebiyat faaliyetlerine başlamıştır. Sömürge dönemi alimlerinin uğradıkları başarısızlıkları ve çilelerini anlatan “Vefakar Karım (Binçıo 빈처)”, 1921 yılında yayımlanan ve o dönemin bilgin sınıfının sarhoşluktan başka yapacak şeyleri olmadığını anlatan eser 1 Mart hareketinden sonraki toplumun durumunu da hicivli bir şekilde anlatmıştır, “İçki Öneren Toplum (Sul Guanhanın Sahö 술 권하는 사회)”, “Sapkın (Taragca 타락자)” gibi eserleri ile birlikte yoksulluk çeken çiftçinin yaşamını anlattığı “Şanslı Gün (Unsu Coın Nal 운수 좋은 날)” de döneme damga vuran romanlardandır.

“Yaratma” dergisinin yazarlarından olan Na Dohyanğ (나도향 1902-1926) edebiyat faaliyetlerine başladığı ilk zamanlarda romantizm akımının etkileriyle eserler yazsa da daha sonralarda realist roman tarzında başarılı eserler yazmıştır. “Dilsiz SamRyonğ (Bıonğıori 벙어리 삼룡, 1925)”, realist romanları olan “Su Değirmeni (Mullebanğa 물레방아, 1925)” ve “Dut Yaprakları (Bbonğ 뽕, 1925)” gibi eserler yazarın en ünlü romanlarıdır. “Dilsiz Samryonğ (1925)” ile sosyal statüsü ve bedensel engeline rağmen zorlukların üstesinden gelen bir adamın hikayesini anlatmaktadır. Dönem koşullarının romantik ve realist bir biçimde anlatıldığı bu eser 1964 yılında beyaz perdeye aktarılarak seyirciyle buluşmuştur. “Su Değirmeni” ile zengin-fakir ayırımı ve toplumsal sapkınlıklara dikkat çekmiştir. Sömürge döneminin çirkinlikleri ve ekonomik koşulların doğurduğu problemleri ele aldığı “Dut Yaprakları” ile dönemde iz bırakmıştır.

Yom Sanğsıob, Harabe dergisinin bir üyesi olarak edebiyat faaliyetlerini sürdürmüştür. Onun ilk eserlerinden olan “Manse Hikayesi (Mansecıon 만세전, 1924)” sömürge dönemi romanları arasında dönemin sorunlarını ve yaşananları gerçekçi bir şekilde anlatmasıyla özellikle dikkat çekmektedir. 1 Mart hareketinden önceki dönem özelliklerini anlatan eserde Tokyo’ya da eğitim gören ana kahramanın eşinin tehlikede

olduğu haberi almasıyla ülkesine dönerken başından geçen olayları realist bir şekilde betimleyerek anlattığı romandır. Bu eseri yazarın diğer romanlarından farklı kılan özellik, bireyin kendi sorunlarıyla birlikte toplumsal sorunları birleştirerek modern tarzda yazmasıdır. Sömürge gerçeğine dair düşüncelerini realist bir şekilde ifade ettiğini bu eserle birlikte somut bir şekilde görebiliriz. Bu eserle birlikte Japonların Korelilere iddia ettikleri medenileşme vaatlerinin aksine zulüm gördükleri bir sömürge sisteminin içinde olduklarının farkına varmışlardır. Ayrıca bütün toplumsal kuralların ve yönetiminin Japon ve Koreli arasında ayrımcılık gözeterek kurulduğunun farkına varma fırsatı vermiştir.[32]

1.3 Sömürge Dönemi Şiir Anlayışı

Bir dönemi bitirip diğer bir döneme geçişin yaşandığı süre zarfında her zaman bir değişim safhası söz konudur. 20. yüzyılın başlarına baktığımızda Kore şiirinin de bu dönemde değişim yaşadığını görebiliriz. Bu döneme genel olarak baktığımızda çeşitli arama çabalarının ve değişim hareketlerinin yaşandığı izlenilmektedir. Biraz daha somut olarak ele alacak olursak aşağıda göreceğiniz 3 madde de çeşitli şiirsel eğilimlerin ve bundan kaynaklı çarpışmaların yaşandığını söyleyebiliriz.[33]

1) Geleneksel şiir anlayışını sürdürme: Şico (시조)[34], Gasa (가사)[35], Halk Şarkısı, Hanşi (한시) [36]gibileri

2) Geleneksel şiir tarzı ve yeni dönemin düşünce akımlarının harmanlandığı eserler: Aydınlanma Dönemi Gasa, Iy Bıonğga (의병가)[37], Dönemi Eleştiren Şicolar

[32] http://ko.kliterature.wikidok.net/wp-d/57a96137582734cf0f4103a1/View 12.06.2018

[33] Gim Hınğgyu (김흥규), s.54

[34] Goryıo (고려) Hanedanlığı (918-1392 yılları arasında hüküm sürmüş Kore Krallıklarından birisi. Bugünkü Kore adının kaynağı olmasından dolayı da tarihte önemli bir yere sahiptir)'nın son dönemlerinde ortaya çıkmış olan "Durum Nazım" olarak adlandırılan kısa şiir türüdür. Genellikle giriş, gelişme ve sonuç olmak üzere üç dizeden oluşmaktadır.

[35] Goryıo Hanedanlığı döneminde ortaya çıkmış Cosıon döneminde revaçta olan Kore 'nin geleneksel şiir türüdür. İçeriğinde kişisel duyguların yanı sıra ahlaki uyarılarda içermektedir.

[36]Klasik Çin şiiridir. Klasik Çin dilinde ve bazı geleneksel biçimler veya modlarla yazılmıştır.

3) Yeni tarzda şiir yazma girişimleri: Çanğga (창가)[38], Yeni Stil Şiir (Şinçeşi 신체시)

Birinci madde de yer alan şiir tarzları ve içerikleri sömürge döneminden bir önceki dönemi kapsamaktadır. Fakat geleneksel şiirden, modern şiire geçiş sürecinin nasıl olduğuna kısaca değinmemiz gerektiğini düşünmekteyim.

Edebiyatın değişmesiyle birlikte içerik ve biçimde değişmektedir. Özellikle 18.yüzyılın sonlarından 1900 yılına kadar süren aydınlanma dönemi, tarihsel açıdan çalkantılı bir dönem olduğu için şiirde biçim ve üsluptan çok şiirlerde ele alınan dönem ruhu daha önemliydi. Bu şiirler geleneksel şiiri biraz değiştirip yeni düşünce akımlarını ve deneyimlerini ekleyerek yazılmıştır. Bunlara Bağımsızlık Gazetesi'ndeki ulusal marş çeşitleri, asker marşları, vatansever Şicoları örnek olarak gösterebiliriz.

Bunlar arasında en önce ortaya çıkan "Bağımsızlık Gazetesi (Donğribşinmun 독립신문, 1896- ilk yayım yılı)" Milli Marş akımıydı. Gazetenin şiirleri okuyucuların gönderdiği şiirler olduğu için genellikle bağımsızlığı öven, ülke sevgisi ve yeni uygarlık ümidini dile getiren eserlerden oluşmaktaydı. Biçim olarak bakıldığında 4 satırlık geleneksel Gasaları andırmalarının yanı sıra bazı eserlerde nakarat bölümü de bulunmaktaydı.

1905 yılında ilk defa yayımlanarak, Kore'nin ulusal egemenliğini yitirdiği 1910 yılına kadar ağır eleştiri düşüncesi ve Anti-Japon zihniyetinin ortaya çıkaran "Büyük Han Günlük Gazetesinde (Dehan Meil Şinbo 대한 매일 신보)" vatansever şiirler ve ülkesinin durumuna dair duyulan üzüntüyü konu alan Gasa'lar çok sayıda yayımlanmıştır. Bağımsızlık Gazetesi'nde yayımlanan ulusal marşların genellikle ümit verici bir havaya sahip olmasının aksine Büyük Han Günlük Gazetesinde yayımlanan Gasa'lar ülkenin düzeninin günden güne bozulduğunu, o dönemin kötü yönetiminden kaynaklı duyulan endişeyi ve dönemi eleştiren şiirler yayımlanmıştır. Ayrıca güçsüzlük, bozulan düzendeki idarecilere karşı sivri dille eleştiri ve istilacı Japonya'ya karşı güçlü bir direniş ruhu barındırmaktaydı.

---

[37] Genellikle gönüllü askerliği öven temalarda yazılan şiir türüdür.

Şekil 17 Büyük Han Günlük Gazetesi

Böyle eserlerin yayımlandığı sıralarda diğer bir taraftan da yeni şiir tarzları oluşturulmaktaydı. Bunlar "Uzun Şiir (Çanğga 창가)" ve "Yeni Stil Şiir (Şinçesi - 신체시)"leridir. Çanğga, batı müziğinin ezgisine uydurularak yapılan şiir türüdür. Başlarda Çanğga vatanperver aydınlanma ve medeniyet konularını işlerken giderek lirik bir görünüş sergilemeye başlamıştır. Bu türde yazılan en ünlü eser Çö Namsıon (최남선)'un "Gyonğbu Demiryolu Şarkısı (Gyonğbu Çoldo Nore 경부철도노래)"dır. Şiir demiryolu imgesi ile modern medeniyetin tanıtılmasını içerir. Bu tarz Çanğga'larda içerik açısından gerçeğe yönelik eleştiriden ziyade modern bir medeniyete övgü önemli olarak düşünülmektedir.[39]

Yeni Stil Şiir daha çok modern batı şiirinin etkisinde gelişmiştir. Eski dönem şiirleri 3-4, 4-4 hece ölçüsüne sahipken Yeni Stil Şiir'de bu ölçü kaybolmuş ve serbest şiir stili ağırlık kazanmıştır. Çö Namsıon'nun bu türe ait örnekleri "Çiçeği Bırakıp (Godddugo 꽃두고)" ve "Denizden Erkek Çocuğa (Heegeso Sonyonege 해에게서 소년에게)" olarak bilinmektedir. [40]

1910 yılından 1920 yılının ortalarına kadar Koreli şairler Fransız sembolizm şiirlerinin duygusallığı ve romantikliğinden etkilenmişlerdir. Daha sonra Kore modern şiirinde, 1925 yılında KAPF (Kore Proleterya Sanatçılar Birliği)[41]'ın ortaya çıkmasıyla Realizm akımının etkileri hissedilmeye başlamıştır. 1926 yılından sonra Conğ Ciyonğ

[39] Köroğlu Türközü Hatice, *Modern Kore Tarihi ve Edebiyatı* s.37
[40] Köroğlu Türközü Hatice, Moderrn Kore Tarihi ve Edebiyatı s.37
[41] 1925 yılında Bag Yonğhi, Gim Gicin, İ Giyıonğ gibi yazarların kurduğu Proletarya sanatçı topluluğu.

(정지영), İm Hoa (임화), Gim Yosu (김여수) gibi şairler Dadaizm, Şekilcilik, Sürrealizm gibi edebi akımların etkisinde kalmıştır.

1.3.1. 1910'lu Yıllarda Şiir Anlayışı

1910'lu yıllar Kore edebiyatında batı rüzgarlarının estiği ve modern edebiyatın aktif olarak başladığı dönemdir. 1910 yılında Kore ve Japonya arasında yapılan ilhaktan sonra Cosıon hanedanlığının topraklarını yitirmesi ve yeni batı kültürünün ülkeye girmesinden kaynaklı dönemsel değişiklik isteği ortaya çıkmıştır.

20.yüzyılın başlarında kullanılan Çangga, Gasa, Şico gibi çeşitli lirik tarzda eserlerin yerine, yeni dönemin toplumsal isteklerine cevap veren tarzda yeni şiir arama çabaları ortaya çıktı. Bu dönemin şiir tarihini anlayabilmek için 20.yüzyılın başlarında yaşanan toplumsal ve tarihsel değişimlere değinmemiz gerekmektedir.

İlk olarak dönem anlayışının değişmesi 20.yüzyılın başlarında ortaya çıkan aydınlanma akımının ileriye sürülmesiyle başlamıştır. Japonya'nın Kore topraklarına girmesiyle gelen batı akımına geçiş yaşandı. Geleneksel yöntem ve değerler reddedilerek batı düşüncesi kabul edildi.

İkinci olarak sosyo-kültürel koşulların değişmesiydi. Bunun en önemli örneği matbaacılığın Kore topraklarına gelmesiyle birlikte, eski baskı tekniklerinin kullanımı azalmasıdır. Matbaacılıkla çeşitli dergiler basılmaya başlanarak bilgi öğrenimi somutlaştırılmıştır.

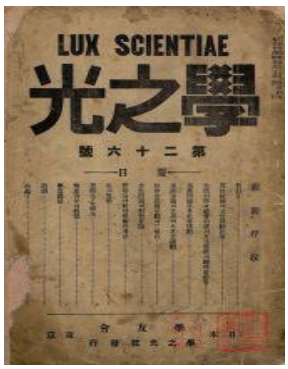
Üçüncü olarak aydınlanma hareketiyle başlayan öz Korece hareketinin hızlanarak gelişmesidir. Dönemin ünlü şairleri sömürge yönetimi altında olmalarına rağmen kendi ülke dillerini kullanma çabalarını sürdürmüşlerdir. Hanca kullanımından Hangıl kullanımına geçisin yaşandığı bu dönemde batılı edebiyatçılar ve Japon kültürü yeni dönemin değerini ortaya çıkarmışlardır. Bu tarz kültürel değişikliklerden kaynaklı devrim hareketleri ortaya çıkarak yeni kültür ürünleri, yeni düşünce akımları ve yeni trendler toplumun her yerine yayılmaya başlamıştır.

Dördüncü olarak ise modernleşmeyle birlikte gelen kültürel etkileşimlerin yaşanmaya başlamasıdır. Dönemde yayımlanan herhangi bir yazı mutlaka dönemin ünlü yazarlarından veya akımlarından etkilenerek ortaya çıkmıştır. [42]

Böyle bir toplumsal ve tarihsel durumda basım kültürünün ilk örneği olarak söyleyebileceğimiz gençlik dergisi olan "Delikanlı (Sonnyıon 소년)" da ilk yayımlanan modern şiir olan Çö Namson'un "Denizden Çocuğa (Heegesıo Sonyıonege 해에게서 소년에게)" adlı eseri 1908 yılında yayımlanmıştır. Bu şiirde batı şiirlerinin izleri görülmektedir.

1910 yılına girildiğinde Kore modern edebiyatında iki tane dikkat çeken değişim yaşanmıştır. Birincisi bir önceki dönemdeki eleştirel ideoloji ve aydınlanma bilinci taşıyan eserlerin yok olması, diğer değişim ise Yeni Stil Şiir tarzından, serbest şiir stiline geçişin yaşanmasıdır.

Bu tarz eserlere Tokyo'ya eğitim görmeye giden Koreli öğrencilerin oluşturduğu "Işık Bilimi (Hagcigonğ 학지광, 1914)" dergisi ile Kore'nin ilk haftalık edebiyat dergisi olan "Batı Edebiyat Dergisi (Tesıo Munye Şinbo 태서 문예 신보, 1918)"nde sıklıkla rastlanırdı.

Şekil 18 İlim Işığı

Şekil 19 Batı Edebiyat Dergisi

Şekil 20 Delikanlı

[42] O Seyonğ (오세영). *Kore Modern Şiir Tarihi (한국현대시사).* MinımSa (민음사), 2007, s. 109-110

Dönemin serbest şiiri stilindeki en ünlü eseri Cu Yuhoan (주유환)'ın Havai Fişek (Bulnori 불놀이, 1919) ' dir.

1910 yılının ortalarında çıkan serbest şiir stiline bir örnek aşağıdaki gibidir.[43]

Suskunluğun egemenliğinin arkasından
Sessizce ben yalnızım
Gece yarısı çan sesleri
Yüreğime dokunarak yankılanır

Ruhum!
Ne istiyorsun?
Bedenim
Ne istiyorsun?

('Ayrılık ' İlim ışığı 3.Sayısı, 1914)

Buna benzer veya daha iyi seviyedeki serbest şiirler 'Batı Edebiyat Dergisi'nde yayınlanan Gimıog, Hoanğ Sıogu'nun gibi şairlerin yazdığı şiirlerdir.

1918 yılında ilk sayısı yayımlanan Batı Edebiyat Dergisi'nde Fransa'da ortaya çıkan sembolizm akımının izlerini taşıyan şiirlerinde aralarında bulunduğu, batı edebiyatının çeşitli eserleri Gimıog ve Hoanğ Sıonğu gibi şairler tarafından çevrilerek Kore edebiyatına tanıtılmıştır.

1.3.2.1920'li Yıllarda Şiir Anlayışı

Bu dönem 1 Mart hareketinin başarısızlığından kaynaklı milli yas dönemi olmasıyla birlikte çok sayıda şiirin yayımlandığı bir dönemdir. 1920'li yılların

[43] Gim Hınğgyu (김흥규), s.56-57

başlarında hakim olan mutsuzluk ve karamsarlık duygusuyla dönem şairleri lirizm ve sembolizm akımına yönelmişlerdir.

Çeşitli edebiyat dergilerinin yayınlanmasıyla birlikte çok sayıda şair ortaya çıkmıştır ve Kore modern şiiri kapsamlı bir büyüme yaşamıştır. Tokyo'da eğitim gören Gim Donğin (김동인), Cu Yohan (주요한), Cıon Yıonğteg (전영택) gibi Koreli edebiyatçılarının çıkardığı "Yaratma (Çanğco 창조, 1919)" nın ardından "Harabe (Pyegıo 폐허)", "Gül Köyü (Canğmiçon 장미촌)", "Beyaz Akış (Begco 백조)" gibi dergiler çıkmıştır. Daha sonra edebiyat dergileri olan "Cosıon Edebiyat Dünyası (Cosıon Mundan 조선 문단)" ile "Uygarlığın Doğuşu (Gebyog 개벽)" yayımlanarak edebiyat faaliyetlerinin zemini hazırlanmış oldu.

Bu şekilde şair ve yayımlanan dergi sayısı arttıkça dönemin şiir eğilimleri de artarak farklılık göstermeye başlamıştır. Bunları şu şekilde ayırabiliriz;

1) Hüzünlü dönem anlayışı ve bireyin umutsuzluğunu işleyen romantizm akımı,
2) Toplumsal çatışmalara karşı mücadele başlatan Proleterya edebiyatının girişi
3) Unutulmaya yüz tutmuş geleneksel tarzda Şico'ların modern tarzda tekrar yaşatılması hareketi

Yaratma, Harabe, Gül Köyü, Beyaz Akış gibi 1920 yılların başında çıkan dergileri merkez alarak faaliyet gösteren O Sanğsun (오상순), Hoanğ Sıogu (황석우) Bag Conğhoa(박종화), Honğ Sayonğ (홍사용), İ Sanğhoa (이상화), Bag Yonğhi (박영희), Byıon Yıonğro (변영로), Gimıog (김억) gibi şairler genellikle aynı temada şiirler yazmışlardır. Bunlar şiirlerinde sözcük olarak 'karanlık, ölüm, uyku, ayrılık, gözyaşı, sızlanma' ile fiil olarak da 'Yıkılmak, Düşmek, Kilitlenmek, Bayılmak' gibi yıkım ve durgunluğu anlatan ifadelere sıklıkla yer vermişlerdir. Şiirlerinde ele aldıkları konuları gerçek dünyanın kirli ve sapkın düşüncelerle dolu olduğunu, ideal bir yaşamın bunlardan sıyrılan hayali bir yerde veya öldükten sonra ahirette mümkün olacağı şeklinde özetleyebiliriz. Yani genellikle Romantizm akımından etkilenerek eserlerini hüzünlü ve karamsar bir havada yazmışlardır. Fakat bunlar arasında bir kısım şair Sembolizm (Gimıog, Hoanğ Sıogu) ve Dekadanlık (O Sanğsun) gibi edebi akımları da savunmuşturlar. İ Sanğhoa'nın "Yatak Odam (Naiçimşillo 나의침실로)", Honğ

Sayonğ'un "Ben Kralım (Nanın Oanğirosoida 나는 왕이로소이다)", Bag Conğhoa (박종화)'nın "Karanlık Oda Hüzünlü Melodi (Hıgbanğbigug 흑방비곡)"si gibileri romantizm akımının en ünlü eserlerinden olmuşlardır. Dönemin genç şairleri romantizm akımıyla kendi ideallerini ve kasvetli hayatlarını eserlerine yansıtmışlardır. Onlar dönem sorunlarına değinmektense bireysel üzüntü ve umutsuzluklarını yazma eğilimi göstermişlerdir.[44]

1920'li yılların başlarında şairler bu şekilde kendi acı ve sorunlarını konu alırken diğer bir taraftan yeni edebiyat akımları ortaya çıkarak, gerçekliğin tutarsızlığıyla mücadele düşüncesi ve şiirin toplumsal sorumluluğunu vurgulayan bir düşünce ortaya çıkmıştır. Bu düşüncenin en önde gelen ismi şair Gim Gicin (김기진)'dir. Beyaz Akış dergisinde romantik tarzda eserler yazan Bag Yonğhi (박영희)'de daha sonra bu düşüncenin savunucularından olmuştur. Ayrıca İ Sanğhoa (이상화)'da şiir akımını değiştirerek "Çalınan Topraklara da Bahar Gelir Mi? (Beatgin Dıledo Bomun Onınga 빼앗긴 들에도 봄은 오는가)" adlı eserini yazarak bu düşünceye destek vermiştir. Gim Gicin gibi şairler halkın sorunlarını dile getirmeyip sadece kendi bireysel sorunlarını ve üzüntülerini ele alan dönem şairlerini ağır bir dille eleştirmişlerdir.

Gimıog, sembolizm akımından etkilenen şiirleri çevirip Batı Edebiyat Dergisi'nde yayımlayarak dönem okuyucusunun beğenisine sunmuştur. Daha sonra Harabe ve Beyaz Akış dergilerinde yayınladığı çeviri şiirlerini toplayarak 1921 yılında Kore'nin ilk çeviri şiir kitabı olan "Izdırabın Dansı (Onöıy Mudo 오뇌의 무도)"yu yayımlamıştır. Özellikle Fransız sembolizm şairlerinden biri olan Paul Verlain' in şiirlerini çeviren Gimıog "작시론 (Cagşiron)" adlı eseri çevirerek dönem okuyucusunun takdirini almıştır.

Gimıog ile birlikte sembolizm akımından etkilenen diğer bir şair ise Hıoağ Sıonğu' dur. 1918 yılında Batı Edebiyat Dergisi'nde "Keşişin Şarkısı (Incaıy Ga 은자의 가)", "Küçük Kardeşlerime (Iorin Cemeege 어린 제매에게)" adlı eserleri yazarak şiir dünyasına giriş yapmıştır. Japonya'da eğitim gördüğü sırada popüler olan sembolizm akımının etkisinde kalmıştır.

[44] Gim Hınğ Gyu (김흥규). *Kore Modern Şiirini arayarak(한국현대시를찾아서)*,. Sıoul (서울): Yeşil Ağaç Kitap Yayınları (푸른나무), 2002, s.57

Daha sonra 1925 yılında Yeni Eğilim Edebiyat (Şingyıonğhyanğpa 신경향파), grubu örgütlenip KAPF'ı kurarak bu düşünceyi savunan bir çok edebiyatçıyı çatısı altında toplamıştır. Bunlar sınıf edebiyatını reddederek sosyalist mücadele düşüncesini mutlak ilkeleri olarak kabul etmişlerdir.[45]

Öte yandan 1926 yılının sonlarına doğru bir kısım edebiyatçılar arasında Kore'nin geleneksel şiir tarzlarından olan Şico'yu modern olarak yeniden canlandırma hareketi ortaya çıkmıştır. Bu hareket Japon egemenliği altında gitgide yok olan geleneksel kültürlerini tekrar yaşatmaya çalıştıkları bir kültür hareketiydi. Bu hareketin ileri gelen şairleri arasında Çö Namsıon (최남선), İ Byonğgi(이병기), İ İnsanğ (이인상) gibileri vardır.

Halk şiirine olan ilgi, o günkü şiir tarzına olan şüphecilik ve güvensizlikten dolayı başlamıştır. Şairler fıkra ve mizah aracılığıyla toplumun durumunu hicvetmiş ve gerçekçiliğin çelişkisine saplanmıştır. O zamanki halk şiiri, şiirdeki kısıtlamaları sadece basit doğal konular ile doğal olguları konu edinmiş ve daha da ilerleyerek gerçekliğe olan ilgiyi gizleyen kusurlar bunun beraberinde dile getirilmiştir.

Bu dönemde herhangi bir düşünce akımına veya edebi harekete katılmadığı halde çok ünlü olan isimler vardır. Bunlardan en önemlileri ise kuşkusuz Gim Sovol ve Han Yonğun'dur. Halk şairi olarak bilinen Gim Sovol yalnızlık ve üzüntü konularını eserlerinde sıklıkla dile getirmiştir. Eserleri arasında sıradan duygusal şiirler çoktur. Fakat onun eşi görülmeyen ritim duygusu ve ince anlatım tarzı modern lirik şiirin bir örneğidir. Budist olan Han Yonğun ise dönemin karanlık durumunu anlatan şiirler yazsa da umutsuzluğa kapılmayıp dini inancı ve dönem anlayışını birleştiren şaheserler bırakmıştır.

1.3.3. 1930-1945 Yıllarında Şiir Anlayışı

1930 yılı Mançurya savaşı ve 1937 yılı Çin-Japon savaşından Kore'nin bağımsızlığına kadar uzanan bu süre şiddetli Japon emperyalistlerinin baskısından

[45] Gim Hınğgyu (김흥규).s.58

kaynaklanan korku dolu bir dönemdir. Yaşam hakları mahrum edilince kötüleşen yaratıcılıklarıyla başa çıkmak için şairler çeşitli çabalarda bulunmuşlardır. Çelişkili ve kasvetli bir durum içerisinde bile böyle bir çaba sergilemeleri Kore modern şiirinin açılım göstermesini sağlamıştır.

1930 yıllarında Kore modern edebiyatında ortaya çıkan akımlar daha da çeşitlilik göstermeye başlamıştır. Bunun en büyük nedeni Japon sömürge politikalarının halka uyguladığı baskıdır. Japonya Çin'e saldırabilmek için Kore yarımadasındaki tehlikeyi önceden yok etmek istiyordu. Bu yüzden toplumsal baskıyı şiddetlendirerek bütün ideolojik eğilim gösteren hareketleri kısıtladılar ve bu da dönem şiirine yansımış oldu. 1930 yıllarında Kore şiirinde toplumsal gerçeklerin yerine bireyin kişisel sorunları, modernleşen şehir hayatı, doğa ve canlılığa dair konular işlenmiştir.

Bu dönem, batı şiirinin girmesiyle modern Kore şiirinin en yoğun yaşandığı ve değişimin olduğu bir dönemdir. Kore edebiyat tarihinde Yeni edebiyatın başlamasıyla şiir çevirisi sürekli olarak denenmiş ancak fazla gelişememiştir. 1926 yılında Tokyo'da yabancı edebiyatlar alanında eğitim yapan öğrenciler tarafından oluşturulan "Yabancı Edebiyatları Araştırma Topluluğu" aktif olarak çeviri faaliyetlerini yürütmüştür. Bu topluluk 1927 yılında "Yabancı Edebiyatlar" adında bir dergi yayımlayıp, kitlesel edebiyat faaliyetlerini geliştirdi. Bu kişiler edebiyat ve tiyatro faaliyetlerine yeni bir güç katarak 30'lu yılların ana akımının oluşumuna katkıda bulunmuşlardır. Bak Yonğçıol (박용철) ve İ Hayun (이하윤) da bu dönemin şiir çeviri faaliyetlerinde rolü olan iki yazardır. [46]

Sürrealizmin ve Dadaizmin en önemli temsilcilerinden olan İsanğ (이상) da bu dönemde çeşitli eserler yazmıştır. Karanlık sömürge döneminin zorlu şartları yüzünden kişisel yıkımlar yaşadığı zorlu bir hayat geçirmiştir. "Kuş Bakışı (오감도 Ogamdo)" adlı sıra dışı eseriyle okuyucunun dikkatini çekmiştir.[47]

Modernizm akımının şairlerinin yaygınlaştığı bu dönemde, 30'lu yılların sonlarına doğru daha farklı bir eğilime yönelen bir şair topluluğu ortaya çıkmıştır. Hayat

[46] Köroğlu Türközü, s. 87
[47] Gim Hınğ Gyu (김흥규). *Kore Modern Şiirini arayarak(한국현대시를찾아서)*,. Sıoul (서울): Yeşil Ağaç Kitap Yayınları (푸른나무), 2002, s.61

Taraftarları denilen bu topluluk, modernist şairlerin şehir ve modern uygarlığı vurgulayarak, içerik yönünden zayıf entelektüel şiirlerini reddetmişlerdir. Bunun yerine hayat sorunları, insan ve evrenin kaynağındaki sorunları ve doğayı tema olarak incelemişlerdir. "Şair Köyü (Şiin Burag 시인 부락, 1936)" adlı edebi dergide toplanan So Conğcu (서정주), Ham Hyonğsu (함형수) ile "Fizyoloji (Senğni 생리)" adlı derginin şairlerinden olan Yu Çihoan birleşerek "Hayat Taraftarları (Senğmyıonğpa 생명파)" topluluğunu kurmuşlardır.[48]

1930 ve 1945 yılları Kore modern tarihinin çeşitli yönlerden sorunlu olduğu bir dönemdir. Bu dönemde Japonya'nın sömürge sistemi daha da şiddetlenerek halk üzerindeki baskı üst seviyelere ulaşmıştır. Bütün kıtayı ele geçirmek isteyen Japon militarizmi Çin ve Mançurya gibi diğer ülkelerle savaş halindeydi. Savaş araçlarının ulaşımı için Kore'yi kendine üs seçti ve buraya demir yolları yaptırmaya başladı. Sömürüden kaynaklı başlayan sanayileşme hareketleri Kore halkının hayatını düzeltmeye yardımcı olamadı. Aksine kendi memleketlerini terk edip göçmelerine sebep olmuştur.

1930 yılına girildiğinde yürütülen edebi faaliyetler önceki dönemlere göre epey gelişim göstermiştir. Bu dönemde Japon sömürge güçlerinin uyguladığı eğitim sisteminin yanı sıra Korelilerin artan eğitim arzularından kaynaklı okul eğitimi hızlı bir şekilde yayılmıştır. Bu nedenle başlarda birçok edebiyatçı yurt dışında eğitim görmeye giderek modern edebiyat hakkında öğrenim görmeye başladı. Gördükleri yurt dışı eğitimleri sayesinde yayımlanan eserlerin seviyeleri de artmış oldu.

Diğer bir taraftan Cosıon Günlük Gazetesi ile Doğu Asya Günlük Gazetesi gibi günlük gazeteler ve birçok edebi dergi sayesinde şairler şiirlerini yayımlama fırsatı buldular. Fakat 1930 yılının sonlarına doğru basın yayıma yapılan yasaklamalardan dolayı eserlerin yayınlandığı birçok kitlesel iletişim aracı ortadan kalkmaya başladı. Sadece hükümetin çıkardığı Günlük Gazete (Meilşinbo 매일신보) ve Japon yanlısı dergi olan "Halk Edebiyatı" (Gugminmunhag 국민문학) eser yayımlamaya izin veriyordu. Yani Kore edebiyatı için karanlık dönem gelip çatmıştı.

[48] Gim Hınğ Gyu (김흥규).s.61

1930-1945 yıllarında şiir dünyasının yeniden yapılanmasıyla doğal olarak şiirlerde işlenen temalarda büyüme gerçekleşmiştir. Sömürge gerçeğinin şiddetlenmesiyle şairler olumsuzlukları eleştirme ve şikayet etme, edebiyatçıların vicdan ve merhamet sorunları, memleketi kaybetme düşüncesi, geleneksel değerlerin tekrar ortaya çıkması gibi çeşitli konulara eserlerinde yer vermişlerdir.

Japon sömürgesinin sonlarına doğru gelindiğinde şairler Japon yanlısı olmaya mecbur bırakılarak, onların talep ettiği konularda yazılar yazmaya ve şiir yazmaktan vazgeçirmeye zorlandıkları bir durumla karşı karşıya kalmışlardır. Onlar ellerinden geldiğince ses çıkararak bu düzene direnmeye çalışsa da oldukça zayıf olan dönem şartlarına yenik düşmüştür.

Saf Edebiyat (Sunsuşi 순수시) eğiliminin ortaya çıktığı bu dönemde ilk yayımlanan edebiyat dergisi "Şiir Edebiyat (Şimunhag 시문학, 1931)" olmuştur. Şiir Edebiyat dergisinin önde gelen isimlerinden olan Bag Yonğçıol (박용철), Gim Yonğrang (김영랑), Şin Sıogcıong (신석정), Gim Hyıongu (김현구) gibi şairler 1930 yılı saf lirik şiir akımını savunmuşlardır. Bu şairler genellikle doğanın doğal sıcaklığını anlatan ifadelerine önem vererek duygusallığa ve lirizme eğilim gösterip, estetik özerklik kuralına dair sağlam bilgiye sahiptirler. Bu isimlerin savunduğu saf edebiyat şiirlerinde ideolojik, toplumsal eğilimlerin dışında sadece hassas dil ve duygusal lirik şiirler bulunmaktadır.

Öte yandan 1930 yılının ortalarında So Cıonğcu, Yu Çihoan, O Canğhoan, Ham Hyıonğsu gibi "Hayat Taraftarları (Senğmyıonğpa 생명파)" şairleri ortaya çıkıp Şiir Edebiyat topluluğundan farklı bir şekilde saf lirik şiiri yorumlamışlardır. Bu kişiler edebiyatın özerkliği ve dil sanatını savunma noktasında Şiir Edebiyat Topluluğu'nun saf şiir anlayışıyla aynı görüştedirler. Hayat Taraftarları şairleri eserlerinde insanların iç dünyasında yer alan psikolojik karışıklık ve kaygıları gizlememişlerdir. Tam tersine onları saran gerçek dünyaya duyulan hayal kırıklığını etkili bir şekilde ifade ederek kişinin öz benliği ve dünyanın uyuşmasının imkansızlığını vurgulamaktadırlar.

1930 yılı romantik şairleri doğanın güzelliğini dile getirip, Kore'ye ve Doğu'ya özgü değerleri yayma ve geleneksel dili kullanmaya özen gösterip, Korece'nin mükemmelliğini şiirlerinde yansıtmışlardır.

İKİNCİ BÖLÜM

DÖNEMİN ÜNLÜ ŞAİRLERİ VE ESERLERİ

2.1. Honğ Sayonğ (홍사용)

Edebiyat dünyasında Nocag (노작) lakabıyla tanınan Honğ Sayonğ 1900 yılında Gyonğgi (경기) bölgesi Yonğin (용인) şehrinde dünyaya gelmiştir. Doğumundan yaklaşık yüz gün sonra Cedonğ (재동)'a taşınarak burada büyüyüp, babasının vefatından sonra ise Hoasıonğ (화성) 'a taşınarak burada Hanca kursunda eğitim almıştır. 1916 yılında Hümun Lisesi'ne (휘문) giriş yaparak lise eğitimine başlamıştır.

1918 yılında liseden arkadaşları olan Bag Conğhoa (박종화) ve Cıonğbeg (정백) ile birlikte baskı şeklinde yazdıkları eserleri "Açan Çiçek (Pının Ggod 피는 꽃)"i çıkarttılar. 1919 yılında Hümun Lisesinden mezun olarak aynı yıl gerçekleşen Kore Bağımsızlık hareketine katılmıştır. Bu ayaklanmada yer aldığı için polisler tarafından tutuklanmıştır. Bir süre sonra serbest bırakılınca memleketine geri dönerek burada Conğbeg ile birlikte yazdığı deneme yazısı olan "Yeşil Dağ ve Beyaz Bulutlar (Çonğsanbegun 청산백운)" ile "Yeşil Tepeye Doğru (Purın Iosdıog Gaıro 푸른 언덕 가으로)" adlı şiirini yayımlamıştır. Böylelikle bu iki eser şairin ilk edebi çalışması olarak nitelendirilmektedir.

1920 yılında Sıoul'de Bag Conğhoa (박종화) ve Conğbeg ile "Yazı Arkadaşı (Munu 문우)" adlı dergiyi çıkarıp , kuzeni Honğ Sacun'u ikna ederek birlikte "Kültür Kulübü (Munhoasa 문화사)" nü kurmuşlardır. Daha sonra "Beyaz Akış (Begco 백조)"

ve bilimsel dergi olan "Siyah Akış (Hıgco 흑조)" ın basım hazırlıklarını yapmaya başlamışlardır.

1922 yılında Beyaz Akış dergisinin ilk sayısının yayımlanmasıyla somut olarak edebiyat eserlerini ortaya çıkarmaya başlayan şair "Yaratma (Gebyıog 개벽)", "İttifak (Yıoşi 여시)", "Budizm (Bulgyo 불교)", "Yurt Edebiyatı (Samçıonri Munhag 삼천리문학)" gibi çeşitli aylık dergi ve günlük gazetelerde şiir, deneme yazısı, roman, tiyatro ve eleştiri yazısı yayımlamıştır.

Şair geleneksel bağlamda şiirlerini yazarak milli görüşlerini şiirleri aracılığıyla okuyucuya yansıtmıştır ve kusursuz olduğunu düşünmediği hiçbir eserini yayımlamamıştır. Bu nedenle bütün eserlerini büyük bir titizlikle yazmıştır.

Ülkelerini kaybettikleri bu dönemde halkın ulusal ruhunu canlandırabilmek için bütün servetini edebiyat dergisi "Beyaz Akış" ve "Tiyatro Reformu Hareketi" ne bağışlamıştır.

1923 yılında Modern Tiyatro Ayaklanması'na destek veren tiyatro kulübü "Tovol Kulübüne 토월회 (Haziran ayı anlamında)[49]" katılarak burada edebiyat bölümünün yöneticiliğini üstlenmiştir ve kulübe maddi yardımlarda bulunmuştur. Batı tiyatrosundan çeviri ve uyarlamalar yaparak bunları gösterime sunmuştur. 1927 yılında Bagcin (박진) ve İ Soyon (이소연) ile birlikte "Dağ Çiçeği Kulübü (Sanyuhoahö 산유화회)" adlı tiyatro kulübünü kurmuşlardır. "Memleket" ve "Sağanak" adlı oyunları gösterime sunmuşlardır. [50]

1929 yılından itibaren arkadaşı Bagcin (박진)'in evinde yaşayan ve bir süre göçebe hayat süren şair bitkisel ilaç satıcılığı, öğretmenlik gibi çeşitli meslekler yapmıştır. [51]

[49] Doğu ülkelerinden değişim öğrencisi olarak gelenlerin 1923 yılında kurduğu amatör tiyatro topluluğu

[50] Gu İnhoan (구인환), *Öğrencilerin Bilmesi Gereken Şiirler(고교생이 알아야 할 시)*, Şioanmunhoa Yayın Evi (신원문화사), 2002, s.39

[51] https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=528414&cid=46645&categoryId=46645 11.08.2018

1930 yılında Honğ Hesıonğ (홍해성) ve Çö Sınğil (최승일) ile birlikte "Yeni Yükselen Tiyatro Topluluğu (Şinhınğ Gıgcanğ 신흥극장)" nu kurmuşlardır. Ve bizzat kendisi tiyatro eserleri yazarak Tiyatro Reformu Hareketin' de ön sıralarda bulunmuştur.

1941 yılında "Gim Okgyun (1851-1894)" adlı tiyatro oyununu yazarken Japonya'nın sansürüne maruz kaldığı için yazarlık hayatına son vermiştir. Hatta bundan dolayı ev yasağı almıştır.

Honğ Sayonğ başlarda Beyaz Akış edebiyat topluluğunun etkisinde kalarak umutsuzluk ve hayal kırıklığından kaynaklanan üzüntüsünü, duygusal lirik şiir tarzındaki eserlerine yansıtmıştır. Bunlara, Beyaz Akış dergisinde kullandığı yöresel dile duygusal bir ritim yükleyerek dile getirdiği şiiri "Kuğu Süzülüyor Bir Yıldız Bir Ben (Begconın Hırınında Byıol Hana Na Hana 백조는 흐르는데 별 하나 나 하나)", gördükleri zulümden kaynaklı halkın üzüntüsünü anlatan şiiri "Ben Kralım (Nanın Oanğirosoida 나는왕이로소이다)", "Mezarlık (Myocanğ 묘장)", "Anneme (Iomıoniege 어머니에게)", "Güneşin Battığı Ülkeden (Hecıomun Naraesıo 해저문 나라에서)", "Her şey Rüya Olsa da (Gıgıosın Modu Ggumiıodciiman 그것은 모두 꿈이었지만)" gibilerini örnek verebiliriz.[52]

1928 yılından sonra ise halk şiiri tarzına yönelerek "Yağmurlu Gece (Bionın Bam 비오는 밤)", "Akan Suyu Yakalamak (Hırının Mulul Butdılgosıo 흐르는 물을 붙들고서)", "Çimen (Gagşipul 각시풀)", "Kızıl Hüzün (Bulgın Şirım 붉은 시름)" gibi eserleri halk şiirini temsil eden birer örneklerdir.

Roman olarak "Ahiret Yolu (Cıosınğgil 저승길)", "Bekdonğ (Bbenğdıogin 뺑덕이네)", tiyatro eseri olarak ise "Pulsatilla (Manisa Lalesi, (Halmiggot 할미꽃))", "Tapınağa Kapanma (Evden Ayrılış) (Çulga 출가)", "Yılbaşı Gecesi (Cesıog 제석)" dışında birkaç tanede deneme yazısı bulunmaktadır.

1920'li yılların başında yayılan romantizm akımının öncülerinden olan şairin şiirlerinde keder, memleket özleminin lirik bir şekilde incelenmesi ve otobiyografik

[52] Gu İn Hoan (구인환), *Öğrencilerin Bilmesi Gereken Şiirler(고교생이 알아야 할 시)*, Şioanmunhoa Yayın Evi (신원문화사), 2002, s.39

yaşam öyküleri gibi duygu çeşitlilikleri onun şiir tarzını yansıttığını söyleyebiliriz. Böylelikle hüzün anlayışını ulusal boyuta ulaştıran şair olarak değerlendirilmektedir.

İ Yugsa (이육사), Yun Donğcu (윤동주), İ Sanğhoa (이상화) gibi yazarlar hariç Japon emperyalizminin yarı döneminden sonra şairlerin çoğu Japon yanlısı olarak faaliyet göstermişlerdir. Fakat Honğ Sayonğ hayatı boyunca Japonya'nın tarafında olmamıştır.

15 Ağustos 1945 yılında Kore bağımsızlığına kavuştuktan sonra "Komşu Ülke Gençlik Topluluğu (Gıngugçıonğnyıondan 근국청년단)"na katılarak Gençlik Hareketini başlatmıştır. Kronik akciğer hastası olan şair hastalığa yenik düşerek 1947 yılında hayata veda etmiştir.

2.2 Gimıog (김억)

16 Ekim 1895 yılında Conğcu (정주)' da doğan şair 1907 yılında Osan (오산) Lisesine başladı ve 1913'te mezun oldu. 1914 yılında "Japonya Keio Özel Üniversitesi (Geioıysugmungoa 게이오의숙문과)"nde edebiyat bölümüne girdi, aynı yıl Aralık ayında Japonya'da Yaşayan Koreli Öğrenciler Kulübü'nün çıkardığı "İlim Işığı (Hagcigonğ 학지광)" adlı derginin 3.sayısında "Ayrılık (İbyıol 이별)" adlı şiirini yayımlamıştır.[53]

1916 yılında babasının ani ölümüyle eğitimini yarıda bırakıp Kore'ye geri döndü ve Osan Lisesine öğretmen olarak atanıp 1919 yılında okul kapanana kadar görevini sürdürdü. 1918 yılında "Batı Edebiyat Haberleri Dergisi (Tesıomunyeşinbo 태서문예신보)"nde genellikle Fransızca sembolizm şiirlerini çevirerek yayımladı. Kasım ayında aynı dergide "İlkbahar (Bom 봄)", "İlkbahar Gidiyor (Bomın Ganda 봄은 간다)" gibi şiirlerini yazarak edebi çalışmalarını devam etmiştir. [54]

[53] O Seyonğ (오세영). *Kore Modern Şiir Tarihi (한국현대시사)*, MinımSa (민음사), 2007, s.103
[54] Age, s.102-103

1919 yılı Şubat ayından, 1921 Mayıs ayına kadar "Yaratma Dergisi (Çanğco 창조)"nin bir üyesi olup 1920 yılından 1921 yılına kadar "Harabe Dergisi (Pyehıo 폐허)"nde faaliyet göstermiştir. 1920 yılında "Dünya Dilleri Enstitüsü (Segyeıohaghö 세계어학회)"nü kurup başkanlığını üstlenip Esperanto Hareketine [55] katılmıştır. "Izdırabın Dansı (Onöıy Modu 오뇌의 무도)" adlı Kore'nin ilk modern tarzda çeviri kitabını yayımlamıştır.[56]

1923 yılında Rabindranath Tagore[57]' un "Gitanjali" adlı şiir kitabını Korece'ye çevirmiştir. Aynı yıl Haziran ayında Kore'nin ilk modern şiir kitabı "Denizanasının Şarkısı (Hepariıy Nore 해파리의 노래)"nı "Cosıon Kitap Şirketi" (Cosıondoşi Cuşighösa 조선도서 주식회사)"nde yayımladı. 1924 yılından 1925 yılına kadar "Doğu Asya Günlük Gazetesi (Donğailbo 동아일보)"nde gazeteci olarak hizmet etmiştir. 1924 yılında Arthur Syrnons'un şiir kitabı olan "Kaybolan İnci (İlıobıorin Cincu 잃어버린 진주)" ve Rabindranath Tagore' un "Hilal (Şinuol 신월)" ve "Bahçıvan (Uolcıonğ 월정)" adlı şiir kitaplarını çevirmiştir.

1925 yılında şiir kitabı "Altın Kum (Gımmore 금모래)"u çıkarıp. Aynı yıl tüm Kore'de düzenlenen "Cosıon Gazeteci Müsabakasında (Cıoncosıongicadehö 전조선기자대회)" komite üyeliği görevini yapmıştır. Aynı yıl Ağustos ayında "İlkbaharın Şarkısı (Bomıy Nore 봄의 노래)" adlı şiir kitabını yayımlayıp, Kasım ayında "Maske (Gamyıon 가면)" adlı edebi dergide başyazarlık yapmıştır. 1930 yılında "Günlük Haber (Meilşinbo 매일신보)" gazetesinin edebiyat bölümünün sorumluluğunu üstlenmiştir. 1934 yılında "Gyonğsonğ Yayın İstasyonuna (Gyıonğsıonğcunğanğbanğsonğgug 경성중앙방송국)" girdi.

1937 yılı Mayıs ayında Cosıon valiliğinin öncülük ettiği "Cosıon Edebiyat Kulübü (Cosıonmunyehö 조선문예회)[58]" ne katıldı ve o yıl Eylül ayında "Gyongsong Günlük Gazetesi (Gyıonğsıonğilbosa 경성일보사)" ve "Günlük Haber Gazetesi"nin

[55] Esperanto dilinden pratik olarak faydalanarak işçi hareketinin amaçlarını, özellikle de kapitalizme karşı mücadeleyi ilerletmek hedefine sahip uluslararası harekettir. Esperento dili ise 1887'de Ludwik L Zamenhof'un oluşturduğu ütopik dünya dilidir.

[56] O Seyonğ (오세영), s.104

[57] 1861-1941 yılları arasında yaşamış Hint yazar ve şair.

[58] 1937 yılında Sıoul'de kurulan Japon yanlısı grup.

birlikte düzenlediği “Milli Marş Müsabakasında (Eguggayodehö 애국가요대회)”, sözlerini kendisinin yazdığı bestesinin ise İ Myıonğsa (이명사)’ya ait olduğu “Hemşirenin Şarkısı (Conğgunganhobuıy Nore 종군간호부의 노래)” ve “Adalet Yürüyüşü (Conğiıy Henğcin 정의의 행진)” nü tanıtmıştır.

1939 yılı Kasım ayında “Cosıon Vatanseverler Derneği (Cosıonmuninbogughö 조선문인보국회)”nin kurulumunda başlatıcı kişi olarak yer almıştır. 1941 yılında ise Japon yanlısı olan ve Japon militarizmini destekleyen “Cosıon Ulusal Güç İttifakı Derneğinin (Gugminçonğryıogcosıonyıonmenğ 국민총력조선연맹)” kültür bürosunun üyesi olmuştur. 1942 yılında Japonya ‘nın Donanma (Ordu) Günü için Günlük Haber gazetesinde “Ordu Gününde (Yuggunginyıomilesıo 육군기념일에서)” adlı şiirini yazmıştır.

1943 yılı Mart ayında Cosıon Vatanseverler Derneği’nin yöneticiliğini üstelenip, 1944 yılında Günlük Haberler gazetesinde, Pasifik Savaşı’na katılımı teşvik eden şiiri “Yeni Yıl Methiyesi’ni (Şinnyıonsonğ 신년송)” yayımlamıştır.

Kore bağımsızlığına kavuştuktan sonra 1946 yılında “Kore Askeri Akademisi (Yuggunsagoanhaggyo 육군사관학교)” ve “Havacılık Okulunda (Hanğgonğsagoan 항공사관)” okutmanlık yapmıştır. 1947 yılında “Tan Ağarırken (Mıondonğtılce 먼동틀제)” ve “Altın Çimen(Gımcandi 금잔듸)”i çıkartmıştır. 1948 yılında şair Gim Sovol’ün şiir kitapları olan “Sovol Halk Şiirleri Kitabı (Sovolminyocib 소월민요집)” ve “Halk Şarkısı Şiirleri Kitabı (Minyoşicib 민요시집)”nı yayımlayıp 1949 yılında ise çeviri kitabı olan “Çin Zambağı (Ogcamhoa 옥잠화)”nı okuyucunun beğenisine sunmuştur.

1950 yılı Kore Savaşı sıralarında Sıoulde’ki evinden Kuzey Kore’ye kaçırıldı. Bu nedenle şairin ölüm tarihi ile ilgili bir bilgi bulunmamaktadır.

2.3 Hoanğ Sogu (황석우)

Hayal Dünyası anlamına gelen Sangatab (상아탑) adlı mahlasa sahip olan şair Hoangğ Songu 1895 yılında doğmuştur. Japonya'daki Waseda Üniversitesinde (Oasedadehag 와세다대학) Siyaset ve Ekonomi bölümünü okumuştur.1920 yılında "Harabe (Pyehıo 폐허)" 1921 yılında ise "Gül Köyü (Cangğmiçon 장미촌)" dergilerinde faaliyet gösteren şairlerden biri olmuştur. 1928 yılında "Cosıon Şiir Dünyası (Cosıonşidan 조선시단)" dergisinde yer alıp burada eserler yayımlamıştır. Bağımsızlık ilan edildikten sonra eğitim dünyasına adım atarak Millet Üniversitesinde (Gugmindehag 국민대학) profesörlük yapmışlığı da vardır.

Kore edebiyat dünyasına girişi 1919 yılında Günlük Haberler gazetesinde "Şiir İncelemesi (yorumlaması) (Şihoa 시화)" ve "Cosıon Şiir Dünyasının Başlangıç Noktası ve Serbest Şiir" adlı eleştiri yazılarını yayımlamıştır.

Fakat genel olarak edebiyat faaliyetlerine başlaması O Sangğsun (오상순), Nam Gunğbyıog (남궁벽), Gimıog (김억), Bag Yonğro (박영로) gibi şairlerle "Harabe (Pyehıo 폐허) Dergisi"ini yayımlamasıyla olmuştur. Derginin ilk sayısında "Günbatımı Söndü (Sıogyangğın Ggıocşda 석양은 꺼지다)", "Ölen Annemin Naaşına Saygı Şiiri (Mangğmoıyyıongğcıone Badnın Şi 망모의영전에 받드는 시)", "Mavi Tüylü Kedi (Byıogmoıy Myo 벽모의 묘)", "Güneşin Batması (Teyangğıy Çimmol 태양의 침몰)" gibi on adet şiir ve sembolizm edebiyatını tanıtan eleştiri yazısı "Japon Şiir Dünyasındaki İki Akım (İlbonşidanıy 2 Degyıonghyangğ 일본시단의 2 대경향)" yayımlamıştır. [59]

Özellikle eserleri arasında "Mavi Tüylü Kedi"nin sembolizm akımının etkisi altında kaldığını söyleyebiliriz. İlk eseri olan "Güneşin Batması" şairin ünlü eserlerinden biri olarak değerlendirilmektedir. 1929 yılında onun en önemli şiir kitabı olan "Doğaya Methiye (Cayıonsongğ 자연송)" ve birçok isimsiz genç edebiyatçının eserlerini topladığı "Beyaz Genç Şairler Derlemesi (Çongğnyıonşiinbegincib 청년시인백인집)"ni yazmıştır. Şiir kitabı "Doğaya Methiye"nde başlığından da anlaşılacağı üzere güneş, ay, yıldız, çiçek, çiy gibi belli başlı doğa unsurlarını imge olarak seçmiştir.

[59] https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=658598&cid=46645&categoryId=46645 27.09.2018

25 Haziran 1950'de Kore savaşından sonraki zorlu yaşamında Waseda Üniversitesi'nden tanıdığı arkadaşı Şin İghi'nin yardımıyla Halk Üniversitesi'nde (Gugmindehag 국민대학) dekan olarak görev yaptı. Yoksulluk ve hastalık yüzünden bir süreliğine bıraktığı kalemini tekrar eline alarak 1958 yılından itibaren tekrar yazarlık hayatına başladı.

Başkent Tıp Fakültesi'nde ameliyat olduktan sonra durumu ağırlaşan Hoan Sıogu 1960 yılında hayatını kaybetmiştir.

2.4 Bag Yonghi (박영희)[60]

Höuol (회월) lakaplı Bag Yonğhi 20 Aralık 1901'de Sıoulde dünyaya gelmiştir. 1916 yılında Bece (배재) Lisesin'deki[61] eğitimi sırasında Na Dohyanğ (노도향), Gim Gicin (김기진), Gim Bogcin (김복진) gibi dönemin ünlü isimleriyle arkadaşlık kurarak 1919 yılında bağımsızlık hareketine katı1dı ve burada tutuklandıktan sonra serbest bırakıldı.

1920 yılında lise eğitimini tamamlayarak Japonya'ya gitmiştir. Orada Tokyo Seisoku İngilizce okuluna başladıktan bir yıl sonra Kore'ye geri dönerek bilim ve kültür dergisi "Yeni Gençlik (Şinçıonğnyıon 신청년)[62]" ve Kore'nin ilk bilim dergisi olan "Gül Köyü (Çanğmiçon 장미촌, 1921)" dergilerinde edebi faaliyetlerine başlamıştır. "Gül Köyü" dergisinin ilk sayısında "Kavalın Hüzünlü Sesi (Cıogıy Bigog 적의 비곡)", "Eski Krallık Ülkesi (Goagıoıy Oanğgug 과거의 왕국)" eserlerinin yayımlayarak edebiyat dünyasına adım atmıştır. 1922 yılında romantizm ve sembolizm edebiyat akımını tanıtan "Beyaz Akış" dergisinde "Tebessümün Boş Güzelliği (Misoıy Hıohoaşi 미소의 허화시)" şiirini ve bunun dışında 7 tane şiir yayımlamıştır. Ayrıca Oscar Wilde'ın tiyatro eseri olan Lou Salome'u çevirmiştir. 1923 yılında Gim Gicin (김기진),

[60] http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0020963 19.10.2018
[61] 1885 yılında Amerikalı misyoner Appenzeller'in Sıoul'de kuruduğu Modern Özel Lise
[62] 1916 yılında Şangay'da basılan Yeni Kültür Hareketi'nin başlatılmasında ve Dört Mayıs Hareketi'nin etkisinin yayılmasında önemli rol oynayan bir Çin dergisi

Yon Hanyon (연하년), İ Sanğhoa (이상화) gibi edebiyatçılarla Paskyula grubu[63] nu kurarak sınıf anlayışına dikkatleri çekmeye başlamıştırlar. 1924 yılında Yaratma dergisinin edebiyat bölümünün sorumlusu olarak aynı yıl "Yeni Eğilim Grubu (Şingyıonğhyanğpa 신경향파)"nun oluşmasına yoğunlaşarak 1925 yılında KAPF[64] grubunun başkanlığı rolünü üstlenmiştir

Bu dönemden sonra şiir faaliyetlerini askıya alarak genellikle roman ve eleştiri yazıları yazmaya yönelmiştir. Romanları "Av Köpeği Mesai (Sanyanğge 사냥개)", "Cehennem Gezisi (Çıolya 철야)" ve eleştiri yazısı olan "Yeni Eğilim Grubu Edebiyatı ve Edebiyat Dünyasındaki Yeri (Şingyıonğpaıy Munhaggoa gı Mundancıog Civui 신경향파의 문학과 그 문단적 지위)", "Yükselen Sanat Hareketinin Kuramsal Verilerini Tartışıp Yom Sanğsıob'un Cehaletine İtiraz (Şinhınğyesulundonğıy İroncıog Gıngorıl Nonhayo Yom Sanğsıob Gunıy Mucirıl Bagham 신흥예술운동의 이론적 근거를 논하여 염상섭 군의 무지를 박함, 1926)" adlı eleştiri yazılarını yazmıştır. 1926 yılı sonlarından itibaren Gim Gicin ile "Biçim-İçerik" tartışmalarına girip, 1927 yılında "Edebiyat Hareketlerinin Yön Değiştirmesi (Munyeundonğıy Banğhyanğıycıonhoan 문예운동의 방향의전환)", "Edebiyat Hareketlerinin Amacı (Munyeundonğıy Mogcıogıyşigron 문예운동의 목적의식론)" gibi eleştiri yazılarını yazmıştır. 1929 yılında ise İmha ve Gim Duyonğ gibi edebiyatçılarla KAPF'ın Tokyo'daki şubesinin sloganı olan "Parti Edebiyatı" na kapılıp KAPF grubunun liderliğini bırakmıştır. 1934 yılında "Son Zamanların Edebi Teori Açınımları ve Eğilimleri (Çögın Munyeironıy Şincıonoa Gı Gyıonğhyanğ 최근 문예이론의 신전와 그경향" adlı beyannamesini "Doğu Asya Günlük Gazetesi"nde yayımlayarak KAPF grubu üyeliğinden çekilmiştir.

1938 yılı Temmuz ayında Japon yanlısı olarak taraf değiştirerek bu yönde eserler yazmaya başlamıştır. 1939 yılında "Cosıon Edebiyatçılar Topluluğu (Cosıon Munin Hyıobhö 조선문인협회)" nun yönetici yardımcısı olduktan sonra isim kanunuyla birlikte Korece olan ismini Japonca Yoşimura olarak değiştirmiştir. 1943 yılında

[63] 1923 yılında Kore'de kurulan edebiyat topluluğu. İsmi Bag Yonğhi, An Sıogyıonğ, Gim Hyıonğuon,Yıon Hagnyıon, İ İgsanğ, Gim Gicin, Yon Hanyon, İ Sanğhoa gibi edebiyatçıların isimlerinin baş harflerinden oluşturulmuştur.

“Cosıon Yurtseverler Derneği” nin genel müdürlüğünü yaparak Japon yanlısı olarak edebiyat hareketlerini yürütmüştür. 1950 yılında Kuzey Kore’ye gittikten sonra ki akıbetiyle ilgili bilgi bulunmamaktadır. Bu nedenle şair ve yazar Bag Yonğhi’nin ölüm tarihi kesin olarak bilinmemektedir.

2.5. İ Sanğhoa (이상화)[65]

1901 yılında Degu (대구)[66]’da dünyaya gelen şair 7 yaşındayken babasını kaybetmiştir. 14 yaşına kadar amcası İ İlu (이일우)’nun desteğiyle öğrenimine devam etmiştir. 18 yaşına geldiğinde ise GyıonğSıonğ Lisesinden (Gyıonğsıonğcunğanphaggyo 경성중앙학교) mezun olmuştur.

1917 yılında Degu’da Hyıon Cingonğ (현진공), Beg Giman (백기만), İ Sanğbeg (이상백) gibi isimlerle denemelerini topladıkları “Meşale (Gıohoa 거화” adında bir dergi bastılar.1 Mart 1919 bağımsızlık hareketi sırasında Beg Giman (백기만) ile birlikte Degu’daki öğrencilerin ayaklanmasında liderlik edecekken olay öncesinde yakalanarak başarısızlığa uğramıştır.

21 yaşında Hyıon Cingon’un aracılığıyla Bag Conğhoa (박종화) ile tanıştı ve Honğ Sayonğ (홍사용), Na Dohyanğ (나도향), Bag Yonğhi (박영희) gibi isimlerle birlikte Beyaz Akış dergisinin yazarlarından biri olarak kesin bir şekilde edebiyat dünyasına adım attı.

Paris’e gitmek isteyen şair ilk öncelikle Tokyo’ya giderek burada bulunan Athen Fransız okulunda Fransız dili ve edebiyatı eğitimi gördüğü sırada Tokyo’da 1923’te gerçekleşen deprem nedeniyle iki yıl sonra Kore’ye döndü.

Kore’ye döndükten sonra Japonlar tarafından tutuklanıp dört ay hapis yatmıştır. Serbest bırakıldıktan sonra Degu’daki Gyonam Okulu’nda eğitim vermeye devam

[65] https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=542245&cid=46645&categoryId=46645 23.11.2018
[66] Güney Kore’de bulunan bir şehir

etmiştir ve Korece-İngilizce çeşitli çeviriler yapmıştır. Öldükten sonra bir şiiri anıt olarak Degu'daki Dalsonğ Parkı'na dikilmiştir.

2.6. Yanğ Cudonğ (양주동)[67]

"Sonsuzluk (Mue 무애)" lakaplı şair 1903 yılında Gyonğgi Gesonğ (개성) şehrinde dünyaya gelerek gençlik dönemlerini Hoag Hedo Canğyıon (장연) şehrinde geçirmiştir. 1914 yılında ilkokuldan mezun olarak Pyonğyanğ Lisesi'ne giriş yapmıştır. Lise eğitimini yarıda bırakarak Çin Şiiri ve Edebiyatı çalışmalarına yoğunlaşmıştır. 1920 yılında Sıoul'e giderek ortaokul ve lise eğitimini tamamlamıştır. Japonya'da bulunan Vaseda Üniversitesinde (Oasedadehag 와세다대학) İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümüne başlayan şair üniversite eğitimi sırasında İ Canğhi (이장희), Yuyob (유엽), Beg Giman (백기만) gibi isimlerle tanışarak birlikte "Venüs (금성 Gımsıonğ)" adlı dergiyi çıkarmışlardır. 1928 yılında üniversiteden mezun olup aynı yıl Pyonğyanğ Sunğşil Meslek Okulunda profesör olarak göreve başlamıştır. Burada 1928 yılından 1938 yılına kadar mesleğini sürdüren şair 1929 yılında "Edebi Görüş (Teori) (Munyegonğron 문예공론)" adlı dergiyi çıkarmıştır. Bu dergide "Cosıon'un Nabzı (Cosıonıy Megrag 조선의 맥락)" gibi sıralı şiirlerini ve "Edebiyatta İçerik ve Biçim Sorunu (Munyesanğıy Nyanğyonğgoa Hyıonğşigıy Munce 문예상의 냐용과 형식의 문제)" adlı makalesini yayımlamıştır. Yayınladığı makalenin ana fikri "Halktan ayrılan bir sınıf yoktur ve sınıftan ayrılan bir halk da yoktur. Biçemden ayrılan edebiyat yoktur ve içeriği olmayan edebiyat var olmamıştır. Milliyetçilik ve sınıfçılığın birbiriyle bağdaştığı gibi içerik ve biçeminde aynı şekilde uyumlu olması gerekir"dir.1920'li yılların edebiyat camiasında yaygın olan milliyetçilik ve sınıfçılık akımlarının işlendiği dergi Japonya'nın uyguladığı sansür politikası yüzünden 3.sayısını yayımladıktan sonra kapatılmıştır.

Kore bağımsızlığına kavuştuktan sonra şiir ve edebiyat eleştirisi yazmayıp, İngiliz edebiyatına dair yaptığı çalışmaları da azaltmıştır. Kore geleneksel şarkısı

[67] https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=580619&cid=46674&categoryId=46674 16.01.2019

incelemeleri ve Goryıo geleneksel şarkılarının yorumlanması hakkında inceleme ve ekleme yaparak edebiyat faaliyetlerini sürdürmeye devam etti.

Donğgug Üniversitesi (Donğgug Degaggyo 동국대학교)'nde profesörlük yaparken 1954 yılında Yaşam Bilimleri Akademisi'ne üye oldu. 1957 yılında Yonse Üniversitesi'nde göreve başladı. 1962 yılında ise tekrar Donğgug Üniversitesi'nde dekanlık görevini üstlendi. İngiliz edebiyatı dersleri vererek şair ve edebiyat kuramcısı olarak aktif bir şekilde faaliyetlerini sürdüren şair 1977 yılında hayata gözlerini yummuştur.

2.7. Gim Sovol (김소월)[68]

Başarısız bir girişimci, asla mezun olmamış bir öğrenci, başarısız bir gazeteci. Şiirleri Kore'de büyük bir beğeni yakalayınca Kore'nin en iyi şairleri arasında gösterildi. Ancak bu beğeni kendi hayatına son vermemek için yeterli gelmemişti.

İntihar eden şairlerin listesi gerçekten çok uzundur. Harika bir şair olmak her zaman zor olmuştur. Bazıları dünyanın sıradan olaylarıyla oldukça iyi başa çıkmayı başarıyor ancak günlük sıkıntılar karşısında kayboluyorlardı. Aptalca veya çirkin görünen, ailelerinin hayatını dayanılmaz hale getiren, bilinen psikolojik rahatsızlıkların depresyon ve nöbetine yatkın olan şeyleri yaparlar.

1902 yılında Goagsan'da doğan şairin gerçek adı Gim Conğşig (김종식)'dir Sovol 2 yaşındayken babası Cıonğcu (정주) ve Goagsan (곽산) arasındaki demiryolunu işgal eden Japon askerlerinin zulmüne uğrayarak akıl hastası olduğundan onu madenci olan dedesi büyüttü. Akrabaları ona vatan sevgisini aşılayarak büyütmüştür.

Sovol, 1915 yılında Namsan Okulundan mezun olduktan sonra aynı yıl Nisan ayında Osan (오산) Ortaokuluna kayıt yaptırmıştır. Sovol'ün de eğitim gördüğü Osan Ortaokulunu "Bağımsızlık Mücadelesi" nde aktif rol oynayan İ Sınğhun kurmuştur. Bu

[68] Hatice K. Türközü, Koreli Şair Gim Sovol'ün Edebi Kişiliği ve Şiirleri, Dergi Park, Şubat 2018, s.53

okul geleneksel ruha sahip bir okul olmakla birlikte bağımsızlık mücadelecileri ve liderler yetiştirmiştir. Sovol bu okulda önemli şahsiyetlerle karşılaşmış ve onlardan vatan sevgisi konusunda büyük ölçüde etkilenmiştir. Sovol, Osan'da okurken İ Sınğhun'dan da eğitim almıştır. Okul müdürü Co Manşig (조만식), öğretmenleri ise İ Donhoa (이돈화) ve Gimıog'du.

Sovol öğrencilik yıllarında şair Gimıog'dan etkilenerek şiir yazmaya başlar ve daha sonra bu yeteneğini geliştirir. Ortaokulda iken 1 Mart Hareketi baş gösterince Sovol okulunu yarıda bırakmak zorunda kaldı. 1921 yılında Bece (배재) Lisesine kayıt olarak eğitimine devam etti ve 1923 yılında mezun oldu. Bece'de okurken tekrar şiir yazmaya başladı ve öğretmenlerinin takdirini kazandı. 1923 yılında Bece'den mezun olduktan sonra aynı yıl Japonya'ya giderek Tokyo Ticaret Fakültesine girdi ancak Japonya'da gerçekleşen büyük deprem nedeniyle ülkesine geri dönmek zorunda kaldı. Tekrar Japonya'ya eğitim için gitmek istedi ancak dedesi ve annesinin engeli ile karşılaşınca Japonya'daki eğitim hayali son buldu. Okuma fırsatı bulamayan Sovol kendini şiire ve içkiye verdi.

1916 yılında evlenerek altı tane çocuğu oldu. Eğitimi için Japonya'ya gidemeyince dedesinin mesleği olan madenciliğe başladı. Bu arada şiir çalışmalarına devam ediyor ve çeşitli edebiyat dergilerinde şiir yayımlıyordu.

Madencilik işinde başarılı olamayıp ekonomik durumu bozulan Gim Sovol Doğu Asya Günlük gazetesinde çalışmaya başladı. Ancak bu işte de başarısız olunca bunalıma girerek 23 Aralık 1934 yılında intihar etmiştir.

1920 yılında "Yaratma" dergisinde "Gezginin Baharı (Nanğınıy Bom 낭인의 봄)" adlı eserini yayımlayarak edebiyat dünyasına giriş yapmıştır. 1920 yılından itibaren şiir yayımlamaya başlayıp ölüm yılı olan 1934 'e kadar yaklaşık 250 tane şiir yazmıştır. Onun şiirlerindeki içtenlik ve hüzünlü duygusunun tadı herkes tarafından kolayca hissedilmektedir. O sömürge altındaki bir vatandaş olarak, umutsuzluk ve karamsarlık içindeki durumlarını hüzünlü bir dille şiirlerine yansıtmıştır. Onun şiirlerinin neredeyse yarısında 'ağlama', 'üzüntü' kelimelerini kullandığı kanıtlanmıştır.

Gim Sovol'ün şiirleri o dönemin gerçeklerini yeteri kadar ispatlayamasa da, bazı şiirlerinde sömürgeyle ilgili imalarda bulunmuştur. Aşk ve doğa şiirleri yazmakla birlikte Kore halkının milli benliklerini ve halkın duygularını en iyi ifade eden şair olarak değerlendirilmektedir.

Şiirlerini süslü bir dille yazmayıp kısa ve özlü bir şekilde yazarak içeriğini anlaşılır kıldığından onun şiirlerini okuyup anlamak için çok fazla uğraş vermenize gerek yoktur. Bu da onun şiirlerinin okuyucu tarafından daha çok sevilmesini sağlamaktadır.

2.8. İ Yugsa (이육사)

Asıl adı İ Vonrag olan İ Yugsa 1904 yılında Kuzey Gyonğsanğ Bölgesi Andonğ'da [69] doğmuştur. Çocuk döneminde dedesinden ilkokul ve Çince eğitimi almıştır. Dedesi öldükten sonra Dosan Devlet Okulu'nda öğrenim görmeye başladı.

1927 yılında Canğ Cinhonğ'un Cosıon Bankası'nın Degu şubesine yaptığı bombalı saldırıya katıldığı için 3 yıl boyunca Degu hapishanesinde hapsedildi. Suçlu numarası 264 olduğu için ismini Korece 2-6-4 anlamına gelen İ Yugsa olarak değiştirmiştir. Serbest bırakıldıktan sonra Beijing Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde öğrenim görmeye başladı. Eğitimi sırasında tanıştığı Luşün (루쉰)[70] ile bağımsızlık hareketi için çalışmalarını sürdürdü. Ayrıca Luşün'ün Memleket (Gohyanğ 고향) adlı romanını Koreceye çevirmiştir.[71]

1927 yılında gazetecilik yapmaya başlayan şair, 3 Ocak 1930 yılında ilk şiiri olan "At (Mal 말)"ı "Cosıon Günlük Gazetesi"nde yayımlamıştır. Daha sonra, Yugsa hem şiir, kısa öyküler ve denemeler yayınladı ve zamanın önde gelen edebî eleştirmeni olarak kabul edildi. Denemelerinin konusu arasında doğa bilimleri, uluslararası siyaset, Kore'nin kültürel ve toplumsal tarihi edebi eleştirileri ve modern Çince şiirlerin çevirileri yer aldı. Daha sonralarda "Akşam Güneşi (Hoanğhon 황혼)", "Yeşil Üzüm

[69] Güney Kore'de bulunan bir şehir
[70] 20. Yüzyıl Çin edebiyatının en önemli temsilcilerinden olan Çinli yazar, şair, eleştirmen ve çevirmendir.
[71] Gu İnhoan (구인환), s.287

(Çıonğpodo 청포도)", "Zirve (Cıolcıonğ 절정)", "Meydan (Goanğya 광야)", "Çiçek (God 꽃)" gibi 39 tane şiir yazmıştır.[72]

"Direniş şairi" olarak bilinen Yugsa, sömürge dönemi şairleri arasında aktif bir şekilde bağımsızlık hareketlerine en çok katılan kişi olmuştur. 39 yıllık hayatı boyunca 17 kez hapse atıldığı gerçeği yurtseverlik ve milli bilinçliliğinin bir temsilidir. Japon sömürge yönetimi sırasında ulusun vicdanını koruyarak, emperyalizme meydan okudu ve halkın iradesini şiirlerinde dile getirdi.

1932 de Anti-Japon bağımsızlık grupluklarının kurduğu Cosıon Devrimci Ordu Askeri Akademisi'ne başlayarak burada 6 ay boyunca siyasal, sosyal, askeri ve iletişim dersleri almıştır.

1943 yılında Çin'e gidip döndükten sonra aynı yıl Haziran ayında polisler tarafından ele geçirilerek Pekin'de bulunan bir hapishaneye gönderildi. 16 Ocak 1944 yılında Pekin'deki Japon Konsolosluğu hapishanesine yerleştirildi ve burada hayatını kaybetti. Çalışmalarının derlemesi olan Yugsa'nın Şiirleri 1946 yılında, ölümlünden 2 yıl sonra, yayınladı.

İ Yugsa, tarihi ihtiyaç gereği bir asker olmasının yanı sıra doğası gereği yetenekli bir şairdi. O başlarda nesneleri ve dünyayı karanlık yönleriyle dile getirerek şiir, roman, deneme ve eleştiri yazıları gibi çeşitli edebiyat eserleri yazmıştır. Özellikle toplumu eleştirerek halkı aydınlatmaya çalışmıştır.

2.9. Han Yonğun (한용운)[73]

Han Yonğun, diğer adıyla Manhae, 1879 yılında doğup, 1944 yılında vefat etmiştir. Koreli Budist şair aynı zamanda dini ve siyasi lider. Japon sömürge dönemi şairi, Budist keşiş ve bağımsızlık hareketlerine katılan 33 kişiden biridir.

---

[72] O Seyonğ (오세영), s.231

[73] Yasemin Çakmak Karataş, Han Han Yonğ un'un (한용운) şiirlerindeki sembolik unsurlar *Symbolic elements in Han Yong-un's (한용운) poems, 2017*

1894 yılında Donğhag Çiftçi Eylemi[74] ve Gabo Reformu başlamıştır. Böyle bir ortamda onun dış dünyaya olan ilgisi artmış ve 1896 yılında evinden ayrılarak Sorag dağındaki Oseam tapınağına giderek Budist keşiş olmuştur. Oseam tapınağında kalarak Budizm'in ana yapısını çeşitli kitaplardan araştırıp öğrenmiş ve sadece Budizm'e yoğunlaşmıştır. Vladivostok, Sibirya ve Mançurya' ya yolculuk yapmıştır. Mançurya'nın çeşitli bölgelerinde Kore'nin bağımsızlığı için hazırlanan kişilerin eğitim aldığı yerleri ziyaret ederek onlara bağımsızlık bilincini ve millet sevgisini aşılamak için bütün gücüyle uğraştı.

1909 da "Kore Budizmi'nin Restorasyonunu (Pulgyo-yusin-ron 불교유시론)" yayınladı. 1910 yılında Kore, Japon yönetimine geçtikten sonra bağımsızlık hareketlerine katılarak ülke çapında toplantılar düzenledi. Tüm ülkedeki Budistleri Kore'nin bağımsızlığı ve Kore Budizm'inin Japonya'nın hakimiyetinden kurtarılması için mücadele etmeye çağırdı. 1919 Kore'nin Bağımsızlığı Deklarasyonu'nun yazılması ve imzalanmasında yer aldı ama akabinde tutuklandı ve üç yıl cezaevinde kaldı.

1926 yılında Kore modern şiir tarihinin en ünlü şiirlerinden biri olan 'Sevgilinin Sessizliği (Nimıy Çimmug 님의 침묵)' adlı şiir kitabını yayımladı. Bu kitapta bulunan 88 şiirde, genellikle Kore halkının bağımsızlığına dair inanç ve ümidi aşk şiirleriyle dizelerine yansıtmıştır.

1927 yılında Japon sömürgesine karşı direnmek için oluşturulan Şinganhö (신간회) isimli bağımsızlık grubuna liderlik etmiştir. 1930 yılında Budizm (Bulgyo 불교) adlı dergiyi devraldı ve başkanı oldu. O zamana kadar Guonsanğro'nun sorumluluğunu üstlendiği derginin başına geçerek Budizm'i tanıtmaya kendini adadı ve Budizm'i modernleştirme ve popülerleştirme çalışmalarına devam etti.

1933 yılında 55 yaşındayken eşiyle tekrar bir araya geldi.1935 yılında "Cosıon Günlük Gazetesi"nde "Kasırga (Hıgpunğ 흑풍)" romanını ve daha sonraki yıl "Pişmanlık (Huhö 후회)"ı yayımladı. Bu romanları aracılığıyla ulusal hareketleri yaymaya çalışmıştır.

[74] Güney Kore'nin Cıolla bölgesinde Donğhag dini inananları ve çiftçilerin Cıon Bonğcun'un önderliğinde başlattığı eylem. Donğhag dini 'insan tanrıdır' felsefesini benimseyen Şamanizm, Budizm ve Taoizm karışımı bir inanç sistemidir.

1938 yılında bizzat onun yönlendirdiği Budist militan grubuyla Mandağ Olaylarına (Mandanğ Saggoıon 만당사건) karışmıştır. Bu olaydan sonra birçok genç tutuklandı ve kendi de birçok sıkıntıyla karşı karşıya kaldı. 9 Mayıs 1944 yılında vatanının bağımsızlığa kavuştuğunu göremeden felç geçirerek hayata veda etmiştir.

Serbest şiir tarzında yazan şairin şiirlerinde ana tema genellikle Budizm felsefesi ve sevgili (Nim 님) dir. Budist keşiş olan şair, Kore'de Budizmi tanıtma adına çeviriler yapıp dergiler çıkarmıştır.

Onun şiirlerinde geçen sevgili, yitirilen vatan, Nirvana'ya ulaşma çabası ve Buda, aşık olduğu kadın olmak üzere üç farklı anlama sahiptir. Okuyucu hangi duygu ve bakış açısıyla şiiri okursa o anlamı çıkarır. Han Yonğun ayrıldığı sevgilisine duyduğu özlemin onun aşkını güçlendirdiğine inanarak, vuslata dair umut taşımaktadır. Bu umut onun Buda'ya duyduğu güveni ve sevdiği kadına duyduğu aşkı güçlendirmektedir.

2.10. Yun Donğcu (윤동주)

30 Aralık 1917'de Kuzeydoğu Çin'in eski adıyla Mançurya'nın Jillin eyaletinde doğan, 16 Şubat 1945 yılında vefat eden, Japon sömürge döneminde bir şair ve bağımsızlık aktivistiydi.

19.yüzyılda Kore'deki hayat şartlarının zor olmasından dolayı Yun Donğcu'nun dedesi Mançurya'ya göçüp buraya yerleşmiştir. Çin'de doğmasına rağmen eğitiminin önemli bir kısmını Kore'de sürdürmüştür. Gençlik dönemlerini Mançurya'da geçirdiği için şiirlerinde bu yerin betimlemelerine oldukça sık rastlanmaktadır. Buna örnek olarak Yıldızların Sayıldığı Gece (Byıol Henın Bam 별 헤는 밤) adlı eserini verebiliriz.

Ailedeki çocukların en büyüğü olan Yun Donğcu, dayısının kurduğu Myonğdonğ okulunda ilkokul eğitimini almıştır. Şair ve öğretmen olan teyzesinin oğlu Gim Cıonğu (김정우), halasının oğlu ve kader arkada şı olan Sonğ Monğgyu (송몽규), aktivist ve şair olan Mun İghoan (문익환) ile aynı sıralarda eğitim görmüşlerdir.

1935 yılında Sungşil ortaokulunda eğitim görmeye başlayan şair burada Japon inancı olan Şinto ibadetlerine karşı çıkmasından dolayı eğitimine memleketinde devam etmiştir. 1938 yılındaki ortaokul mezuniyetinin ardından Sıoul'deki Yonhi Meslek Okulu (Yıonhi Cıonmun Haggyo 연희전문학교)'nda eğitim görmeye başlamıştır. Birçok ünlü şiirini, Sıoul'de yaşadığı bu zaman zarfında kaleme almıştır.

1941 yılında Yonhi Meslek Okulu'ndan mezun olurken mezuniyet hatırası olarak, on dokuz şiirini derleyip bastırmak ister. Ancak Korece yayın yasağı olduğu için hocalarının da nasihati üzerine bu düşüncesini daha ileri bir tarihe erteler. [75]

Daha sonra dönemin birçok edebiyatçısı gibi o da Japonya'da eğitim görmeye karar verdi. Kore'de ki eğitimi sırasında bütün baskılara rağmen Japon ismi edinmeyen şair, Japonya'ya gittiğinde "Hiranuma" adıyla çağrılmaya başlar. Onun için utanç verici olan bu olaydan etkilenerek "İtiraflar (Çamhörog 참회록)" adında bir şiir yazmıştır.[76]

1942 yılında Japonya'ya giderek burada Rikko Üniversitesi İngiliz Edebiyatı bölümünde eğitim görmeye başlamıştır. Burada da yazı faaliyetlerini sürdüren Yun Donğcu'nun birçok eserine Japon yetkililer tarafından el koyulmuştur.

Daha sonra Kyoto Doşişya Üniversitesi (Gyoto Doşişya Dehag 교토도시샤대학) İngiliz Edebiyatı bölümüne geçiş yapar. Bu dönem de halasının oğlu Songğ Monğgyu ile aynı pansiyonda kalır ve kış tatilini burada geçirir.1943 yılı yaz tatilinde Songğ Monğgyu'nun Kore bağımsızlık hareketi faaliyetlerine katıldığı gerekçesiyle Kyoto polisi tarafından tutuklandığı haberini alır. Dört gün sonra memleketine dönmeye hazırlanırken kendisi de aynı gerekçeyle tutuklanır ve bütün kişisel eşyalarına, kitaplarına, şiirlerine el konulur. Yazdığı şiirler kendi eliyle Japoncaya çevirttirilip, didik didik incelendi. 1944 baharında Yun Donğcu ve Songğ Monğgyu iki yıl hapis cezasına çarptırılırlar.[77]

Hapse atıldıktan 1 yıl 7 ay sonra sağlık durumu kötüleşerek burada vefat eder. Öldükten sonra kardeşinin çabasıyla, şairin yazdığı şiirler "Gökyüzü, Rüzgar, Yıldızlar

[75] Yun Dongcu, *Gökyüzü, Rüzgar, Yıldızlar ve Şiir.* Çeviren Mehmet Sait Şener, İstanbul, Dedalus Yayınevi, 2018, s.13
[76] Age, s.13
[77] Age, s.14

ve Şiir (Hanılgoa Baramgoa Byıolgoa Şi 하늘과 바람과 별과 시" adlı kitapta toplanarak 1948 yılında yayımlanır.

Kısa bir hayat sürmesine rağmen kendine has duyarlılığı, hayat hakkındaki sıkıntıları ve bağımsızlığa dair ümidi konu alan eserleri sayesinde Kore edebiyat tarihine damga vuran efsanevi bir edebiyatçıdır.

15 yaşından itibaren şiir yazmaya başlayan Yun Donğcu, Mançurya'da yaşadığı dönem yazdığı şiirleri genellikle kendi hatıraları üzerine olup, 1920'li yıllardan sonra hayata dair hüznünü ve vatanının zor durumda olmasına dair duyduğu üzüntüyü şiirlerinde işlemiştir. 1930 yılından sonra bu hüzünlü havasından sıyrılarak geçmişteki huzurlu hayatına dönmek istediği nostaljik şiir eğiliminde eserleri yazmıştır.

Ayrıca 1930 yılından sonra Japon sömürgesinin baskısı ve uzlaşma politikası, edebiyatçıların büyük bir çoğunluğunu yazma faaliyetlerini sonlandırmaya ya da taraf değiştirerek Japon yanlısı olmaya itmiştir. Böyle bir ortamda İ Yugsa ve Yun Donğcu dönemin "Milliyetçi Şairleri" olarak adlandırılmaktadır.

2.11 Sıo Cıonğcu (서정주)

18 Mayıs 1915 yılında Kuzey Cıonla (Cıonlabugdo 전라북도) Goçanğ (고창)'da doğdu. Çocukluk döneminde köy okulunda eğitim görürken, 1924 yılında köylerinin yakınlarında bulunan Culpo (줄포)'ya taşınarak burada Culpo Devlet Okulu (Culpo Goğrib Botonğ Haggyo 줄포공립보통학교)'na başlayarak 1929 yılında mezun olmuştur. Şairin babası Gim Sıonğsu kesedarlık [78] yapmaktaydı. Şiiri "Oto Portre (Cahoasanğ 자화상)".

1929 yılında Sıoul'deki Merkez Lisesi (Cunğanğ Godınğ Botonğ Haggyo 중앙고등보통학교)'ne kaydoldu. Aynı yıl Kasım ayında ortaya çıkan Anti-Japon protesto gösterisi olan Goanğcu Öğrenci Hareketine (Goanğcu Hagsenğ Hanğil Undonğ

[78] Zengin kimselerin parasını yöneten ve gerekli harcamaları yapan kimse, vekilharç

광주학생항일운동) katıldığı için polis tarafından yakalanıp daha sonra serbest bırakıldı. Bir sonraki yıl sosyalist ideolojiden etkilenerek "Fakirlik Hareket (Binmin Undonğ 빈민운동)"ine kendini adayıp, Ahyıon (아현) mahallesindeki yurdundan ayrılarak gecekondu mahallesinde yaşamaya başladı. Bu dönemde tifoya yakalanarak ölüm tehlikesi atlattı. 1930 yılında Goanğcu Öğrenci Hareketi'nin yıldönümünü anma şüphesiyle okuldan atıldı.[79]

1931 yılında memleketindeki Goçanğ Lisesi (Goçanğ Godınğ Botonğ Haggyo 고창고등보통학교)'nde ikinci sınıfa başladı. Fakat Japon eğitimini ve sınavlarını reddeden "Beyaz Kağıt İttifakı (Begci Donğmenğ 백지동맹)"nın yaptığı bir ayaklanmaya öncülük etmesinden dolayı okuldan atılma uyarısı almıştır. Şair o dönemde Mançurya ve Rusya'ya gitme planları kuruyordu fakat Sıoul'de kalarak burada edebiyat faaliyetlerine başlamıştır.

Daha sonra birçok yeri dolaşarak, kendisini Budist rahip yapan Sıogcıon (석전) sayesinde Bag Hanyıonğ (박한영)'un da aralarında bulunduğu yazar Gim Donğri (김동리), Ham Hyıonğsu (함형수), İ Sanğ (이상), gibileriyle tanışarak özellikle O Canğhoan (오장환) ile sıkı bir dostluk kurmuştur. 1935 yılında Merkez Budist Okulu (Cunğanğbulgyocıonmunhaggyo 중앙불교전문학교)'nun o zamanki müdürü olan Bag Hanyıonğ'un tavsiyesiyle buraya kayıt oldu. Fakat 1 yıl sonra kendi isteğiyle okulu bıraktı.

1933 yılında "Annesinin İsteği (Gı Iomıonıiy Butag 그 어머니의 부탁)" adlı şiiriyle birlikte birçok eser yazmaya başlamıştır. 1936 yılında "Doğu Asya Günlük Gazetesi (Donğilbo 동아일보)"nin düzenlediği "Yeni Bahar Edebiyat Yarışması (Şinçunmunye 신춘문예)"nda şiiri "Duvar (Byıog 벽)" seçilerek edebiyat dünyasında sahne almaya başladı. Aynı yıl Gim Donğri (김동리), Gim Dalcin (김달진), O Canğhoan (오장환), Ham Hyıonğsu (함형수) gibileriyle birlikte "Şair Köyü (Şiinburag 시인부락)" adlı dergiyi yayınlamıştır. 1938 yılında Banğ Ogsug (방옥숙) ile evlenerek iki erkek çocuk sahibi olmuştur. 1941 yılında "Oto Portre (Cahoasanğ 자화상)", "ÇiçekYılan (Hoasa 화사)", "Cüzzamlı (Mundonği 문둥이)" gibi şiirlerin aralarında

[79] https://namu.wiki/w/%EC%84%9C%EC%A0%95%EC%A3%BC 10.06.2019

bulunduğu ilk şiir kitabı "Çiçek Yılan"ı yayınlayarak edebiyat camiasında dikkatleri üzerine topladı. Eserinde içgüdü ve ahlak arasındaki çatışma ile içsel benlik ve gerçek benlik arasındaki sürekli sorgulama ve çarpışmayı konu almıştır. Sıo Cıonğcu, o dönemde O Canğhoan (오장환) ve İ Yonğag (이용악) ile birlikte Kore şiir dünyasının üç büyük dehası olarak adlandırılıyordu. Ancak daha sonra 1940 yılında Japon yanlısı olarak faaliyet göstererek şairlik hayatında leke bıraktı.[80]

1941 yılında Donğdemun Kız Lisesi'nde öğretmenlik yaptıktan sonra Donğa Üniversitesi ve Coson Üniversitesi'nde ders vererek, 1960 yılından sonra Donğgug Üniversitesi'nde profesör olarak görev yapmıştır.

1942 yılından 1944 yılına kadar Japon yanlısı olarak eserler vermiştir. Şiir, roman, deneme, eleştiri yazısı türlerinde eserler vererek sömürge güçleriyle iş birliği yapmıştır. Hergün Günlük Gazete (1942) de, Daçişiro Şicıo Japonca ismiyle "Şiirin Bakış Açısı" nı yayınlayıp, Japon edebiyat dergisi olan "Ulusal Edebiyat", "Ulusal Şiir" in yayınlanma hazırlıklarına katılarak deneme yazısı olan "Askerlik Çağında Oğlu Olan Cosıon'un Annesine (1943)", "Komşuluk Ruhu (1943)", "Yirmi Yaşındaki Arkadaşa (1943)", Japonca şiir olan "Hanğgonğile (항공일에, 1943)", kısa romanı " Çöcebuıy gunsog Cimanğ 최제부의 군속 지망, 1943)", şiiri "Adanmış Şiir (1943)", "Komutan Matsui Milli Marş (Ocanğ Massıi Sonğga 오장 마쓰이 송가, 1944)" gibi 11 tane eser yayınlamıştır. Genellikle eserlerin içerikleri Pasifik Savaşı'nı kutsal bir savaş olarak övüp, askeri öğrenci desteği ve askerlik hizmetlerinin gerekliliğini anlatarak Japon sömürgeciliği politikasına uymaları gerektiğini vurgulamaktadır. Sıo Cıonğcu'nun Japon yanlısı olarak yazdığı eserlerinin çoğu 1943 yılında yayınlanmıştır. Aynı yıl Çö Cesıo ile birlikte Japon taraftarı olarak savaş muhabirliği yapıp, Japon askeri üniformalarını giymişlerdir.

Kore bağımsızlığına kavuştuktan sonra 1946 yılında Gim Donğri (김동리), Co Cihun (조지훈), Goag Conğvon (곽종원), Bag Mogvol (박목월), Co Yıonhyıon (조연현) ile birlikte solcu yazarlar kulübü olan "Cosıon Edebiyatçılar Birliği (Cosıonmunhaggadonğmenğ 조선문학가동맹)"ne denk olan "Cosıon Genç Yazarlar Topluluğu Cosıonçıonğnyıonmunhaggahyıobhö 조선청년문학가협회)"nu kurdu ve

[80] http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0071543 10.06.2019

şiir komitesinde başkanlık görevini üstlendi. Daha sonra Doğu Asya Günlük Gazetesi'nde Kültür Daire Başkanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın ilk başkanlığını ve 1949 yılında "Kore Edebiyatçılar Derneği (Hangugmunhaggahyıobhö 한국문학가협회)"nin ilk komite başkanlığını yapmıştır. 1950 yılında gerçekleşen Kore Savaşı sıralarında kurulan "Munçonğ Savaş Edebiyatçıları Derneği (Munçonğgugugde 문총구국대)"nde faaliyet göstermiştir. Savaşın başlarında Han Nehri'ni zorlukla geçmesinden veyahut savaşın verdiği travmadan kaynaklı şizoid hastalığına yakalanarak istirahate çekilmiştir. Bu dinlenme süreci şairin şiir dünyasında gelişme yaşamasına sebep olmuştur. 1954 yılında "Kore Cumhuriyeti Ulusal Sanat Akademisi (Dehanmingugyesuluon 대한민국예술원)"nin daimi üyesi olarak göreve başlamıştır. 1948 yılında yayınladığı "Çiçek Yılan" adlı şiir kitabından oldukça farklı bir bakış açısıyla yazdığı "Gyıonu'nun Şarkısı (Gyıonuıy Nore 견우의 노래)", "Guguk Kuşu 귀촉도", "Mavi Gün 푸르른 날" adlı şiirlerinin yer aldığı ikinci şiir kitabı olan "Guguk Kuşu"nu yayınlamıştır. Bu eserinde sömürge dönemi sonlarında ve bağımsızlıktan sonra yazdığı şiirlerini bir arada toplamıştır. 1956 yılında "Kasımpatının Yanında (Gughoa Yıopesıo 국화 옆에서)", "Tavsiye (Çuçıonsa 추천사)" gibi eserlerin içinde bulunduğu üçüncü şiir kitabı "Sıo Cıonğcu Bakışı (Sıocıonğcuşisıon 서정주시선)"nı okuyucuyla buluşturmuştur.

1961 yılında "Çiçek Tarlasının Konuşması (Ggodbate Dogbed 꽃밭의 독백)", "Kabarık Deniz (Goco 고조)", "Başlıksız (Munce 무제)" adlı eserlerinin yer aldığı dördüncü şiir kitabı "Şilla Zamanı (Şillaço 신라초)"nı yayımlamıştır. Bu eserinde şairin hayata bakış açısını tanımlaması için Şilla ruhunu şiirlerinde konu olarak işleyerek "Üç Krallık [81] Mirası (Samgugyusa 삼국유사)", "Üç Krallık Dönemi (Samgugsagi 삼국사기)" gibi klasikleri aracılığıyla edebi bir başarı elde etmeye çalışmıştır. 1968 yılında ise "Doğu Gökyüzü (Donğçıon 동천)", "Nilüferle Buluşup Giden Rüzgar Gibi (Yıonggod Mannago Ganın Baramgaçi 연꽃 만나고 가는 바람같이)", "Sounsa Tapınağı Girişi (Sıounsa Donğgu 서운사 동구)" gibi şiirlerinin içinde bulunduğu beşinci şiir kitabı "Doğu Gökyüzü" nü yayımlayarak Kore'nin en ünlü şairlerinden biri

[81] Şilla(신라), Goguryıo (고구려), Begce (백제) Hanedanlıkları.

olarak değerlendirilmiştir. Kore'nin kültürünü ve duygularını benzersiz bir dil becerisiyle ifade eden Sıo Cıonğcu birçok okuyucunun beğenisini kazanmıştır.

Ayrıca Bag Cesam (박재삼) gibi çeşitli şairleri keşfedip uzun süre profesörlük yaparak, şair olmak isteyen kişilere eğitim vermiştir. Şiir dışında çeşitli edebiyat alanlarında eserler vererek otobiyografisi "Goblin'in Çıktığı Mahalle Hikayesi (Doggebi Nan Maıl İyagi 도깨비 난 마을 이야기)" ve "Evren Sevgisi (Çıonciyucıonğ 천지유정)"nin aralarında bulunduğu birçok nesir ve eleştiri kitabı yayınladı. Eleştiri kitapları arasından özellikle "Kore Modern Şiiri (Hangugıy Hyıondeşi 한국의 현대시)"nde yer alan Gim Sovol' un şiirlerini ele aldığı yazısı günümüzde hala beğenilmektedir. [82]

1975 yılında "Gelin (Şinbu 신부)", "Anneannemin Arka Bahçesinde (Öhalmıoniıy Düan tödmaru 외할머니의 뒤안 툇마루)" gibilerinin yer aldığı altıncı şiir kitabı "Cilmace Efsanesini (Cilmace Şinhoa 질마재 신화)" yayımlamıştır. Memleketi Cilmacede anlatılagelen bir efsaneyi olduğu gibi nesir tarzında yazmıştır. 60. doğum gününde ele aldığı bu eser ile memleketine geri dönme isteğini belirtmiştir. Şairin bu eseri 1970 yılında gerçekleşen Semaıl Hareketi'nin aksine köy kültürünün önemini anlatmaktadır. 1976 yılında yedinci şiir kitabı olan "Göçebenin Şiiri (Ddıoliıy Şi 떠돌이의 시)"nden sonraki eserlerinin bundan öncekiler kadar edebi başarıyı yakalayamadığına dair görüşler bulunmaktadır. 1977 yılında dünya turu yaparak 1981 yılında gezi şiir kitabı olan "Batıya Doğru Giden Ay Gibi (Sıoıro Ganın Dalçıorıom 서으로 가는 달처럼)" yayınlayıp, 1982 yılında Kore tarihi şiir kitabı olan "Ağlayarak Geçen Günlerin Şiiri (Hagi Ulgo Gan Naldılıy Şi 학이 울고 간 날들의 시)"ni çıkarmıştır. Aynı yıl "Kore Yazarlar Derneği (Hangugmuninhyıobhö 한국문인협회)"nin yönetim kurulu başkanlığını yapmıştır.

Yaşlılık döneminde hafızasını güçlendirmek için her gün 1600 tane dünyanın çeşitli yerlerinde bulunan dağ isimlerini ezberleyen şair, 1991 yılında "Dağ Şiiri 산시" adlı şiir kitabını çıkarmıştır. Yaşamının sonuna kadar ders çalışıp şiir yazan Sıo Cıonğcu 80'li yaşlarındayken Rusya'ya eğitim görmeye gitmiştir.90'ların ortalarında "Dünya

[82] https://namu.wiki/w/%EC%84%9C%EC%A0%95%EC%A3%BC 10.06.2019

Halk Sanatı (Segyeminhoacib 세계민화집)" ve masal kitabı olan "Peri Kızı Hikayesini (Urinara Şinsıonsıonnyıo İyagi 우리나라 신선선녀 이야기)" yazmıştır. 1933 yılında şiir kitabı "Yaşlı Göçebenin Şiirini (Nılgın Ddıodolııy Şi 늙은 떠돌이의 시)", 1997 yılında ise son şiir kitabı olan "80 Genç Göçebenin Şiiri (80 Sonyıon Ddıodolııy Şi 80 소년 떠돌이의 시)"ni okuyucuyla buluşturmuştur. 24 Aralık 2000 yılında hayatını kaybetmiştir.

2.12 Yu Çihoan (유치환)[83]

Kore şairi ve eğitmen. Güney Gyıonğsam Bölgesi Gıoce şehrinde dünyaya gelmiştir. İlkokula başlamadan önce Çunğmu şehrine göç ederek çocukluk çağını burada geçirmiştir.

Yıonhi Okuluna (Yıonhicıonmunhaggyo 연희전문학교) başlayıp daha sonra okulu terk etmiştir. Şiir yazarak aynı zamanda fotoğraf dükkanı işletmiştir. 1931 yılında "Aylık Edebiyat Dergisi (Munye uolgan 문예 월간)"nde ilk şiiri "Sessizlik (Cıonğcıog 정적)" yayınlanmıştır. Bundan sonra da çeşitli mesleklerle uğraşırken Busan şehrinde "Edebiyat Dergisinde (Munyedonğinci 문예동인지)" "Fizyoloji (Sengni 생리)"nin ilk baskısını yapıp 1939 yılında ilk şiir kitbabı olan "Çıonğma[84] Başlangıcı (Çıonğmaşiço 청마시초)"nı yayımladı. 1940 yılında Mançurya'ya kaçıp bağımsızlıktan sonra ülkesine geri dönüp eğitim dünyasına kendini adamıştır. Çunğmu, Busan, Gyıonğcu gibi yerlerde Korece öğretmeni olarak çalışıp daha sonrasında Gyıonğcu Lisesi müdürü, Gyıonğcu Kız Lisesi müdürü, Gyıonğnam Kız Lisesi müdürü, Degu Kız Lisesi müdürü, Busan Nam Kız Ticaret Lisesi müdürü görevlerinde çalışmıştır.

Mancu İltica (sığınma) Hareketi ve Öğretmenlik Hareketi, 6.25 Savaşı [85] sırasında da zaman zaman şiir yazıp şiir antolojisi yayınlayan aktif bir yazardı. 1946 yılında kurulan "Cosıon Gençlik Edebiyatı (Cosıonçonğnyıonmunhagga

[83] https://namu.wiki/w/유치환 17.06.2019
[84] Şairin lakabı
[85] 1950-1953 yılları arasında olan Kuzey ve Güney Kore arasındaki savaş

조선청년문학가)”nın başkanı olup, 1957 yılında ilk “Kore Şiir Topluluğu Başkanı (Hangugşiinhyıobhöcanğ 한국시인협회장)” olması gibi Kore Cumhuriyeti edebiyat tarihine adını yazdırmış birisidir. Özellikle “Bu Sesi Olmayan Çığlıktır (İgıosın soriıobnın ausıonğ 이것은 소리없는 아우성)” ile başlayan ders kitaplarında çokça yer alan eseri “Sancak (Gidbal 깃발)” ve “Hayatın Kitabı (Senğmyıonğıy Sıo 생명의 서)”, “Mutluluk (Henğbog 행복)” gibi ünlü şiirleri üniversite giriş sınavı için ezberlenmesi zorunlu olanların listesinde yer almaktadır.

Tonğyıonğyocunğ’daki görev süresince öğretmen olarak görev yapan kadın şair İ Yıonğdo (이영도) (10 Ekim 1916–5 Mart 1976)’ya ilk görüşte aşık olup 20 yıl boyunca aşk mektupları gönderdi. İlk kez tanıştığı 1947 yılından, trafik kazası geçirip öldüğü 1967 yılına kadar ulaşılamayan platonik aşkı hakkında üzüntü ve pişmanlığını, ayrıca heyecan ve sevincini birlikte ifade ettiği aşk mektuplarından Kore savaşı öncesindekiler kaybolmuştur. Kalanlar ise 5000 tanedir. Bunlar arasındaki 200 tanesi seçilip Yu Çihoan öldükten 2 ay sonra “Aşık olduğum için mutlu oldum” adıyla kitap olarak basılmıştır. O zamanlarda rekor sayı olan 25.000 kopya basılmıştır.

Sorun şu ki, Yu Çihoan evli bir adamdı. Öte yandan İ Yıonğdo, 21 yaşında kocasını kaybedip tek kızını yalnız başına büyüten bir duldu. Ancak ikisi de gerçekten buluşmadıklarını söylemektedir. Bu yüzden Yu Çihoan’ın karısı bu hikaye yayılsa bile, 20 yıl boyunca sabretmiştir. Şairin karısı yukarıda adı geçen kitap satışlarının tüm gelirlerini bağışlamıştır.

Gıoce şehrinde Çıonğma Anıtı ve Çıonğma Caddesi, Tonğyıonğ şehrinde Çıonğma Edebiyat Müzesi ve Busan Metropolitan Şehri Doğu Avrupa’da “Yu Çihoan Posta Kutusu” olarak adlandırılan kültürel alan bulunmaktadır.

Busan Nam Kız Ticaret Lisesi (şu an Busan Görsel Sanatlar Lisesi)’nde müdür olarak görev yaparken 13 Şubat 1967 yılında gece mesaisini bitirip eve dönerken Busan Donğgu Sucıonğdong’da otobüs çarptı ve hastaneye götürülürken vefat etti. Mezarı Busan’da bulunmaktadır.

6 Şubat 1942 yılında Mansıon Günlük Gazetesinde yazılan, Japon yanlısı nesir, 19 Ekim 2007 yılında Gyıonğnam Üniversitesi Kore Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden Profesör Bak Teil tarafından bulunmasıyla var olan yurtseverlik imajı yok olmuştur.

2.13 Cu Yohan (주요한)[86]

1900 yılında Güney Pyonğan bölgesinin Pyonğyanğ[87] ilinde doğdu. Protestan papaz olan Cu Gonğsam'ın (주공삼) 8 çocuğunun en büyük oğlu, roman yazarı Cu Yosıob (주요섭)'ın abisidir. 1912 yılında Pyonğyanğ Sunğdıog İlkokulu'ndan, 1918 yılında Japonya'daki Meiji Ortaokulundan, 1919 yılında Tokyo 1. Lisesinden mezun oldu. Şubat 1919 yılında "Yaratma" dergisinde nesir tarzındaki eseri "Havai Fişek (Bulnori 불놀이)" yayımlanmıştır. Mayıs 1919'da Şangay'a gidip Ağustosta Kore Geçici Hükümeti kuruluşu olan "Bağımsızlık"ın editörlüğünü yaptı. Şubat 1920 yılında "Genç Kore Akademisi (Hınğsadan 흥사단)"ne katıldı. Eylül 1920 yılında Şangay Üniversitesi Endüstri Kimya Bölümüne girdi ve Ekim 1924'ten Haziran 1936 yılında kadar edebiyat dergisi "Cosıon Edebiyat Dünyası (Cosıonmundan 조선문단)" heyetinde yer aldı. Aralık 1924'te ilk şiir kitabı olan 'Güzel Şafak'ı yayımladı. Haziran 1925'te Şangay Üniversitesinden (Hucanğdehag 후장대학) mezun oldu, Nancinğ Donğmyıonğ Koleji (Nancinğ Donğmyıonğhaguon 난징 동명학원)'nde 1 yıl İngilizce öğretmeni olarak çalıştı.

Mayıs 1926'da yayımlanan "Suyanğ İttifak Topluluğu (Suyanğdonğuhö 수양동우회)" [88] nun yayını "Bakır Madeni (Donğgoanğ 동광)"nin editörü ve yayımcısıydı. Temmuz 1927'de "Doğu Asya Günlük Gazetesinin (Donğailbosa 동아일보사)" makale editörü, Pyonğyanğ bölüm başkanı, genel yayın yönetmeni gibi görevlerde bulunduktan sonra Kasım 1932 yılında işinden ayrıldı. Ekim 1929 yılında İ

[86] http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0053372 18.06.2019
[87] Kuzey Kore'nin başkenti
[88] 1926 yılında İ Goanğsu gibi bilginlerin Aydınlanma Hareketi ve Bağımsızlık Hareketi için ülke içinde rgütlenen 흥사단 (hınğsadan) Genç Kore Akademisi ile ilişkili grup. Suyanğ İttifak Topluluğu ile 동우구락부(donğu gurafbu) Müttefik Cemiyetinin birleşmesiyle örgütlenen grup, 1929 yılında yurtdışındaki Genç Kore Akademisi ile birleşerek topluluk olmuştur.

Goanğsu, Gim Donğhoan ile birlikte "3 Kişi Şiir Müzik Kitabı (3 İn Şigacib 3 인 시가집(三人詩歌集))", Ekim 1930 yılında "Şico Kitabı (Şicocib 시조집)", "Gönüllü Çiçekler (Bonğsaggot 봉사꽃)"i yayınladı. Eylül 1932'de "Cosıon Günlük Gazetesi" baş editörlüğü ve genel müdürlü olarak görev yaptı, Kasım 1933'den Ağustos 1934 yılına kadar dergi müdürlüğü yaptı. Şubat 1934 yılında Hoaşin Limited Şirketinin müdürü olarak çalıştı. Haziran 1934'te Suyanğ İttifak Topluluğunun yönetim kurulu başkanı oldu.

Haziran 1937'de Suyanğ İttifak Topluluğu ile bağlantılı olarak tutuklandı. Kasım 1938 Suyanğ İttifak Topluluğu Olayı yargı kefaleti serbest bırakılma mühletinde döndüğünü bildirdi. Aynı yılın Aralık ayında, Gyıonğsanğ Bumin konferans salonu (Gyıonğsanğ Bumingoan Ganğdanğ 경성 부민관 강당)'nda düzenlenen Danıştay Koruma Yuvarlak Masa Toplantısına katıldı, Suyanğ İttifak Topluluğunun temsilcisi olarak Conğno (종로) Tapınağına 4000krw bağışladı. Ekim 1939'da Kore Edebiyat Cemiyeti'nin kurulunca yönetim yardımcısı oldu. 1940 yılı Eylül sayısı "Sabah Işığı (Cogoanğ 조광)"nda Şico Türünde "Yolcu Uçağı (Yogeggi 여객기)"nı yayınlayarak edebiyat hareketleri aracılığıyla Japon Hükümetiyle işbirliği yapıp, pek çok Japon yanlısı yazılar bıraktı. Ekim ayında "Ulusal Eğitim Destek Kulübü (Gugminhunryıonhuuonhö 국민훈련후원회)"ne başlayıp Japonca yayma hareketine katıldı. Aynı yılın Aralık ayında "Kralın Yolu Kulübü (Hoanğdo Haghö 황도학회(皇道學會)[89]"nün açılışına öncü olarak katıldı. Ağustos 1941 yılında "Savaş Karşıtı Önlem Kulübü (İmcıondeçeghyıobıyhö 임전대책협의회)" açılışına katılmak üzere hazırlık komitesi olarak seçildi. Eylül ayında "Cosıon Savaş Karşıtı Milliyetçi Kulübü (Cosıonimcıonbogugdan 조선임전보국단)" kurulduğu zaman Gyonğsıonğ şubesi destekçisi olarak hareket etti. Aralık 1941'de "Cosıon Savaş Karşıtı Milliyetçi Kulübü" düzenlediği Amerika ve İngiltere Devrilme Konuşması Toplantısı (Miyıonğtadodeyıonsıolhö 미영타도대연설회) ile Mayıs 1942'de zorunlu askerlik toplantısında konuşma yaptı, Nisan 1943'te "Cosıon Vatanseverleri Kulübü (Cosıonmıninbogughö 조선문인보국회)"nün yönetim kulübü üyesi ve başkanıydı. Nisan 1944 yılında "Cosıon Vatanseverleri Kulübü" güvenilir kişisi, Eylülde "Ulusal Seferberlik Topluluğu (Gugmindonğuonçonğcinhö 국민동원총진회)"nda destekçi ve

[89] 1940 yılında Soul Bumin Merkezinde düzenlenen Japon yanlısı bir grup.

yetkili müdür olarak çalıştı. 1945'te "Söyleyiş İttifakı (Dehoadonğmenğ 대화동맹)" hazırlık komitesi üyesi oldu.

Kurtuluştan sonra 1946 yılında Kore Uluslararası Ticaret Birliği başkan yardımcılığına atandı. Aynı yıl "Genç Kore Akademisi Yurtiçi Komitesi (Hınğsadan Gugneuivonhö 흥사단 국내위원회)"ni kurdu. 1948 yılında "Ulusal Gazete (Gunğmin Şinmun 국민신문)"nin editörlüğünü yaptı. Nisan 1949'da Ulus Karşıtı Hareketi Önleme Özel Soruşturma Komitesi (Banmşncoghenğütıgbyıolcosaüuonhö 반민족행위특별조사위원회) tarafından tutuklanıp serbest bırakıldı, 1950 yılında Kore Savaşı sırasında Cosıon Demokrat Partisi Reklam Müdürü ve Genel Sekreteri olarak görev yaptı. 1954'te Genç Kore Akademisi'nin yayın organlarından olan "Şafak (Sebyıog 새벽)" ı yayımladı. 1957 yılında Demokrasi Partisine üye olduktan sonra 1956 yılı 4. Temsilciler Meclisine seçildi. 1960'da Demokrat Parti Kabinesinde Kalkınma Bakanı, Ticaret Bakanı vekili olarak görev yaptı. 1966'da İktisat Bilim Konseyi daimi komite üyesi ve 1970'de Kore Denizcilik Kurumu'nun başkanı olduktan sonra 1973 yılında Kore Patent Birliği Başkanı, 1975 yılında Kore Yönetim Derneği Başkanı ve 1978 yılında Kore Endüstri Federasyonu Başkan Yardımcısı olarak görev yaptı. 17 Kasım 1979'da vefat etti.

2.14 No Çıonmyıonğ (노천명)

Asıl ismi No Gisıon (노기선) olan şair 2 Eylül 1912 yılında Canğyon (장연군)'da doğdu. 1930 yılı mart ayında Cinmyıonğ Kız Lisesi (Cinmyıonğyıocagodınğbotonğhaggyo 진명여자고등보통학교)'nden mezun olmuştur. Aynı yıl İhoa Kız Meslek Lisesi (İhoayıocacıonmunhaggyo 이화여자전문학교)'nde İngilizce bölümüne başlayan No Çomyıonğ "Gecenin Övgüsü (1932)"nü yayımlayarak edebiyat dünyasına giriş yapmıştır. 1933 yılında Cosıon Çocuk Sanat Araştırma

Vakfı'nın açılmasında ön sıralarda yer amıştır.1934 bahar döneminde İhoa Kız Meslek Yüksek Okulu'ndan mezun olmuştur. [90]

1934 yılında "Cosıon Merkezi Haberleri (Cosıon Cunğanğ İlbo 조선중앙일보)"ne girerek 4 yıl boyunca bilim-sanat köşe yazarlığı yapmıştır. 1938 yılında ünlü eseri "Geyik (Sasım 사슴)"inde aralarında bulunduğu "Otoportre" gibi eserlerin olduğu "Mercan Ormanı" adlı şiir kitabını çıkarmıştır. Buradaki işinden ayrılarak "Cosıon Günlük Gazetisi"nde köşe yazarı olarak göreve başlamıştır. Burada da 4 yıl boyunca görev yaptıktan sonra, gazetenin yayımladığı "Kadın (Yıosıonğ 여성)" dergisinin editörlüğünü üstlenmiştir.

1943 yılında sömürge hükümeti tarafından yayımlanan "Günlük Haber (Meil Şinbo 매일신보)" gazetesinde kültür köşesinin yazarlığını yaparak. "Zafer Günü (Sınğcıon Nal 승전의 날)", "Savaşa Giden Kardeşime (Çulcıonğhanın Donğsenğege 출정하는 동생에게)", "Cenaze Marşı (Cinhonga 진혼가)", "Bugün Şarkı Söyleyelim (Norehaca İnarıl 노래하자 이날을)", "Beyaz Güvercini Uçurmak (Hin Bidulgirıl Nallimyıo 흰 비둘기를 날리며)" gibi çeşitli Japon taraftarı şiirler yazmıştır. 1946 yılına kadar ise "Sıoul Gazetesi(Sıoul Şinmun 서울 신문)" nde kültür köşesi yazarlığı yapmıştır.

Kore bağımsızlığına kavuştuktan sonra İhoa Kız Üniversitesi (İhoa Yoca Dehaggyo 이화여자대학교) ve Gyonğcu Sanat Üniversitesi (Sorabal Yesul Dehag 서라벌예술대학)'nde öğretim görevliliği yaparak ders vermiştir. Daha sonara "Kadın Gazetesi (Bunyo Şinmunsa 부녀 신문사)"nde gazeteci olarak çalışmıştır.1948 yılında deneme kitabı olan "Dağ Çilek" ini yayımlamıştır.

Kore Savaşı'nın patlak vermesiyle Kuzey Kore'ye giden İmhoa (임화), Gim Saryanğ (김사량) gibi şairlerin liderliğini yaptığı Cosıon Edebiyatçılar Birliği (Cosıon Munhagga Donğmenğ 조선 문학가 동맹)'ne üye olarak kültür ayaklanması gibi etkinliklere katılmıştır. Kore silahlı kuvvetleri Sıoul'ü ele geçirdikten sonra Komünizm yanlısı olması sebebiyle 20 yıl hapis cezasına çarptırıldı ancak birkaç ay sonra çeşitli

[90] O, s.214

edebiyatçıların yardımıyla serbest bırakıldı. 1953 yılında yayımladığı üçüncü şiir kitabı "Yıldızları Seyrederek (Byıolıl Çyıodabomyıo 별을쳐다보며)"nda bulunan 40 şiirinden 23'ü hapishanede yazdığı şiirlerden oluşmaktadır.[91]

1955 yılında Merkez Yayın Bürosu'na komisyon üyesi olarak atandı. 16 Haziran 1957'de beyin kanaması geçirdi ve 46 yıllık kısa bir hayatı oldu.

2.15 Gim Yıonğrang (김영랑)

Gerçek adı Gim Yunşig olan şair "Şiir Edebiyat" dergisinde eserlerini yayımlamaya başladığından itibaren Yıonğrang lakabını kullanmıştır. 1903 yılında Güney Colla bölgesindeki Gangcin'de dünyaya gelmiştir. Çiftçi olan babasının karşı çıkmalarına rağmen Seul'e okumaya giden şair burada karanlık döneme gözlerini açtı.

1915 yılında Gangcin Ortaokulu'ndan mezun olduktan sonra evlendi. Fakat 1 yıl sonra eşi vefat etti. Daha sonra "Cosıon Hristiyan Gençlik Merkezi (Cosıon Cunğang Gidoggyo Çıonğnyıon Högoan 조선중앙기독교청년회관)" nde İngilizce okuduktan sonra 1917 yılında Hümun Lisesi'ne girdikten sonra edebiyata olan ilgisi başladı. Burada Honğ Sayonğ (홍사용), İ Tecun (이태준), Cıonğ Ciyonğ (정지용), Bag ConğHoa (박종화) gibi edebiyatçılarla tanışarak edebi bakış açısını geliştirmede yardım aldı.

Yaşanılan acımasızlıklara karşı olan kızgınlığının üstesinden tek başına gelemeyen Gim Yıonğrang 'ın 1917 yılında ilk defa sokağa çıktığındaki yaşı 14'idi. Hümun Ortaokulu'ndan arkadaşlarıyla Conğro sokaklarında yüksek sesle 'Yaşasın Bağımsızlık!' diye bağırmıştır. Bu olayın liderliğini yaptığı için yurt odasında pusuya yatan Japon polisi tarafından tutuklanarak işkence görmüştür. Öğrenci statüsünden dolayı serbest bırakmalarına rağmen, takip etmeyi sürdürdüler. Bu şekilde başlayan

[91] https://www.mk.co.kr/news/society/view/2017/06/382169/ 08.06.2019

Japon sömürge güçlerinin gözetimi bağımsızlığa kadar yaklaşık 30 yıl boyunca sürmüştür.[92]

1 Mart hareketinin gerçekleştiği 1919 yılında, adeta bir orman yangını gibi yayılan bağımsızlık hareketlerinin verdiği moral ve ümit ile Gim Yıonğrang'da memleketi Gangcin'de de bir ayaklanma çıkarma planı kuruyordu. Sıoul'den gelirken bağımsızlık bildirisi, Kore milli marş sözleri ve Bağımsızlık Gazetesi'ni ayakkabısının tabanında saklayarak Gangcin'e kadar getirdi. Ayaklanma için finansal olarak cebinde ne var ne yok harcadı fakat olaydan 3 gün önce Japon polisine yakalanarak gözaltına alındı. Bir yıl hapis cezasına çarptırıldı ve Degu hapishanesinde hapis yattı. Serbest bırakılıncaya kadar bütün bedeni hasar görecek şekilde ağır işkenceye maruz kaldı. Gördüğü şiddete rağmen serbest bırakılır bırakılmaz Geçici Hükümet'in kurulduğu Şangay'a gidip burada bağımsızlık mücadelesi vermeye karar verdi. Fakat ailesinin itirazları onu bu kararından vazgeçirdi. Japon polisinin gözetiminden kurtulmak için Tokyo'ya eğitim görmeye gitmiştir. Ancak bağımsızlık hareketi çalışmalarını bırakmamıştır. Hatta bu dönemde bağımsızlık aktivisti olan Bagyol (1902-1974) ile tanışmıştır.

1923 yılında Japonya'da gerçekleşen Kanto depremi yüzünden eğitimine ara verdi ve Kore'ye kesin dönüş yaptı. 1925 yılında ise Gim Gyuryıon (김규련) ile evlenerek ikinci evliliğini gerçekleştirdi. Memleketine geri dönüp edebiyat faaliyetlerine yoğunlaştığında bile Japon sömürgesine olan direniş belirtileri zaman zaman görülmüştür. Militarizmin zirveye ulaştığı 1930'lu yılların sonunda isim kanunu reddedip hayata veda edene kadar kendi ismini kullanmıştır.

Bağımsızlıktan sonra toplum hareketlerine katılarak, Gangcin'de sağcı bir hareketin liderliğini yapmıştır. "Kore Bağımsızlık Teşvik Komitesi (Dehan Donğnib Çogsıonğ Hö 대한독립촉성회)"ne katılarak "Gangcin Gençlik Derneği Gangcin Dehan Çıonğnyonhö 강진대한청년회)"'nin başkanlığını yaptı. 1949 yılında Kamu Bilgi Bürosu'nda Yayın Yönetmeni olarak görev yapmıştır. Nispeten sakin bir hayat yaşayan şair, 28 Eylül 1950'de Sıoul ele geçirildiğinde nereden geldiği bilinemeyen kurşunla vurulup hayatını kaybetmiştir.

[92] https://namu.wiki/w/%EA%B9%80%EC%98%81%EB%9E%91 12.06.2019

Edebiyat çalışmalarına başlaması Bag Yonğçıol, Cıonğ Ciyonğ, İ Hayun gibi şairlerin taraftarı olduğu "Şiir ve Edebiyat" dergisine eser yayınlamasıyla somut olarak başlamıştır. Dergini 1930 Mart sayısında "Kamelya Yaprağında Işıldayan Kalbim (Donğbegipe Biçnanınmaım 동백잎에 빛나는마음)", "Tepeye Uzanıp (Iondıoge Baro Nuvo 언덕에 바로 누워)" gibi 6 tane şiirini yayımlamıştır.

Daha sonra "Edebiyat (Munhag 문학)", "Kadın (Yıosonğ 여성)", "Cümle (Muncag 문장)", "Sabah Işığı (Cogıoağ 조광)", "Cosıon Günlük Gazetesi (Cosıon İlbo 조선일보" gibi dergi gazetelere yaklaşık olarak 80 tane şiir, deneme ve eleştiri yazısı yayımlamıştır. Onun şiir dünyası 1940 öncesi ve sonrası olarak ikiye ayrılmaktadır. Öncesindeki şiirlerinde doğaya karşı derin bir sevgi olduğu için eserlerinde öfke, şüphe gibi içeriklere rastlanmamaktadır.[93]

Fakat 1940 yılından sonra yayınladığı eserleri "Gıomungo 거문고", "Zehirlenme (Dogıl Çago 독을 차고)", "Unutkanlık (Manğgag 망각", "Mezar Yazıtı (Myobimyıonğ 묘비명)" gibi eserleri ile biçimsel değişikliğin yanı sıra konu olarak da hayata dair şüphe ve ölüm temalarını işlemiştir. Bağımsızlıktan sonra yayımlanan "Denize Gidelim (Badaro Gada 바다로 가다)", "Uzak Yolu Aşmak (Çıonrirıl Ollaonda 천리를 올라온다)" gibilerinde dönemde yaygın olan 'öfke' ve 'ölüm' temalarının aksine yeni bir ülke kurma arzusunun verdiği kararlılığı eserlerine yansıtmıştır.

[93] http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0009839 12.06.2019

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖNEM ŞİİRLERİNDE İŞLENEN TEMALAR

Edebiyat, duygu, düşünce ve hayallerin dil malzemesi vasıtasıyla ifade edildiği yazılı ve sözlü ürünlerin tamamını kapsar. Bu kapsamda var olan bilginin, duygu ve düşüncenin ifade ediliş tarzı bir sanattır. Geçmişi ilgilendiren bir sanat eserini oluşturmanın ve değerlendirmenin yolu hiç şüphesiz tarihi iyi bilmekten geçer. Tarihî roman yazarlarının tarih kavramı ve tarihî vakalar hakkında üst düzeyde bilgi sahibi olmalarının gerekliliği de buradan doğar. Bu bağlamda "edebiyat tarihi" kavramı, edebiyat eserlerinin, bunları oluşturanların; söz konusu eserlerin ilgili olduğu devir, dönem ve ortamların sosyal, siyasal ve kültürel özellikleriyle bağlantılı olarak incelenmesi durumudur.[94] Bu nedenle edebi eserler yazıldıkları dönemi yansıtmaları yönünden tarihi birer belge niteliği taşımaktadır.

Sömürge dönemi, Kore tarihinde karanlık bir dönem olmakla birlikte dönemin roman, şiir, tiyatro, deneme gibi çeşitli edebiyat eserlerine konu olmuştur. Sadece şiir incelemesiyle sınırlı tuttuğumuz bu çalışmamızda sömürge gerçeğinin Kore şiirine hangi tür temalarda yansıdığını inceleyeceğiz.

3.1 Hayata Dair Umudu Konu Alan Şiirler

İnsanlar doğumlarından ölene kadar sürekli bir şeyler ile meşgul olarak yaşarlar. Bu koşuşturmacayla geçen yaşamda en büyük sorun hayatın kendisidir. Biz insanlar üzüntü, mutluluk, acı, keder, istek, nefret gibi birçok duyguyu hissederiz. Bu duyguların hepsi hayatın kendisini oluşturur. Zaman zaman bir şeylerle yetinip, bazen de

[94] Kemal Erol, Tarih-Edebiyat İlişkisi ve Tarihi Romanların Tarih Öğretimine Katkısı, Dil ve Edebiyat Eğitim Dergisi, Cilt.1,S.2, 2012, s.59-70

beklenenin geldiği de olur. Hayatın içinde bunun gibi tecrübelerle edinilen duygular vardır. Bütün bunların hepsi şiirde önemli bir yere sahiptir.

Koreliler, kendileri için acı bir tecrübe olan sömürge döneminde yaşadıkları zorluklara rağmen bağımsızlığa olan umutlarını kaybetmemişlerdir. Dönemin ünlü şairleri halkın sesi olarak geleceğe olan inançlarını ve bağımsızlığı kazanma umudunu şiirlere zaman zaman dolaysız bir şekilde, bazen de metaforlarla yansıtmıştırlar.

3.1.1. Yalnız Pınar (샘물이 혼자서) [95]

Cu Yohan (주요한)

Pınar yalnız olduğu için
Dans ederek akar
Vadideki taşların arasına doğru.

Pınar yalnız olduğu için
Gülerek akar
Engebeli dağ yolundaki çiçeklerin arasına doğru

Gökyüzü aydınlık
Bu neşeli ses
Dağlarda ve kırlarda yankılanır.

(1919-Okul Arkadaşı (Hagu 학우)

Bu şiir 1919 yılında gerçekleşen 1 Mart hareketinden iki ay önce Japonya'da bulunan Kyoto Uluslararası Öğrenci Birliği'nin yayımlamış olduğu Okul Arkadaşı adlı dergide yayımlanmıştır. Şair Sıo Cıonğcu şiirde nehri 'dans ederek', 'gülerek' şeklinde kişileştirerek geleceğe olan ümidini dizelerine yansıtmıştır. Kore halkını temsil eden 'pınar' imgesi, önüne çıkan bütün engellere ve aksiliklere rağmen gülerek neşeyle ilerler. Şiirde geçen 'vadideki taş' ve 'engebeli dağ yolu' ise sömürge güçlerini simgelemektedir. Kısacası şair Japon sömürgesinin zincirleriyle sarılı olmalarına rağmen, şiirinde bu karanlık dönemi üzüntü ve yas halinde yansıtmayıp yarınların daha aydınlık olacağına dair inancını dile getirmiştir.

3.1.2. Kayık ve Yolcu (Narudbeoa Henğin 나룻배와 행인)[96]

Han Yonğun (한용운)

Ben kayık

[95] Gim Hınğgyu (김흥규), s.313
[96] O Seyıonğ (오세영), s. 93

Sen yolcu
Sen topraklı ayaklarınla beni çiğnersin.
Ben seni kucaklayıp suyu geçerim.
Ben seni kucaklayınca akıntı ister derin olsun, ister sığ, isterse hızlı olsun geçerim.

Eğer gelmezsen rüzgâra, kara ve yağmura maruz kalmama rağmen gece gündüz seni bekliyor olacağım.
Sen sadece suyu geçip ardına dönüp bakmadan gidiyorsun öyle mi.
Ancak, ben senin elbet bir gün geleceğini biliyorum.
Seni beklerken günden güne yaşlanacağım.

Ben kayık
Sen yolcu

(1926-Sevgilimin Sessizliği (Nimıy Çimmug 님의 치묵)

Kayık ve yolcuyu motif olarak alıp doğru aşkın varlığını, merhamet ve sabretmeyi ele alarak fedakârlık ve inancı dile getiren eserdir. Şiirde yer alan iki karakter, yani kayık olarak şekillenen şiirdeki anlatıcı ve yolcu olarak şekillenen sevgiliyi ifade etmektedir. Kayık (şiirdeki anlatıcı) karamsarlığa düşmeyip sevgili karşıya geçirmek (kayığın görevi)' için her türlü sıkıntıya sessizce katlanacağını göstermektedir. Bu sadece 'güven' duyduğunda mümkün olabilir.

Öte yandan yolcu (sevgili) böyle bir anlatıcıya karşı ilgisiz ve tek taraflı merhametsizliğin yüzünü gösterir. Bu davranış şiirdeki anlatıcının fedakârlık ve sabrını ön plana çıkarmaktadır. Bu eser Budizm düşüncesi temelinde oluşup dini ve platonik bir dil olmayıp 'kayık' denilen somut nesne aracılığıyla şiirin konusunu mecazi olarak oluşturmaktadır.

Sen topraklı ayaklarınla beni çiğnersin (sabır), Ben seni kucaklayıp karşıya geçerim (fedakârlık), ne zaman geleceği bilinmeyen seni bekleyerek eskiyip giden kayığın adanmışlığını (aşk) anlatır. Bu eserde 'sevgili' yi beklediği zaman boyunca ona üzülmeyişi 2. kıta 3. mısranın 'senin elbet bir gün geleceğini biliyorum' da görülmektedir. Bu sevgiliye dair mutlak bir güveni göstermektedir. Bu güven 'Sevgilimin Sessizliği' eserinde geçen 'ayrıldığımızda tekrar buluşabileceğimize inanıyorum' ile aynı boyut olarak, tekrar kavuşmasına inanarak her gün sevgiliyi bekleyerek yaşlanabileceğini ifade etmektedir.

Bundan ötürü Manhe'nin anlayışına göre sevgili gerçekten terk etmiyor, onun sevgiliyle ayrılığı yeni bir buluşmanın olumlu bir varsayımı olarak görmektedir. Sovol'un sevgilisi çoktan ölmüş ya da geri dönmeyecek bir yere giderek terk eden

sevgili olarak onun şiirlerinde umutsuz ve hüzünlü bir şekilde işlerken, Manhe kesinlikle geri döneceğinden emin olduğu sevgilisini şiirlerinde her zaman umutla olumlu bir şekilde yansıtmaktadır.

Öte yandan bu eseri, yazıldığı zaman olan Japon Sömürge Dönemi ile alakalı olarak da ele alabiliriz. Buradaki yolcu Korelilerin vatanını sembol etmektedir. Kayıkçı kaybedilen ülkenin tekrar vatan olarak geri alınmasını ifade etmektedir. Bu varsayımla bakarsak 'sevgili' yi beklemesini, 'vatan' ın bağımsızlığına kavuşacağına dair inancı olarak çözümleyebiliriz.

3.1.3. Havai Fişek (Bulnori 불놀이)[97]

Cu Yohan (주요한)

Ah gün ağardı, batıda, bir başına duran nehrin üstünde, gözden kaybolan pembe ışık… ah ne yazık ki gün ağarınca, gün ağarınca, her gün kayısı ağacının gölgesi altında tek başıma ağladığım o geceler yeniden gelir, bugün 8 Nisan [98]olduğu için caddeye dökülen insanların sesleri ..... sadece duyduğum bu gürültü, neden sadece benim göz yaşlarımı tutmama engel olmuyor.

Ah dans ediyor, dans ediyor, kızıl ateş topları dans ediyor. Sessiz kale kapısının üstünden baktığımda, su kokusu, kum kokusu, geceyi ve gökyüzünü kemiren meşale ışıkları ne eksik ki bedenimi bile ısırıp kopartırken, yalnız ve karanlık kalbimi kucaklayan o genç, geçmişin mavi düşlerini soğuk nehir suyuna fırlattı fakat, acımasız dalgalar o gölgeyi durdurabilir mi? Ah koparıldığı için solmayan çiçek bile yok giden sevgilinin düşüncesiyle yaşasa da ölü olan kalbim, unut gitsin. Şu ateşler kalbimi yakabilir mi, bu dertlerimi yakıp kül edebilir mi, dün ağrıyan ayağımı sürterek mezara gittiğimde kışın kuruyan çiçekler açmıştı fakat aşkın baharı yeniden gelir mi diye düşünmektense içim rahat bir şekilde bu gece suyun içine doğru, ...şayet öyle olursa arkamdan üzülecek biri olur mu diye düşünürken pat pat diye ses çıkarıp kıvılcım saçan ume çiçeği şeklindeki havai fişek, beni bir an kendime getirdi uğuldayan seyirci topluluğu benimle alay eder gibi, azarlar gibi, ah biraz daha güçlü hırsla yaşamak istiyorum. Şuradaki meşale gibi karışık duman, nefes kesen kıvılcımın sıkıntı içinde olsa bile daha sıcak hayatı yaşamak istemesi, ansızın kalbimi heyecanlandırması ….

Nisan ayı ılık rüzgar nehri aşınca, temiz su duvarı, moranbonğda[99] yüksek bir tepenin üstünde hüngür hüngür ağlayan insan yığını, rüzgar her estiğinde ışığa boyanan dalgaların verdiği gülümsemeye gülüyor, ürken balıklar kuma gömülüp, dalgalanan gemi tabanının ritmiyle ileri geri giden dalgaların silik gölgesi, patlayan kahkaha sesleri, dans eden kandil ışığı altında avazı çıktığı kadar şarkı söylenen genç Geyşa, ateşi seyretmenin sürüklediği şehvete dayanmak zor, bir kadeh bir kadeh bir kadeh daha, bitmeyen içkiden de artık nefret ediyorum, geminin kirli zeminine uzanınca sebebini bilmediğim gözyaşlarım gözlerimi ısıtıyor, kesintisiz çalan Canğgu[100] sesine katlanan erkekler bazen içlerini kavuran hırsa dayanamayıp parlayan gözlerle aniden geminin dışına fırlayınca, arkada kalan sönmeye yakın mum ışığı kırışan etek

[97] O, s.2
[98] Budanın doğum günü
[99] Pyonğyanğ (평양)' da bulunun 96 metre uzunluğundaki bir dağın ismidir.
[100] Kore'nin geleneksel vurmalı çalgılarından biridir.

uçlarına ....* bir anlamı varmışçasına gıcırdayan geminin tahta sesleri yüreğime daha da dokunuyor...

Ah, nehir gülüyor, gülüyor, garip bir gülme. buz gibi soğuk nehrin simsiyah gökyüzüne bakıp verdiği gülümseme. Ah gemi yükseliyor, gemi yükseliyor, rüzgar her estiğinde hüzünlü hüzünlü gıcırdayan gemi yükseliyor……

Gemiyi uzaklarda uyuyan Nığra[101] adasına kadar sür, hızla akan Dedonğ[102] nehrini aş, geminin burnunu orada sevgilinin çıplak ayakla beklediği tepeye doğru yönelt, dalgaların bitiminde oluşan bu rüzgar neyin nesi, tuhaf gülme sesi de neyin nesi, aşkını kaybeden genç delikanlının kararmış kalbimin içindeki sen de nesin, gölge olmadan aydınlığında olamayacağı .... ah tek bildiğim, bu geceyi kaçırma. ah ateşe ver, ateşe ver! Bu gece, senin kırmızı meşalenin ateşini, kırmızı dudaklarını, göz bebeklerini, ayr senin kırmızı gözyaşlarını.....

(**1919-Şubat Yaratma (Çanğco 창조)**

Şubat 1919'da 'Yaratma' ın ilk sayısının ilk şiiri olarak yayımlanan Kore'nin ilk serbest hece ölçüsüyle yazılan şiiri olması yönüyle önem taşımaktadır. Bu eser Japonya'da kaldığı zamanlarda Japonya'da tanınan Batı sembolizm şiirinin etkisi altında yazıldığı için önem taşımaktadır. 'Havai fişek' te görülen belli belirsiz hisler sembolizm şiir akımının etkisinde olduğunun göstergesi olarak ele alınabilir. Özellikle düzyazı yazma tekniklerinin Fransız temsilcisi olan Paul Fort' dan etkilendiği bilinmektedir.

Nesir tarzında yazılan eser içsel duyguları serbestçe ifade edip, konuşma dilini sıklıkla kullanması açısından Kore Şiir Dünyasında büyük bir etki bırakmıştır. Şair şiirde geçen anlatıcıyı genç bir delikanlı olarak belirleyip, ölen sevgiliye olan özlemini güçlü bir anlatım tarzıyla kaleme almıştır.

Tamamı 5 kıta ve 35 satırdan oluşan bu şiirin arka planında Nisan ayında gerçekleşen Buda'nın doğum gününde kutlama amacıyla yapılan havai fişek gösterisi sahnesini ele alınmaktadır. Anlatıcı olan genç delikanlı coşkulu kalabalık arasında havai fişek gösterisini izleyerek ölen sevgilisine olan özlemle kendi üzüntüsüne katılmayan insanlar yüzünden yalnız hissediyor. Fakat bu yalnızlığın verdiği üzüntü ile yaşama dair derin bir istek duymaya başlıyor.

Bu festivalde gülüp eğlenerek hoşça vakit geçiren kalabalığın sesiyle gürültülü bir şekilde patlayan havai fişeklerin görüntüsünü anlatmaktadır. Anlatıcı sevdiği kişinin ölümü ve etrafındaki hoşça vakit geçiren insanların hayatı arasında kalmaktadır. Bir

[101] Dedonğ nehrinde bulunan bir ada
[102] Kuzey Kore Pyonğyanğ şehrinde bulunan nehir ismi

tarafta ölen sevgilisinden dolayı duyduğu üzüntü onun yüreğini karartırken diğer tarafta eğlenen insanların görüntüsü genci yaşama bağlamaktadır.

Yaşam ve ölüm çatışmasıyla ilgili şiirde geçen diğer unsurlarsa karanlık ve aydınlık, su ve ateş zıtlıklarıdır. Karanlık ölümü aydınlık yaşamı ifade ederken, su ölümü, ateş ışık ve yaşamı ifade etmektedir. Bunun gibi birbiriyle zıt olup çelişen nesneler içsel çatışmayı ifade etmektedir. Ölüm ve yaşam arasında kaldığı bu içsel çatışma sonucunda anlatıcı yaşam yolunu seçmiştir.

3.1.4. Sonu Olmayan Nehir Akıyor (Ggıtobnın Gangmuri Hırıne 끝없는 강물이 흐르네)[103]

Gim Yıonğrang (김영랑)

Kalbimin bir yerlerinde sonu olmayan
Bir nehir akıyor.
Doğup yükselen gün ışığı parlayan
Dalgaları yükseltiyor
Kalbimde gibi, gözümde gibi, hatta damarlarımda gibi
Kalbimde gizlenmekte olan bir yerde
Kalbimin bir yerlerinde sonu olmayan
Bir nehir akıyor.

1930-Şiir ve Edebiyat (Şi Munhag 시문학)

Sessiz ve sakin iç dünyayı konu alan bir eserdir. Serbest şiir yapısında görülse de aslında kurallı bir yapıya sahiptir. Lirik tarzda yazılan bu şiirde romantizm akımının etkileri görülmektedir. Ayrıca bu şiirinde KAPF grubunun düşüncelerine karşı çıkıp Japon emperyalizminin zorlu gerçeklerinden kaçarak iç dünyasındaki huzuru bulmaya çalışmıştır. Gim Yıonğrang 1930'lu kadar Saf Şiir Topluluğu'nun en önemli üyelerinden biridir ve bunu da şiirinde kullandığı teknik ve anlatımlarla yansıtmıştır.

Şair nehir imgesi aracılığıyla insanın saf ve temiz iç dünyasını somutlaştırılmıştır. Birinci ve ikinci mısralarda kalbinin içinde akan nehirden bahsetmiştir. Üçüncü ve dördüncü mısralarda akan bu nehrinin güzelliğini anlatmıştır. Beşinci ve altıncı mısralarda ise nehrin nerede olduğunu aslında bunu kendisinin de bilmediği bir yerde olduğunu ifade etmiştir. Son dizelerinde ise şiirin başlangıç kısmını tekrar etmiştir.

[103] Gim, s.105-106

3.1.5. Şakayıklar Açana Kadar (모란이 피기까지는) [104]

Gim Yıonğrang (김영랑)

Şakayıklar açana kadar
Ben hala baharımı bekliyor olacağım.
Şakayıkların birer birer döküldüğü gün,
Ben sonunda bahardan ayrılmanın hüznüne kapılmış olacağım,
Bir Mayıs günü, oldukça sıcak bir günde,
Dökülen çiçek yaprakları bile solup gidecek
Tabiatta şakayıklardan iz dahi kalmayacak,
Yükselen emeklerimin yıkılmasındansa,
Şakayıklar sadece solmakla kalacak, benim ise bütün bir yılım gidecek,
Üç yüz altmış gün hüzünle ağlayacağım.
Şakayıklar açana kadar
Ben hala bekliyor olacağım, muhteşem hüznün baharını.

(1935-Yıonğrang Şiir Kitabı (Yıonğrang Şici 영랑시집)

Gim Yıonğrang, en ünlü eserlerinden biri olarak bilinen bu şiirinde şakayık çiçeğini materyal olarak alıp, dünyevi güzelliklerin kısalığı ve bundan kaynaklı oluşan üzüntüsünü ele almıştır. Bu şiirde şakayık yeryüzünde bulunan çiçeklerden biri olarak dünyanın güzelliğini simgelemektedir. Bu şiir aynı zamanda serbest ve lirik şiirdir. Estetik ve romantik olan bu şiir şakayıkların açmasını bekleyen istekli kalbi konu almaktadır.

Dünyayı her ne kadar koruyup muhafaza etmeye çalışsak da elbet bir gün sonunun geleceğini bilmekteyiz. Doğan her şeyin bir gün öleceği gibi, açan çiçeklerde bir gün solacaktır. Burada doğmak ve açmak mutluluğu, ölmek ve solmak ise üzüntüyü ifade etmektedir. Yaşam denilen şey, mutluluğun ve üzüntünün ikisinin de birlikte tadına baktığımız bir şeydir. Gim Yıonğrang'da bizzat bunu "Şakayıklar Açana Kadar" adlı şiirinde konu almıştır.

Birinci ve ikinci dizelerde şakayıkları görmek isteyen şair baharı beklemektedir. Fakat bir gün bütün şakayıkların solacağını ve sonunda bütün emekleri boşa gideceği için hüzne kapılmaktadır. Fakat bu sadece bir çiçeğe özgü olan bir şey değildir. Bütün canlılar aynı kadere sahiptirler. Şair 'hala' zarfıyla umudundan vazgeçmediğini ve baharın gelişini bekleyemeye devam edeceğini göstermektedir.

[104] O, s.164

Beşinci ve onuncu satırlar arasında şakayıklar solduktan sonraki üzüntüsü ve umutsuzluğunu ve geçmişte defalarca bu olayı yaşadığını anlatmaktadır. Şakayıklar mayıs ayında solarlar. ‘Şakayıklar sadece solup gidecek, benim ise bir yılım gidecek’ dizesinde ise şakayıklar solduğunda bütün emekleri ve umutlarını da kaybettiğini vurgulamıştır. ‘360 gün’ ü üzülerek ve ağlayarak geçirdiğini ifade etmektedir. Ama diğer 5 gün ise çiçeğin açtığı gündür. Yani anlatıcının umudunun olduğu gün. Yani Kore halkının bağımsızlığa kavuşma umudu.

On birden on ikiye kadar olan satırlarda ise şiirin girişindeki dizeler tekrarlayarak Şakayıkların tekrar açmasını bekleyeceğine dair iradesini kaybetmemiştir. Yani şiirin başlangıcından itibaren şair baharın gelmesini bekleyerek umut ve sevinci, solmasıyla ise sevinçlerin tükenmesi ve hayal kırıklığını ve son olarak tekrar çiçeklerin açacağına olan inancını ve umudunu vurgulamıştır.

3.1.6. Kaya (바위)[105]

Yu Çihoan (유치환)

Öldüğümde bir kaya olacağım.
Aşk ve hasretle boyanmadan
Sevinç ve kızgınlıkla hareket etmeden
Yağmur ve rüzgarla aşınarak
Yıllarca duygusuzluğun sessizliğinde
İçimi, sadece içimi kamçılayan!
Hayatı da nihayet unutacağım
Süzülen bulutlar
Uzaktan duyulan gök gürültüsü sesi
Düşler kursam da dile getirmeyeceğim
İki parçaya bölünsem de
Ses çıkarmayan kaya olacağım.

(1947-Hayatın Kitabı (Senğmyıonğıy Sıo 생명의 서)

İnsanlar genellikle Yu Çihuan’ı ‘Hissiz Şair’ veya ‘İradeli Şair’ olarak adlandırmaktadır. ‘Kaya’ şiiri, şaire neden bu şekilde hitap edildiğini anlamamız için iyi bir örnek olacaktır. Şiirde geçen kaya somut olarak kendisinden çok bir düşünceyi ve iradeyi simgelemektedir.

[105] Gim, s.110

Uzun yıllar boyunca güçlü rüzgar ve yağmura maruz kalan kayaya baktığında ve kendisinin en küçük olayda sarsılan üzüntülü hayatıyla karşılaştırdığında taş olmayı tercih ettiğini anlatan bir şiirdir. Sevinç, üzüntü, keder, sinirlenme hepsi insanoğlunu var eden temel duygulardır. Fakat bu duygular yüzünden acı çekende insandır. Duygularımıza yenik düştüğümüz zamanlarda, duygularımızın üstesinden gelmek istediğimiz olmuştur. Fakat insanların duygularını yok etmesi imkansızdır.

Şiirin anlatım özelliklerine baktığımızda taşı, kişileştirerek dışarıdan gelen etkilere rağmen kıpırdamayan ve duygularına kapılmayıp sadece içine atan taş parçası gibi yaşamak istediğini anlatmıştır. Maskülen anlatım tarzıyla ve Hanca kökenli kelimeler kullanarak anlatımı güçlendirmiştir.

3.1.7. Ceviz Ağacı (교목)[106]

İ Yugsa (이육사)

Mavi gökyüzüne değercesine
Zamanla yanıp dimdik ayakta durarak
Bahar gelse de çiçek açma.

Eskimiş örümcek ağlarının sallandığı
Sonsuz hayal yolunda yalnız titreyen
Yüreğim asla pişman olma

Kara gölgen yalnızsa
Sonunda gölün derinliklerine düşecek
Dayan rüzgar da bile sallanma.

(1940 Beşeri Eleştiri (İnmun Pyıonğron 인문 평론)

Hayatından vazgeçmek pahasına öz iradesini koruma azmini konu alan bir şiirdir. Kısa, özlü ve sert anlatım tarzının kullanılması İ Yugsa'nın şiirlerinde özel bir hava oluşturmaktadır. 'Tercihen, hiç, katiyen' gibi sözcüklerle sağlam iradesini ifade etmektedir.

Ceviz ağacı gövdesi oldukça sağlam ve yukarıya doğru uzanan bir ağaçtır. Şair ceviz ağacı benzetmesiyle kendi iradesinin sağlamlığını vurgulamıştır. 'Kaya' şiirinde Yu Çihuan 'Öldüğümde bir kaya olacağım' dizesiyle kendi iradesini kayaya benzettiği gibi İ Yugsa' da ceviz ağacıyla kendi inancını somutlaştırarak yansıtmıştır. Ayrıca

[106] Gim, s.113

‘Kaya’ şiirinden farklı olarak ‘Ceviz Ağacı’ şiiri gelecek ümitlerindense şairin şimdiki halini anlattığı bir şiirdir.

Birinci kıtada ‘Zamanla yansan da dimdik ayakta dur/ Bahar gelse de çiçek açma’ şeklinde emir vermektedir. Buradaki zaman katlanması zor olan sıkıntılı dönem, yani şairin yaşadığı sömürge dönemini ifade etmektedir. Bitmek bilmeyen baskı ve çile içerisinde zaman zaman zayıf düştüğünde kendine gelerek katiyen sarsılmayan iradesini bu şekilde dile getirmiştir. ‘Baharda çiçek açma’ dizesinde de iradesini kaybedip boyun eğmektense hayatından vazgeçmeyi tercih ettiği anlamında baharda çiçek açma ifadesini kullanmıştır.

Böyle acımasız bir dönemle karşı karşıya olan İ Yugsa kendini koruyarak doğru yolda ilerleyebilmek için elbette ki zorluk ve yalnızlık çekmiştir. O, yalnızlığını ‘Örümcek ağları sallansa da’ dizesiyle kısa bir şekilde ima etmiştir.

Dayanması zor bir dönemde dimdik ayakta durarak kendi doğrularını koruyabilmek gerçekten sıkıntılı ve zor bir iştir. ‘Sonunda gölün derinliklerine devrileceğinden’ dizesiyle sonuç olarak kendi hayatını mahvetse de dürüstlüğünden vazgeçmediğini anlatmak istemiştir. Ve son olarak bu kıtada geçen ‘rüzgar’ sözcüğü dış güçleri simgelemektedir.

3.1.8. Cosıon’un Nabzı (조선의 맥박) [107]

Yanğ Cudonğ (양주동)

Gece yarısı sönen ateşin külleri gibi
Arzum gözlerimi kapatıp sessizleşirken
Cosıon’un zayıf nabzını dinlemek.
Ben sevgilimin kılcal damarıyım, onun nabzıyım.

Sonunda şafak sökünce aydın gökyüzünün altında
Umudum ve cesaretim koltuklarımı kabartırken,
Cosıon’un canlanan uzun derin nefesini dinlerim.
Ben sevgilimin soluk borusuyum, onun nefesiyim.

Lakin bakın, erken vakitte yol kenarında gelip giden
Güçlü gençlerin, küçük öğrencilerin, onların topu fırlatan çevik el ve ayakları,
Onların parlayan yüzleri, enerjik adımları

[107] http://blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=hhs1201&logNo=20199737113&beginTime=0&jumpingVid=&from=search&redirect=Log&widgetTypeCall=true 26.03.2018

Ah, bu gerçekten Cosıon dağlarının nabzı değil mi?

Çabucak büyüyen yeni doğan bebeğin sevimli yanakları
Süt için bağıran yankılanan ağlaması.
Küçük ama güçlü, bir şeyi tutmaya çalışan pençesi.
Hafif gülümseyen dudakları, sevinç dolu berrak göz bebekleri.
Ah, Cosıon'un şah damarı, Cosıon'un akciğeri bebeğim sadece sende var.

(1932- Edebi Görüş Dergisi (Munye Gonğronsa 문예공론사)

1929 yılında Edebi görüş dergisinde yayınlanan bir eserdir. Şiirde geçen 'nabız' Kore halkının canlılığını simgelemektedir. Sömürge altındaki halkın canlılığının zayıf olduğunu fakat Kore'nin ruhunun canlı olduğuna dair umudu işaret etmektedir. 'Coson'un şah damarı', 'Coson'un akciğeri' ifadeleri halkın ve ülkenin gelecekte bağımsızlığına kavuşacaklarına dair duyulan umudun simgeleridir.

3.1.9. Hayaletlerin Ülkesi (유령의 나라)[108]

Yanğ Cudonğ (양주동)

Hayal, hayaletlerin dans ettiği alan
Gerçek, insanın sıkıntıyla yandığı
Sıcak demir fabrikası!

Gözyaşı, ateşte yanan
Sıkıntıların kalıntıları
Aşk, rüyalarda seslenen Tanrıça!

Ah! sıkıntıyla yanan
İki kişinin kalbindeki
Hayali yeri oluşturup
Hayaletle birlikte dans ederek
Yanan aşk
Sopsoğuk hayalet gibi

Gerçekteki insanlar
Hayaletten korktukları için terk edip giderler,
Sevgiye sahip olan bizler için
Çiçek kadar güzeller

Ah! Sen
Beyaz elini ve kolunu bu karanlık ülkeye doğru uzatıver
Ben gideceğim, gideceğim
Senin beyaz koluna dikkatlice basarak
Hayaletlerin ülkesine, hayalin ülkesine
Gideceğim! Ah senin koluna basıp.

(1923-Beyaz Akış (Begco 백조))

[108] http://www.poemlane.com/bbs/zboard.php?id=1poem&page=2&sn1=&divpage=1&sn=off&ss=on&sc=on&select_arrange=headnum&desc=asc&no=58 26.03.2018

1923 yılında Beyaz Akış dergisinde yayımlanan bu şiirde Fransız romantizm akımı şairlerinden Charles Baudelaire'in etkisinde kalmıştır

Yazar bu şiirinde hayalet ve hayali aynı anlamda kullanmıştır. İki kelime içinde soğuk tasvirini belirtmiştir. Fakat bu soğukluk 'dans eden, aşk, çiçek kadar güzel' in görüntüsü olarak şiirsel anlatımı kullanarak okuyanlara ideal dünyayı anlatmak istemiştir. Şair, o zamanki ülke durumunu sıcak demir fabrikasına benzetip umudun olmadığı siyah ülkeye benzetmiştir. Gerçekliğin içinde bulunamayan umuda, gerçekçi olmayan hayalet imgesini vermiştir

3.2. Hüznü Konu Alan Şiirler

Hüzün, insanların başlarına gelen kötü olaylara verdiği tepki, bunları anlatırken bedenlerinin, sözlerinin ve yazılarının üslubudur. Ölüme, ayrılığa, buruk sevince, özleme ve nice duyguların yazıya ve yapıya işlenme şeklidir. İnsanlar yaşadıkları üzüntülü olayları hatırlatan şarkı ve şiirleri duyduklarında veya okuduklarında kolayca hüzne kapılırlar. Çünkü bu duyguya eşiğimiz düşüktür ve kolayca sirayet ederiz. Bu nedenle hüzün güçlü ve etkisi büyük bir duygudur.

Hayatın bütün gerçekliği şiirlerde ele alınır. Eserleri okuduğumuzda, bizlerde kendimizdeki yoğun duyguları keşfederiz. Sevinç ve kederin ikisi de insan hayatında evrensel duygulardır ama, şiirlerde keder daha fazla ele alınmaktadır. Şairler bizlerden farklı olarak sonu gelmeyen keder hakkında ciddi bir ifade isteğine sahiptirler. Zevk yerine acı, kavuşmak yerine ayrılığı şiirlerde daha sık kullanırlar.

Hüzün teması diğer temalara göre daha geniş bir yer tutmaktadır. Örneğin dönemin şiirlerinden yola çıkıldığında vatan hasretini anlatan şiirde konu özlem olsa da hüzün vardır, doğayı anlatan veya dönemi eleştiren bir eser olsada içinde mutlaka hüzün temasıda yer almaktadır. Çalışmada ilgili bölümlerdeki şiirleri incelediğimizde şiirde hakim duygulardan birinin hüzün olduğunu söyleyebiliriz.

3.2.1. Ben Kralım (나는 왕이로소이다)[109]

Honğ Sayonğ (홍사용)

Ben kralım ben kralım annemin en güzel oğlu ben kralım çok fakir bir çiftçinin oğluyum
Lakin Şivanğ[110] tapınağından kovulan göz yaşlarının kralıyım
Annem 'sana verdiğim ilk şey neydi?' diye sorunca
Senden aldığım ilk şey sevgiydi ama aslında bu bir gözyaşıydı' dedim. Fakat daha birçok şey vardı.
Bana ilk söylediğin şey neydi? diye sorduğunda
Söylediğim ilk şey süt istediğim anlamına gelen ınga ağlama sesiydi dedim. Fakat daha birçok söz vardı.
Bunlar annemin sokağın kralına söylediği sözlerdi
Kral dünyaya geldiğinde annesinin akıttığı kan vücudunu sarmış bir şekilde gelmişti.
O gün mahallenin genç ve yaşlıları ne oldu? gibi gereksiz sorularla aceleyle gelip giderken de
Annem mutlu olmak yerine hiçbir şey söylemeden sadece iç yakan gözyaşları döküyordu
Çırılçıplak olan ben, annemin gözyaşlarıyla ayaklarımı çırpıyor ınga diye ağlıyordum
O gece de böyle ayın olduğu bir geceydi
Puslu ayın etrafında halelerin olduğu, arkadaki tepede baykuşların öttüğü bir geceydi
Annem hüzünlü eski bir hikaye anlatırken nedensizce derin bir nefes alıp gülümser gibi olan yüzünü hemen yere eğdi.
Kralın sürekli akan gözyaşları alışkanlık olduğundan kral sonuna kadar daima hüzünle ağladı
Ağlamanın ne demek olduğunu bilmesem de
Annem ağladığında, sadece kral olan ben ağlıyordum.
Annemin gözyaşları meme emen kralın yanaklarına düştüğünde kral da kaygıyla ağlıyordu.
On bir yaşına girdiğim yıl, 14 Ocak gecesi, ...gölgeleri izlemeye gittiğimizde ömrü uzun mu kısa mı görmek için
Şakacı yoldaşlarım çılgınca alay ediyorlardı. Boynu olmayan gölge diye
Bağırarak ağlıyordum. Anneme duyurmaktan ödüm kopuyordu.
Oduncuların maniler eşliğinde yürüdükleri dağ yokuşunu geçen cenaze taşıyıcılarının acıklı şarkılarını ilk defa duymuştum.
Yoldaki küçük kuyuyu geçip kestirme yola girdiğimizde yabangülünün dikenleri arasında acıklı öten mavi bir kuş gördüm.
Evet, küçük toy bir kral olan ben yoldaşlarımın peşinden koşarken taşa takılıp düştüm ve dizimi ovuşturarak ağladım.
Babaannemin mezarının(kurganın) önüne çiçek dikmeye gittiğimiz Han Şik (Bayram) günü sabahı
Annem bana beyaz bir kıyafet giydirmişti.
Ve saçımı sıkıca örerek Bugünden itibaren mümkün oldukça ağlama
Ah ... O zamandan beri gözyaşı kralıyım
Annemden habersiz kimseler bilmeden içten içe sessizce ağlamak alışkanlık oldu.
Uzanan meşe ağaçlarının sıklaştığı dağ yolunda, yıkılan Bonğhoa kasabasının surlarının önüne doğru kovulan adamın şarkısını söyleyerek dolaşırken kayanın dibindeki Taş Buda heykeli bilmiyormuş gibi yapıyor sessizce oturuyordu.

Ah, arka tepedeki general kayasında her gün uyuya kalan bulutlar kim bilir kaç kralın gözyaşını taşımıştır.
Ben bir kralım. Annemin tek oğlu olan ben böyle bir kralım.
Fakat fakat gözyaşı kralıyım! Dünyanın neresinde olursa olsun üzüntünün olduğu bütün topraklar kralın, yani benim ülkemdir.

---

[109] Gim, s.94
[110] Ölen kişilerin günah ve sevaplarını yargıladıklarına inan on kralın bulunduğu tapınak.

(1923 Eylül- Beyaz Akış (Begco 백조))

Yaşamın acı ve kederlerini konu alan nesir tarzında bir şiirdir. 'Gözyaşı Kralı' isimli çelişkili ve mantığa aykırılı bir ifadeyi kullanarak 1920'li yılların başında yaygınlaşmaya başlayan romantizm akımının etkisinde olduğunu doğrudan doğruya görebiliriz. Şikayet eder gibi kullandığı anlatım tarzı şairin şiir anlayışını daha belirgin bir hale getirmektedir. Ona göre hayattaki her şey üzüntüden ibarettir.

Bu şiirin konusu kederle dolu olan bir yaşamdır. Hüzünlü bir bakış açısına sahip olan şair kendini bu eserde mutsuzluk ve gözyaşına sahip olan kral karakteriyle yansıtmıştır.

Şair ikici kıtada insanın dünyaya gelişini anlatmıştır. O annesinin acı çekmesiyle dünyaya geldiğini, doğar doğmaz ilk çıkardığı sesin ağla sesi olduğunu ifade etmiştir. Bu da hayata başladığımız andan itibaren dert ve sıkıntılarla doğduğumuzun göstergesidir.

Bu şekilde hüzünlü bir doğumu olan 'kral'a ve annesine dair insanların bakışı sadece dünyevi zevklerden ibarettir. Onlar şiirde yer alan kralın sıkıntılarına karşı umursamaz olan yabancılardır. Bu durum beşinci kıtada karşımıza çıkmaktadır. Bura da geçen 'alaycı çocuklar' kralın üzüntüsüne karşı anlayışlı davranmaktansa sadece dalga konusu olarak görmeleri acımasızlığı göstermektedir. Böyle olunca kralın üzüntüsü git gide derinleşerek kendi yalnız dünyasında daha büyük bir hal almıştır. O diğer insanlarla anlaşamayıp, sessiz bir dağ yolu bularak 'Yaban gülü çalıları arasında acıklı öten mavi bir kuş' ile arkadaşlık kurup onun peşinden gitmiştir. Fakat yine de içinde bir ümit oluşmamıştır. Böyle bir hayat yaşayan kral gitgide derinleşen mutsuzluğu ve sürekli ağlama diyen annesinin sözleri yüzünden duygularını dışarıya yansıtamadı ve içine kapandı. İnsanlar onun mutsuzluğunu anlayamıyor, ifade etmenin yolu olmadığı üzüntüsü kalbinin derinliklerinde yatıyordu. Böylece eserde geçen 'ben' karakterini acı ve üzüntülerini ifade ederken git gide içe dönük bir hal almasını aşamalar halinde özetleyebiliriz. 3. kıtada dünyaya ilk geldiğinde aylaklarını çırparak ınga diye ağlıyor, 4.kıtada meme emdiğinde kaygılı bir şekilde ağlıyor, 5.kıtada 11 yaşına girdiği yıl sesli ağlıyor, 6. kıtada düşerek incittiği dizini ovarak ağlıyor ve son olarak 7. kıtada herkesten gizli sessizce içine ağlıyor. Şair karakterin ağlamasının değişimini bu şekilde

göstermiştir. 8. kıtada ise yalnızlık içinde olan genç bir delikanlının sıkıntılar içinde büyümesini görüyoruz.

Bunun gibi hüzünlü bir bakış açısına sahip olan şair Honğ Sayonğ 'un kendi gelişme çağında yaşadığı sıkıntılarını bu şiirinde kral karakterine yansıtmıştır. Bu nedendendir ki 1920'li yılların başlarında yaşamış olan bütün edebiyatçıların hayal kırıklığı temalarını işlemesinin bir nedeni olduğunu düşündürüyor. O dönem şairleri çoğunlukla modern kültür ilmi aracılığıyla kendi idealleri olan entelektüel sınıfın gençleriydi fakat baskıcı bir sömürge zulmü altındaydılar. O süre zarfında çoğu gerçekliğin sorununa karşı aktif olarak savaşmaktan ziyade elde edilemeyecek ideal ve gerçekliğin bölünmesinden muzdarip oldukları için şiirlerinde hayal kırıklığı temasına yoğunlaşmıştılar. O dönemdeki romantizm akımının izlerini düzyazı biçiminde yazılmış 'Ben Kralım' adlı eserde görebiliriz.

Bu şiir 1923 yılında Beyaz Akış adlı derginin üçüncü sayısında yayınlanan Honğ Sayonğ'un en ünlü eseridir. Modern şiirle birlikte serbest şiir tarzının temellerini hazırlayan 8 kıtalık nesirdir. Romantik, tutkulu, duygulu ve düzyazıyla hayatın hüzün ve dertlerini işlemiştir. Yazı stili çok yumuşak ve ince Beyaz Akış grubunun duygusallığı belli oluyor. Gözyaşı, pişmanlık ve keder içinde yaşayan şairin hayatını otobiyografik olarak anlatan bu şiir, hayatın başlangıçtan itibaren sıkıntılı olduğunu, her neresi olursa olsun dünyada kurtuluşun olmadığını, sadece bitmeyen bir korku ve hüzünle dolu olduğunu savunan romantik monolog tekniğinin örneğidir.

Şiirde geçen anlatıcı kral olmasına rağmen çok fakir bir çiftçinin oğlu ve gözyaşı kralı olarak karşımıza çıkmaktadır. Buradaki amaç şairin kendisini trajedinin ana karakteri olarak gösterip sömürge döneminde yaşadığı üzüntü duygularını ifade etmektir.

O dönemdeki koşullarla ilintili olarak 'kral' vatanı, 'anne' Kore'nin sömürge öncesindeki ismi olan Büyük Han İmparatorluğunu simgelemektedir. Sömürge baskısı yüzünden sıkıntı çekmekte olan 'kral' annesinden sömürge denilen şeyin sadece milletin mutsuzluğundan ibaret olduğunu öğrenmiştir. Genç bir delikanlı olduktan sonra dahi özgürce ağlayamayan ve hor görülen 'kral'ın yönettiği ülke her neresi olsa da sadece üzüntünün var olacağı bir toprak parçası olduğu mesajı verilmektedir.

3.2.2. Başlangıç Şiiri(서시)[111]

Yun Donğcu (윤동주)

Öleceğim güne kadar gökyüzünü seyredip
Tek bir utancımın bile olmamasını diliyorum
Yaprakların titrediği bu gecede bile
Ben sıkıntıdayım.
Yıldızları ifade eden bir kalple
Bütün canlıları sevmeliyim
Ve bana verilen bu yolu
Yürümeliyim.
Bu gece de yıldızlar rüzgara değmekte

(1941-Gökyüzü, Rüzgar, Yıldız ve Şiir Hanılgoa Baramgoa ByıolGoa Şi 하늘과 바람과 별과 시)

Yun Donğcu'nun 'Gök, Rüzgar, Yıldız ve Şiir' adlı şiirin kitabında yer alan ilk şiir olduğu için 'Başlangıç Şiiri' adıyla kitabın tamamını tanıtan bir role sahiptir. Utancın olmadığı hayata dair arzuyu konu alan Yun Donğcu'nun en önemli eserlerinden biridir.

İki kıta ve 9 mısradan oluşan bu şiirin zamansal değişimi şimdiki zaman ve gelecek olarak belirgin bir şekilde ayrılmıştır.

Birinci mısradan dördüncü mısraya kadar olan ilk bölüm temiz ve ahlaklı bir hayat yaşamak isteyen şairin iradesini ve ıstırabını geçmiş bir dille anlatmaktadır. Şiirsel konuşmacı şimdiye kadar ki ahlaki yargının mutlak standardı olan 'Gökyüzüne doğru' bakıp 'Öleceği güne kadar' dünyevi yaşamla uzlaşmayı reddederek herhangi bir 'Utanç' olmadan yaşamayı ümit ediyordu. Bu nedenle 'rüzgarda' sallanan ağaç yapraklarının en ufak sallantısında bile dertlendiğini ve sürekli kendine bakarak temiz ve masum bir hayat sürdürmeye çalıştığını itiraf etmektedir.

Beşinci mısradan sekizinci mısraya kadar olan ikinci bölümde ise yaşayan bir varlık için sonsuz şefkat ve sevgiyi göstererek gelecekteki yaşama dair şiirsel konuşmacının kararını dile getirmektedir. Şair gece gökyüzünde parlayan yıldıza seslenen bir kalple hayatın acısını çeken bütün canlıları severek, kendisine verilen bu yolu sağlam adımlarla yürümesi gerektiğini söylemiştir.

[111] O, s.244

Son bölüm tek mısradan oluşan bir kıta olarak gece gökyüzü, yıldız ve rüzgar arasındaki ilişki aracılığıyla şairin o anki durumunu göstererek ahlaki masumiyete dair şairin kendi iradesini şiirsel bir dille harmanlamaktadır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Gökyüzü, Rüzgar, Yıldız ve Şiir adlı şiir kitabında yer alan bu şiirde de Gökyüzü Rüzgar Yıldız ve şairin hayat yolu olan şiir imgeleri yer edinmiştir. Hayatımızın olmazsa olmazı olan gökyüzünde dıştan gelen herhangi bir güçlük ve sıkıntılara karşı ışığını kaybetmeden parıldayan yıldızlar o dönemdeki Kore halkının karanlık gerçeğini anlatan 'Rüzgar' ile 'Gece' arasında karşılaştırma kurularak 'şiir' e yönelen şairin hayat yoluna doğru yönlendirmektedir.

Şairin edebi tutumu. Geleceğe dair ümidini kaybetmeden ahlaki açıdan temiz bir yaşamı hedefler, kendi içinde bulunduğu durumu olumsuz olarak kabullenip şehitlik mertebesi için zorlukları aşmaya çalışır.

3.2.3. Yıldızların Sayıldığı Gece (별 헤는 밤)[112]

Yun Donğcu (윤동주)

Mevsimlerin geçtiği gökyüzü
Sonbaharla kaplı.
Hiçbir endişem olmadan

Yüreğimde birer ikişer beliren yıldızları
Artık sayamamam
Neredeyse sabah olduğu içindir.
Bir yıldız hatıra,
Bir yıldız aşk,
Bir yıldız yalnızlık,
Bir yıldız hasret,
Bir yıldız şiir,
Bir yıldız annem, annem,

Anne, her bir yıldıza birer güzel söz söyledim. İlkokulda sırayı birlikte paylaştığım arkadaşlarımın isimleri, kemer, ayna, mücevher gibi, yabancı kızların isimleri, çoktan anne olan kızların isimleri, fakir komşularımızın isimleri, güvercin, köpek yavrusu, tavşan, katır, karaca Francis Jammes[113], Rainer Maria Rilke[114] gibi şairlerin isimlerini söyledim.

Bunlar çok uzaktalar.
Yıldızlar kadar uzaktalar.

---

[112] Gim, s.75
[113] Fransız şair (1868-1938)
[114] Alman şair (1875-1926)

Anne,
Ve, sen uzakta, Kuzey Kore'de yaşıyorsun.

Ben neyi özlüyorum
Bir sürü yıldız ışığının düştüğü tepenin üstüne
İsmimi yazıp,
Üstünü toprakla kapatıverdim.

Gerçekten de sabaha kadar öten böcek
Utanç verici ismime üzülme sebebidir.

Fakat, kış geçip benim yıldızıma da bahar gelince
Mezarın üstünde açan yeşil çimler gibi,
İsmimin gömülü olduğu tepenin üstün de
Gururum gibi çimenler gür olacak.

(1941-Gökyüzü, Rüzgar, Yıldız ve Şiir Hanılgoa Baramgoa ByıolGoa Şi 하늘과 바람과 별과 시)

Yıldızların parlak olduğu bir sonbahar akşamını arka plan olarak alan ve bir gencin aradığı hatıraları ve kendi içe bakışını konu alan bir eserdir. Sıklıkla karşılaşabileceğimiz serbest şiir tarzında yazılıp 5 kıtadan oluşan bu eserde kısım kısım düz yazı tarzı da kullanılmıştır. 10 kıta ve 30 dizeden oluşan bu şiir şairin ölmeden önce yazdığı son şiirdir.

Zaman geçişi geçmiş (hatıralar, özlem), günümüz (dert, pişmanlık) ve gelecek (ümit) olarak üçe ayrılmıştır. Sonbaharla başlayıp kışı geçirerek ilkbahara ulaşan mevsimsel değişiklik geçmişten günümüze geçiş yapan şairin hissettiği öz farkındalıktır.

'Yıldızların Sayıldığı Gece' zamansal olarak sonbahar akşamında geçmektedir. Sonbahar zamanı derin bir anlam içermektedir. Yalnızlığın ve sessizliğin zamanı olarak mevsim geçişini vücudumuzda hissederek geçmiş günleri ve günümüzü düşündüren bir zamandır. Gökyüzündeki sayısız yıldız kadar şairin yüreğinde beliren düşüncelerde o kadar çoktur. 'Yüreğimde birer ikişer beliren yıldızlar' ifadesinde gördüğümüz gibi yıldızları seyrederken daldığı düşünceleri mecazi bir şekilde anlatmıştır.

Birinci ve ikinci kıtada sonbaharın masumluğunun yanı sıra yalnızlığı ve geçiciliği sembolize edilmiştir. Gökyüzünü açık ve güzel bir imge olarak, yıldızları ise hatıralarını anımsatan bir araç olarak kullanmıştır.

Üçüncü kıtada yıldızlara bakarak eski hatıralarını tekrar yaşamak istiyor fakat yarının olduğu gerçeğiyle sadece hatıralara kapılıp yaşayamayacağını anlıyor.

Dördüncü ve beşinci kıtalarda arkadaşları, komşuları ve özlem duyduğu çeşitli şeyleri dile getirmiştir. Dördüncü kıtaya kadar olan anlatım tarzı ve ritmi oldukça sakindir. Fakat 5. kıtadan itibaren şiir dizeleri nesir tarzına dönüşerek şiire soluk getirmiştir. Dizeden nesre geçişin yaşandığı bu hızlı akışın içerinde şairin gözünün önünden geçen özlem duyduğu çeşitli olaylar anlatılmaktadır.

Altıncı kıtada özlem duyduğu bütün hatıralarından uyanarak, bu şeylerin artık ona gökteki yıldızlar kadar uzak olduğunun farkına varır. Ve kendi yalnızlığını ifade eder.

Yedinci kıtada annesine olan özlemi ve onunla buluşamamanın verdiği üzüntüsünü dile getirmiştir.

Sekizinci kıtada artık kendinin farkında olan bir gencin üzüntülü halini dile getirmektedir. Kendi ismini tepenin üzerine yazıp tekrar silerek onun yalnız ve sıkıntılı durumunu anlatmaktadır.

Dokuzuncu kıtada kendini sabaha kadar öten böceğe benzeyen bir varlık olarak hissetmektedir.

Son olarak onuncu kıtada ise geleceğe olan inancını ve ümidini dizelerine yansıtmıştır. ‘Fakat kış geçip benim yıldızıma da bahar geldiğinde’ ifadesiyle sömürge döneminin getirdiği zorlu koşulların bitip sonunda bağımsızlık gününün geleceğini ima etmektedir.

3.2.4. Kolayca Yazılan Şiir (쉽게 씌어진 시)[115]

Yun Donğcu (윤동주)

Pencerenin dışında akşam yağmurunun fısıldadığı
Yabancı ülkede dört duvar bir oda
Şair dediğin kötü yazgısını bilse de
Bir satır şiir yazmak ister
Ter kokusu ve aşk kokusu sıcacık

[115] Gim, s.78

Gönderdiğiniz harçlık zarfını aldım
Defterimin arasında sıkıştırıp
Yaşlı profesörün dersine girdim.
Düşününce çocukluk arkadaşlarımın
Birer, ikişer hepsini yitirdim.

Hayatı yaşaması zor derler de
Şiirin böyle kolayca yazılması
Utanç verici bir şey

Dört duvar odada yabancı bir ülkede
Pencerenin dışında akşam yağmuru fısıldıyor,

Kandili yakıp karanlığı biraz dağıttım ve
Yeni bir dönem gibi gelecek sabahı bekleyen ben

Ben, bana küçücük elimi uzatarak
Gözyaşı ve teselli ile tuttuğum ilk tokalaşmam
(1948-Gökyüzü, Rüzgar, Yıldız ve Şiir Hanılgoa Baramgoa ByıolGoa Şi 하늘과 바람과 별과 시)

Şair Yun Donğcu'nun şiirlerinin genel konusu olan öz eleştiriyi konu alan bir şiirdir. Ayrıca 'Başlangıç' şiirinde değindiğimiz 'Utanç' konusu bu şiirde de hakimdir. Yun Donğcu serbest ölçülü ve lirik şiir tarzındaki bu eseri 1942 yılında Japonya'da eğitim gördüğü sırada yazmıştır.

Birinci ve ikinci kıtada yabancı bir ülkede yaşamamanın verdiği yalnızlığı dile getirmiştir. 'Yabancı ülkede dört duvar bir oda' dizesiyle içinde bulunduğu durumu açıkça belirtmiştir. Kendisinin alışık olmadığı Japon tarzı bir oda onun dünyasının kısıtlandığı bir alan olarak belirtilmiştir. O böyle bir alanda kapalı kalarak şiirlerini yazmıştır.

Bu şiirde 'Şair olmak hüzünlü bir yazgı' dizesiyle anlatmak istediğine bakacak olursak, burada şairlerin gerçeği doğrudan harekete geçiren kişi değil, dil ile ilgilenen bir kişi olmasından dolayı yaşadığı sıkıntıları anlatmak istemiştir. Şiir, şairin içinde bulunduğu duruma anında gerçekçi etkiler getirmez. Ancak sakin bir zamanda kendi geçmişine dönüp baktığında oluşan düşüncelerini yazmasına imkanı yok.

Üçüncü kıta ve yedinci kıtalar arasında ise anlamsız bir şekilde yurt dışında eğitim görmekte olduğunu, şu anda yaşadığı hayatının iç karartıcı ve şüpheci bir bakış açısıyla kavrayarak kendi öz eleştirisini yapmıştır.

Son olarak sekizinci ve onuncu kıtalarda depresif durumundan kurutulduğu halini göstermektedir. Karanlık bir çağı yaşaması gerektiğinin kendisinin kaderi olduğunu kabul etse de ümitsizliğe kapılmadan ve pes etmeden 'Dönem gibi gelecek sabahı' bekleyerek kendisinin elini tutmuştur.

Bu şiirde iki ben arasındaki çatışma ve geçimsizlik, uzlaşma süreci ve şiir yazma düşüncesinin gelişimi merkez alınarak oluşmaktadır. Gerçekte depresyonlu bir yaşam yaşayan gerçek benlik ve bunun yansıması olarak oluşan başka bir benlik bulunmaktadır. Birinci ben dürüstlüğü korumaya çalışan içsel bendir. Şiirsel konuşmacının yaşamayı dilediği hayatı ifade eder. İkinci ben yaşlı profesörün dersine gitme şekliyle betimlenmiştir ve utanç duyulan gerçekteki ben şiirsel konuşmacının utandığı hayatı göstermektedir.

Başka bir deyişle bu iki benlik hatalı gerçeğin üstesinden gelmek için sürekli kendini yansıtma sürecinden geçen içsel benlik ve yanlış yönlendirilmiş gerçekliğe direnen ve çaresizce yaşayan gerçek benliktir. Bu iki benlik karanlık çağ gerçekliğinde yaşayan şairin yüzleşemediği gerçekler ile gerçekler arasındaki farklılığı ifade eden şiirsel araçlardır.

3.2.5. Küçük Kardeşimin Portresi (아우의 이상화)[116]

Yun Donğcu (윤동주)

Kırmızı alnında soğuk ayın gölgesi
Kardeşimin yüzü hüzünlü bir resim
Adımlarımı durdurup
Gizlice gencecik elini tutarak
'Büyüyünce ne olmak istiyorsun' dedim
'İnsan olmak 'dedi
Kardeşimin hüzünlü gerçekten hüzünlü cevabıydı.
Usulca tuttuğum eli bıraktım ve
Kardeşimin yüzüne tekrar baktım.
Soğuk ay kırmızı alnında ıslanıyor
Kardeşimin yüzü hüzünlü bir resim.

(1941-Gökyüzü, Rüzgar, Yıldız ve Şiir Hanılgoa Baramgoa ByıolGoa Şi 하늘과 바람과 별과 시)

[116]Gim, s.81

Şairin 1938 yılında Yonhi Teknik Üniversitesi'ne başladığında yazdığı bu şiiri bir abiyle kardeşi arasındaki konuşma ile hayatın melankolisini dile getirmiştir. İlk bakışta mükemmel edebi teknik ve hayata dair derin bir felsefi anlatıma sahip olmayan sıradan bir eser olarak görünmektedir. Fakat bu şiir Yun Donğcu'nun nasıl bir hayat yaşadığını tahmin edebilmemiz için bir anahtar olmakla birlikte Japon emperyalizminin kasvetli dönemi altında nasıl şiirler yazdığını anlamamız için pusula görevi gören önemli bir eserdir.

Şiirin iki, üç ve dördüncü kıtalarında kardeşler arasında geçen birkaç konuşmaya yer verilmiştir. Geriye kalan birinci ve beşinci kıtalarda ise kardeşinin yüzündeki hüznü hisseden abinin üzüntüsünü vurgulamaktadır. Abinin 'Büyüyünce ne olmak istiyorsun' sorusuna kardeşin 'İnsan olmak' yanıtı oldukça kısa bir cevaptır. Şair bu cevabı bir çocuğun verdiği masum bir cevap olarak görmek yerine kardeşindeki üzüntüyü hissederek dizelerinde bunu 'Gerçekten hüzünlü cevap' olarak dile getirmiştir. Bu satır tek başına tamamı ile şiiri anlatmaktadır. Bu nedenle bu şiiri tam olarak anlamak için öncelikle kardeşler arasında geçen bu konuşmanın neyi anlatmak istediğini ve abinin neden kardeşine 'hüzünlü resim' benzetmesi yaptığını iyice kavramak gerekmektedir.

Kardeşinin büyüyünce nasıl zorluklarla karşılaşacağını bilen abi, kardeşinin cevabını duyduktan sonra tekrar onun yüzüne bakar. Ve 'soğuk ay alnında ıslanıyor' dizeleriyle kardeşinin yüzünü hüzünlü bir resme benzetiyor. Gerçekte burada hüzünlü olan kardeş değil bizzat abinin kendisidir. Hiçbir endişesi olmadan mutlu bir şekilde yaşayan küçük kardeşinde kendisinin kaybettiği çocukluğunu bulmaktadır. Çocukluk dönemlerinin güzelliklerinden mahrum kalıp hayatın karanlık yüzünün üstesinden gelmeye çalışan abiye göre kardeşinin toy ve saf olması onun kaybettiği bir özelliktir. Kardeşine duyduğu sıcak sevgi, çocukluk dönemindeki barış ve saflığa dair özlem ve hayatın zorluklarıyla yüz yüze gelen bir gencin dertli hali bu şiirin ana temasıdır. Böylelikle ıstırablı sömürge dönemi altında çeşitli acıların üstesinden gelerek dürüst bir şekilde yaşayamaya çalışan şair kardeşler arasında geçen bu konuşma aracılığıyla arzu ettiği sadıklık ve dürüstlük mesajını vermiştir.

3.2.6. Taş Duvarı Ağartan Güneş Işığı (돌담에 소색이는 햇발)[117]

Gim Yıonğrang (김영랑)

Taş duvarı ağartan güneş ışığı gibi
Çimenlerin altında gülümseyen pınar gibi
Kalbimin sessiz, güzel bahar yolunda
Gün boyunca gökyüzüne bakmak istiyorum.

Yeni gelinlerin yanaklarında doğan utanç gibi
Şiirin kalbini nazikçe ıslatan dalga gibi
Yumuşacık zümrüt, incecik akan
İpeğe benzeyen gökyüzünü seyretmek istiyorum.

(1930-Şiir ve Edebiyat (Şi Munhag 시문학))

Bahar mevsimindeki gökyüzüne duyulan özlemi konu alan bu şiir, Gim Goanğsıob (김광섭)'un Kalp (Maım 마음) şiirleriyle benzer özellikleri taşımaktadır. Öncelikle tema olarak toplumsal sorunlardan kurtularak huzurlu bir dünya arzusunu işlemesi benzer bir noktadır. Ayrıca iki eserinde yapı ve anlatım tarzı kısa, özlü ve feminen olması yönünden birbirine benzemektedir. Gim Yıonğranğ genellikle lirik tarzda şiirler yazarak, saf şiir edebiyatının da öncülerinden biri haline gelmiştir.

Şiirde genel olarak pozitif ve yumuşak bir dil kullanılmasıyla birlikte okuyucuda iyi bir his bırakmaktadır. Konu olarak baktığımızda ise gökyüzüne ve temiz, masum bir dünyaya duyulan özlem işlenmiştir. Yapı olarak ise ölçülü ve kafiye uyumu oldukça başarılı olan bir şiirdir. 'm, n, r' gibi seslerin tekrarını sıklıkla kullanarak şiir içindeki ahengi sağlamıştır.

Şair arzuladığı hayatı dört tane teşbih kullanarak ifade etmiştir. Birinci kıtada geçen 'Taş duvarı ağartan güneş gibi, Çimenlerin altından gülümseyen pınar gibi' dizelerinde kullandığı teşbih ve kişileştirme sanatıyla anlatımı iyice güçlendirmiştir. İkinci kıtada ise 'Yeni gelinlerin yanaklarında doğan utanç gibi, Şiirin kalbini nazikçe ıslatan dalga gibi' mısralarında yine aynı şiir sanatlarını kullanmıştır.

3.2.7. Otoportre (자화상)[118]

So Cıonğcu (서정주)

Babam köleydi. Gece bile gelmezdi.

[117] Gim. s.103
[118] Gim, s.118

Sadece saçları ağarmış ninem ve bir adet hünnap ağacı ayaktaydı.
Annem hamileyken ham kayısı yemek istiyordu….. toprak duvardaki bir fenerin altında
Tırnakları simsiyah olan
Gabo[119] yılında denize açılan ama hala geri dönmeyen dedemin gür saçlarının
Ve büyük gözlerinin bana benzediğini söyledi.

Yirmi üç yıl boyunca beni büyüten şey büyük olasılıkla rüzgardı.
Dünya gitgide sadece utançtan ibaret oluyor.
Bazıları gözlerimden bir suçluyu okur
Bazıları ise dudaklarımdan bir aptalı okur lakin
Ben hiçbir şeyden pişman değilim.

Görkemiyle doğan bir sabahta
Alnımın üstüne duran şiirin çiy tanesine
Daima birkaç damla kan karışmakta
Güneş olsun gölge olsun dili sarkan
Hastalıklı bir köpek gibi nefes nefese geldim.

1939

Modern tarihin çileli dönemini sıkıntılı bir hayat süren bir karakterin yaşamını konu alan bir şiirdir. Romantizm ve sembolizmin izlerini taşıyan bu eser kıtalardan ve düzyazıdan oluşmaktadır. Mümkün olduğunda dolaylı tasvirlerden sakınarak, düşüncesini ve amacını direkt ifade eden bir tarz tercih etmiştir.

'Otoportre' şiirinde şairin anımsamak istediği şey, kendisinin 20'li yaşlarına kadar ki hayatıdır. Birinci kıtada ana kahramanın hatırladığı çocukluk döneminden bir sahnedir. Kötü tarihin gölgesi altındadır. Ailesi bozulan toplum sistemi ve fakirlik yüzünden sıkıntı çekmektedir. Dedesinin Donğhak Çiftçi Savaşı'nın yaşandığı 1894 yılında evden ayrılarak geri dönmediğini dile getirmiştir. Gerçekte denize gittiği değil de çiftçi savaşına katılarak öldüğü de düşünülebilir. Babası köle olduğundan sahibinin emirlerine bağlı olarak geç saatlere kadar eve dönmüyor. Bu yalnızlık ve hüzünlü havayı 'Sadece saçları ağarmış ninem ve bir adet hünnap ağacı ayaktaydı.' Dizesiyle somut olarak ifade etmektedir. Doğum yapan annesinin kayısı yemek istediği, fakat bir tane bile olmadığını, karanlık gecede toprak duvarda sallanan gaz lambasının altında yoksullukla mücadele eden tırnakları kirli bir çocuğun halini anlatarak karanlık dönemin bir kısmını gözümüzde canlandırmıştır.

[119] Donğhag Çiftçi Ayaklanması'nın yaşandığı 1894 yılı

3.2.8. Namsadanğ[120] (남사당)[121]

No Çıonğmyıonğ (노천명)

Ben yüzüne pudra sürüp
Aslan yelesi gibi saçlarını ören bir erkeğim.

Hasır şapka ve yelek giyen hizmetçilerin
Zurna üfledikleri gecede
Kırmızı etek giyerek HyanğDan[122] olurum.
Herhangi bir geniş arazi tutup
Lambanın ışığını yükselten örtünün içinde
Erkekliğim yeterince aşağılanır.
Dağları aşıp geldiğimiz bu köyde
Gümüş yüzük vermek istediğim
Güzel kızlar var lakin
Bir sonraki gün ayrılık vakti
Güzel kız
Ben çingene(göçebe) kanındanım.
Acaba yarın hangi köye doğru gideceğiz.

Eşyalarımızı yüklenen
Katırı takip edip
Dağ çileklerinin üzerindeki çiy tanelerini silkeleyerek
Yolda doğan şafakla
Seyircileri toplayan zurnanın sesi gibi
Hüzün ve sevinç karışımı.

(1940-Cam Kenarı Şiir Kitabı (Çanğbyıon 창변))

Namsadanğ, konar göçer bir hayat süren ve akrobasi, şarkı söyleme, dans etme ve sirk oyunları gibi çeşitli sahne sanatlarını sunarak pazar meydanları ve köylerde dolaşan erkek sanatçılardan oluşan topluluktur. No Çıonğmyıonğ bu şiirinde Namsadanğ topluluğundaki bir gencin hayatını ve üzüntüsünü dile getirmiştir.

Erkeklerden oluşan bu topluluk da kadın rolünü üstlenmek için bir kişi gerekmektedir. Topluluk da yaşı genç ve yüzü güzel olan kişi kadın elbisesi giyerek bu rolü üstlenir. Bu şiirdeki 'ben' karakteri ise böyle bir kişidir. Bu nedenle yüzüne pudra sürüp saçlarını ören bir erkek olduğunu şiirin girişinde ifade ediyor.

Herhangi bir köyde oyunu sergiledikleri akşamlarda Kore hikayelerindeki kadın karakterleri canlandırarak, sesini değiştirip rolünü yapar. Oyunları bittikten sonra farklı yerlere gitmek için tekrar yola koyulurlar. Sürekli gezen bu kişilerin kalıcı bir yerleri

---

[121] Gim, s.130
[122] Kore'nin bilinen en iyi aşk hikayelerinden ve halk hikayelerinden biri olan Çunhyanğ Hikayesi (Çunhyanğ 춘향전)'nde geçen karakterlerden biri

yoktur. Bu nedenle ‘ben’ karakteri gümüş yüzük almak isteyecek kadar güzel bir kıza aşık olmasına rağmen vakit geldiğinde ayrılacağı için bir şey yapamamaktadır. Son kıtada eşyalarını yükledikleri katırı takip ederken ara sıra arkasına dönüp ayrıldığı köye bakması göçebe hayat süren bir gencin yalnızlığını anlamamızı sağlamıştır. O anda duyulan zurna sesi ona keyif vermemektedir. Bu ses göçebenin mutsuzluğunun sesidir.

3.2.9. Kalbimi Anlayacak Kişi (내 마음을 아실 이)[123]

Gim Yıonğrang (김영랑)

Beni anlayacak kişi
Yalnız kalbimi anlayacak kişi
Her neredeyse,

Kalbimde zaman zaman oluşan anlamsız şeyler ve
Sahte olmayan damla damla samimi gözyaşımı,
Mavi gökyüzünde çiy gibi usulca duran emeğimi
Hazine gibi saklayıp vereceğim.

Ah! Özlüyorum.
Acaba yalnız kalbimi, anlayacak kişiyi
Puslu rüyamda görebilecek miyim?

Ferah kokulu mücevher
Aşk yansa da
Ateş ışığıyla tüten puslu kalbim,
Aşkı bilmeyen, benim yalnız kalbim.

(1931-Şiir ve Edebiyat (Şi Munhag (시문학))

Gim Yonğrang, Bag Yonğçıol, Cıonğ Ciyonğ, Şin Sıokcıonğ gibi Şiir ve Edebiyat dergisi taraftarı şairlerle birlikte saf şiir hareketini başlatmıştır. Şiirlerde ideolojik ve toplumsal konulardan ziyade hassas kelime yapısı ve lirizm ön plandaydı. 1931 yılında yayımlanan bu şiir 30’lu yıllarda şiddetini arttıran sömürge baskısından kaynaklı şairlerin toplum sorunlarından çok kendi iç dünyalarını anlattıkları eserlerden biridir. Şiirde kalbini anlayacak sevgiliye olan özlemini ve gerçekte böyle bir kişinin olmadığına dair üzüntü ve hayal kırıklığını dile getirmiştir. Şiirdeki anlatıcı kalbini anlayacak kişiye her şeyini vereceğini haykırmaktadır. Eserde geçen imgelerden ‘gözyaşı’- içsel üzüntü, saflık ve içtenliği, ‘emek’- hayatın değerini, ‘mücevher’ ise anlatıcının duyduğu zarif aşkı ifade etmektedir.

[123] Gim, s.315

3.2.10. Yatak Odama (나의 침실로)[124]

İ Sanğhoa (이상화)

En güzel ve uzun süren şeyler rüyalarda olur

'Madonna' artık gecede bütün buluşmalarımıza koşuyor. Yorulduğu için öldü.
A, sende şafak sökmeden önce şeftaliye benzeyen göğüslerinde çiy taneleri oluşacak şekilde koşup gel.

'Madonna' rica ederim gel, evinde miras kalan incilerin hepsini bırakıp sadece bedenini getir
Çabuk gidelim, bizler hava aydınlanınca nereye saklanacağını bilmeyen iki yıldızız

'Madonna' senin kalbimin kuytu ve karanlık sokaklarında korkuyla titreyerek bekliyorum.
Aaa, ne çabuk horoz öttü, köpekler uluyor. Kadınım sende duyuyor musun?

'Madonna' geçen gece sabaha kadar bizzat temizlediğim yatak odama gidelim, yatak odama!
Yaşlı ay batıyor, duyduğum bu ayak sesleri...Senin mi?

'Madonna' kısa kandil fitilini tut ve ağlamadan yalvaran şu kalbimin mum ışığına bak,
Koyun tüyü gibi esen rüzgar esintisinde bile boğulduğum açık mavi duman kayboluyor.

'Madonna' gel haydi gidelim öndeki dağın gölgesi bir yaratık gibi ayakları olmadan buraya yaklaşarak geliyor.
Ah, acaba biri görmüş müdür....kalbim atıyor, kadınım, sana sesleniyorum.

'Madonna' tan yeri ağarıyor, rica ederim çabuk gel, tapınaktaki demir çanlar bizimle alay etmeden önce
Elini boynuma sar. Bizde geceyle birlikte uzak ülkeye gitmeyelim.

'Madonna' pişmanlık ve korku köprüsünü geçmekte olan yatak odam, sıcak değil
Ah, rüzgar esiyor, onunla birlikte hafifçe gelsen, kadınım, sen mi geldin?

'Madonna' zavallı ben deliriyor muydum, olmayan sesleri kulaklarımın duyması, bedenimdeki mavi kan, gönül pınarım kurumuş gibi kalbim ve boğazım susuzluktan kavruluyor.
Madonna ne zaman gitmeyeceksin, gideceksen birlikte gidelim, sürüklemeden!

Sen benim sözlerime inanan Mariasın Yatak odamın diriliş mağarası olduğunu sadece sen biliyorsun
'Madonna' gecenin verdiği rüyalar, bizi bağlayan rüyalar, insanı kucaklayıp yuvarlayan yaşam(hayat) rüyasından farklı değil
Ah, küçük bir çocuğun kalbi gibi zaman tanımayan yatak odama gidelim, uzun ve güzel zaman geçireceğimiz o yere
'Madonna' yıldızların gülümsemelerine pus çökmek üzere, karanlık gecenin dalgaları da dinmek üzere
Ah, sis dağılmadan önce sen gelmelisin, kadınım, sana sesleniyorum.

(1923-Beyaz Akış (Begco 백조))

Şiirin 6. ve 12. kıtalarının sonunda yer alan 'Kadınım seni çağırıyorum (sana sesleniyorum)' mısralarına dayanarak ilk bölüm ve son bölüm olmak üzere iki bölüme

[124] O, s.52

ayırabiliriz. Acıklı bir şekilde Madonna' yı yatak odasına çağırması bu şiirin temelini oluşturmaktadır.

Şiirde işlenen yatak odası imgesinin anlamı öyle pekte basit değildir. Yatak odasını 'eski ülke', 'dirilişin mağarası' 'küçük bir çocuğun kalbi gibi zaman tanımayan yatak odası' gibi benzetmelerle çeşitlendirebiliriz. Bu şekilde yatak odasını kapalı bir oda, öbür dünya ve milletin bağımsızlığı olarak yorumlayabiliriz.

Bu şiire göre 'yatak odam' 'aşk ölümdür' denklemine dayalıdır. İlk bölümde yatak odası bedensel hazzın yaşandığı mekan olarak anlatılmıştır. Bu mekan son bölüme doğru gittikçe bir ölüm alanına dönüşmektedir. 'Pişmanlık ve korku köprüsünü geçmekte olan yatak odam' mısralarıyla ölümden sonraki dünya anlatılmıştır. Ama hayatın sonunda sadece ölümün olmadığını 'diriliş mağarası' benzetmesiyle yapmıştır. Ölümü sadece yeni bir yaşam yolu olarak görmektedir.

Bu şekilde öbür dünyaya olan özlem ve övgü 1920 yılların başında yayınlanan ‘Beyaz Akış’ dergisinin romantizm şairlerinin işlediği ortak temadır. İ Sanğhoa 'Yatak Odam' adlı eseri yazarak bu şairler arasında güçlü bir ses olmuştur. Fakat bu şairlerin şiirlerinde işledikleri ölüm hayatımızın sonunu getiren sıradan bir ölüm değil aksine sonsuz güzel bir yaşamın ve sınırsız özgürlüğün olduğu bir şey olarak düşünülmektedir. O zor dönemi yaşayan bu şairlerin böyle düşünmelerinin sebebi gençliklerinin verdiği cesaret ve fani dünyayla öbür dünyanın karanlık sokakları arasında sıkıştıkları için olabilir. Ayrıca bu 1 Mart hareketinin başarısızlığından sonra maddi manevi harap olan o dönemin koşullarının edebiyatçılara verdiği hayal kırıklığından dolayı da olabilir. Yani onların şiirlerinde ölümü övüp vurgu yapmaları gerçek dünyanın ne kadar çirkin ve sıkıntılı bir yer olduğunu anlatmaktır.

Ölümü sonsuz ve gerçek hayat olarak görüp, o dünyaya birlikte gideceği kadına seslendiği şiirdir. Yoğun bir romantizm hayranlığı yaşanılan 1920li yılların ünlü eserlerindendir. İlk mısrada hayali bir sevgili olan Madonna'ya seslenerek giriş yapmıştır.

Cu Yohoan’ın 'Havai Fişek' adlı eserinde yaşam ve ölüm arasındaki çarpışma duygusal bir biçimde işlenmişti. İ Sanğhoa'nın 'Yatak Odam' adlı eseri de ona çok benzeyen bir tarzda yazılan şiirdir. Fakat 'yatak odam' 'havai fişeğe' göre çok daha iyi

düzenlenmiş şiirsel yapı ve bütünlüğe sahiptir. Ve bu eser sonsuz yaşam yani ölüme vurgu yapmıştır.

Yatak odam şiirine baktığımızda aşık olduğu kadına seslendiği basit bir aşk şiiri olarak görebiliriz. 'yatak odası' 'senin göğüslerin ','kadınım' gibi sözcüklere bakınca Madonna'nın sadece şiirde kullanılan bir isim olduğunu anlayabiliriz. Yani Madonna karakteri şairin sevdiği kadını temsil etmektedir. Fakat o kadını gel diye çağırdığı yatak odası sıradan bir yatak oda değil şiirde geçen 'sonsuz dinlenme mekanı' yani öbür dünyadır.

Toplamda 12 kıtadan oluşan bu eserin 6. kıtasına kadar kısma ilk bölüm 7. kıtadan sonraki kısma ise son bölüm diyerek böleceğiz. İlk bölümde genellikle aşk şiiri havasında bir akım vardır. Şair arzulu bir yakarışla sevdiği kadına seslenmektedir. Bu bölümde de karamsarlık hissi saklı olsa da şiirin bu bölümünün genel havası yumuşaktır. Örneğin ilk bölümde geçen 'şeftali gibi olan göğsüne çiy taneleri akarcasına' mısrasındaki mecaza bakalım. Burada sevgilinin göğüslerinin olgunlaşan şeftaliye benzeterek koşup gelirken oluşan ter damlalarını ise çiy tanesine benzetmiştir.

Fakat şairin aşkı gizlidir. 6. kıtada yer alan 'aaa, acaba birileri görmüş müdür' mısrasından anlayacağımız gibi birileri görür korkusuyla Madonna'yı bekleyip, gece bitmeden gelmesi gerektiğini asabi bir şekilde dile getirmiştir. Bulunduğu yeri 'kuytu ve karanlık kalbimin sokakları' (3. mısra) olarak dile getirip, Madonna'yı bekleyen kalbi o kadar huzursuz ve perişan halde ki hafif bir rüzgarda bile dağılan dumana benzetmiştir.

Şairi şiirin yarısından sonra dokunaklı şikayetlerde bulunmuştur. İlk öncelikle yedinci kıtaya baktığımızda 'Bizde geceyle birlikte eski ülkeye gitmeyelim.' cümlesinde yer almaktadır. Burada geçen 'Eski ülke' ahireti simgelemektedir. Bir sonraki dizelerde ise 'pişmanlık ve korku köprüsünü geçmekte olan yatak odam, sıcak değil(ısı yok)' diyerek pişmanlık ve korkunun sadece bu dünyada olduğunu bu duyguların öbür dünyada olmadığını ifade etmiştir.

Şair şafak vaktinde çalan çan sesleri duyulmadan önce Madonna'nın gelmesini isteyip, dokuzuncu dizede ise ümitsiz bir şekilde 'gönül pınarım kurumuş gibi kalbim ve boğazım susuzluktan kavruluyor' diyor ve arkasında sonunda Madonna ile gitmek istediği yerin neresi olduğunu anlıyoruz. Onuncu mısrada geçen orası insanların 'her

istediği zaman gidemeyecekleri bir yer'dir. Eğer oraya gideceksek birlikte gidelim diyerek Madonna' ya haykırmıştır. Bu dizelerde daha açık bir şekilde anlıyoruz ki şair Madonna ile birlikte sonsuz dinlenme yeri olan öbür dünyaya gitmek istiyor.

Madonna ve yatak odası imgeleri bu şiirde şu anlamlara gelmektedir. Madonna duygusallığın objesi ve aynı zamanda dini kurtuluşun gücünü gösteren Meryem Ana'yı simgelemektedir. Yatak odası da Meryem Ana ile aynı şekilde duygusallığın kurulduğu mekan olmakla birlikte dinsel canlanma sağlayan kutsal bir alan anlamını taşımaktadır. Bu şekilde Madonna ve yatak odasının iki farklı anlam taşımasından dolayı bu şiirin manasın oldukça çeşitli olduğunu anlayabiliriz. Şiirin bu dinsel anlamını göz önünde bulundurmayıp sadece halkın kurtuluş arzusunun bir şarkısı olarak düşünmek yanlış olur.

3.2.11. Bahar Gidiyor (봄은 간다)[125]

Gimıog (김억)

Gece
Bahar.

Gece bile kederli
Bahar bile düşünüyor

Günler hızlı.
Bahar gidiyor.

Derin düşüncelerim bulanık
Rüzgarda kuşlar hüzünle ötüyor

Siyah sis dolanırken
Çan sesleri yankılanıyor

Konuşmayan gecenin üzüntüsü
Sessiz baharın yüreği

Çiçekler dökülüyor.
Sevgilim iç çekiyor.

(1918- Batı Edebiyat Haberleri (Teıo Munye Şinbo-태서문예신보))

[125] Gim, s.312

Şairin batının sembolizm akımından etkilenerek yazdığı bu şiir, Kore halkının sömürge altındaki zorlu hayatını anlatmaktadır. Gece karanlık sömürge dönemini simgelerken bahar ise bağımsızlık umudunu simgelemektedir. Şiirinde sömürgenin karanlık durumu içerisindeyken nasıl bağımsızlık ümidi taşıdığını merak edip bu endişeli dönemde zamanın hızla geçtiğini ve ümitlerinin yok olduğunu anlatmıştır. Japon emperyalizminin zulmünü rüzgar ile ifade ederken kendini de hüzünle öten kuşa benzetmiştir. Rahatça konuşamadıkları sömürge döneminin üzüntüsünü ve bağımsızlığa dair umudu dile getirmiştir. Son kıtada ise çiçekler dökülüyor benzetmesiyle ümitlerinin yıkıldığını vurgulamıştır.

3.2.12. Denizanasının Şarkısı (해파리의 노래) [126]

Gimıog (김억)

Dostlarımla birlikte hayatın zevkiyle sarhoş olduğumuz Nisan ayının ilk günlerinde kemiksiz bir et parçasından ibaret olan bedenim bile neşelenip sonu ve sınırı olmayan engin denizin üstünde dolaşıyor. Lakin özgür olamayan bedenim sadece dalgaların ve rüzgarın yönüne göre batıp çıkıyor. Kavrulan yüreğimin, kalbimin üzüntü ve sevinçlerini dostlarımla birlikte şarkı söyleyerek ortaya çıkararak kelime bilmeyen ritmi olmayan bu beden zavallı bedenimi kendim kıvırarak batıp çıkarak kavrulmakta. Bu benim şarkım. Yani benim şarkım hüzünlü de olsa güzeldir.

(1923-Denizanasının Şarkısı Şiir Kitabı (Heparıy Nore 해파리의 노래))

İsmini şairin 1923 yılında yayımlanan Denizanasının Şarkısı adlı ilk şiir kitabından almıştır. Bu şiir kitabında yer alan şiirler Kore halkının acı ve üzüntülerini dile getirmiştir. Nesir şeklinde yazılan bu eser de ‘deniz’ dünyayı ‘denizanası’ ise sevinç ve üzüntüyle yaşayan şairin hayatını ifade etmektedir. Rüzgar, dalga, deniz gibi doğa ürünlerini kendi duygularını iletmek için bir araç olarak kullanmıştır. Eser o dönemin anlatım tarzı ve şiir biçimlerine göre çok yeni olup 1920’li yılların başında etkisi büyük olmuştur.

3.2.13. Güneşin Batması (태양의 침몰) [127]

Hoanğ Sıogu (황석우)

Güneş batıyor, akşam bulutları büyücü köpüğü gibi
Yaz yağmuru gibi akıp eflatun renge bürünen sonsuz mağarada

[126] http://www.davincimap.co.kr/davBase/Source/davSource.jsp?Job=Body&SourID=SOUR001848 15.04.2018
[127] https://somgle.tistory.com/89 15.04.2018

Güneş batarak kayboluyor.
Güneş batıyor, geniş kırlarda yolunu kaybeden
Genç kızın sızlayan yüreğine benzeyen
Alacakaranlığın içinde gizlenen güneş batıyor,
Güneş batıyor, ah ölülerin çukur gözlerine benzeyen
Yabancı ülkelerin adaklarının önünde güneş dönerek batıyor.

(1920-Harabe (Pehyo 폐혀))

Harabe dergisinin ilk sayısında yayımlanan Güneşin Batması, sömürge döneminin umutsuzluğunu anlatan bir eserdir. Bu şiirde mükemmel imge ve benzetme unsurları kullanılmıştır. Ek olarak karamsarlık eğilimi güçlü olan bu eser Bag Conghi (박정희) İ Sanghoa (이상화) gibi isimleri de etkilemiştir.

3.2.14. Ay Işığı ile Kaplı Hasta Odası (월광으로 짠 병실)[128]

Bag Yıonghi (박영희)

Gecenin derinliğinde bilmediğim karanlığın içine doğru
Durmaksızın yuvarlanıp düşüp giderken
Karanlığın içindeki yüzü örtülü esintinin iç çekişleri
Nasıl gideceğini bilmeyen masum kişinin kalbi
Boşu boşuna deli gibi titriyor.
En güzel ayın kalbi
O vakitte kimseler bilmeden kederle gökte durmaktaydı

Kaygılansa da adım adım yükselen ayın
Kirli kanla kaplı duvağın içinden çıkan
Hastalıklı yüzünden söyleyemediği kaygının ışığı yansırken,
Nasıl gideceğini bilmeden dolanan kalbim
Boşu boşuna onu özlüyor.
Çok güzel olan yalnız kalbim
O andan itibaren hastalanmaya başladı.

Ay ışığının apaçık yansıdığı
Geniş deniz kenarındaki kumların üstünde
Hasta kalbimi dinlendirmek için
Küçücük hasta odası yapacağım
Durmadan ay ışığı biriktirerek.
Küçücük bir çocuğa benzeyen boş kalbim
O anda ilk defa korkuyu tanıdı.

Ukde, gözyaşı, pişmanlık ve öfkeyle
Hastalanan kalbim son nefesini verecekken
Odama üç tane güzel kız girerek
'Hastalanan kalbinin üzerine elimizi koymamız için bizi ay gönderdi' dediler.
O andan itibaren kalbimde gizlediğim
Bembeyaz aşkıma kan bulaştığını anladım.

[128] Gu İn Hoan (구인환), s.27-29

Minnettar olduğum o üç kıza isimlerini sorduğum da
Ben ‘Üzüntü’ yüm
Ben ‘Korku’ yum
Ben ‘Rahatlık’ ım dediler.
Onların elleri usulca acıyan göğsümün üstüne değdi
O andan itibaren kalbim adeta çıldırdı
Sonsuza kadar iyileşmeyen hastalık oldu.

(1923-Beyaz Akış (Begco 백조))

1923 yılında Beyaz Akış gazetesinin 3.sayısında yayımlanan bu eserde geçen ‘hasta odası’ hastaların tedavi edildiği gerçek bir odayı ifade etmemektedir. Bu yer şiirdeki anlatıcının kalp acılarını yaşayabildiği bir alandır. Kalbindeki hastalıktan muzdarip olan şiirdeki anlatıcıya ‘ulu ay’ üç tane güzel kız gönderir. Bunların isimleri ‘üzüntü’, ‘korku’ ve ‘rahatlıktır’. Birer güzel kız olarak kişileştirilen bu duygular anlatıcıya gelerek ‘Sonsuza kadar iyileşmeyen hastalık olur.’

3.2.15. Yol 길 [129]

Gim Sovol (김소월)

Dün gece sabaha kadar
Konukevinde
Karga gak gak diye öttü

Bugün
Yine ne kadar
Nereye gideyim.

Dağa mı çıkayım
Kıra mı gideyim
Çağrıldığım bir yer olmadığı için gidemiyorum.

Bir şey söylemeyin evim
Conğcu[130] Goaksan[131]’da
Araba da gemi de giden bir yer.

Hey havadaki
Yaban kazı
Havada yol olduğu için mi iyi yol alıyorsun?
Hey havadaki
Yaban kazı
Kavşakta dikiliyorum.

Dilim dilim ayrılmış yol
Böyle bir yol olsa da
Benim gidecek bir yolum yok.

(1925-Açelya Çiçeği (Cindalle God - 진달래 꽃))

---

[129] Cıonğ Conğcin (정종진),. *Kore Modern Şiiri ve Duyguların Tarihi(한국현대시, 그 감동의 역사)*, Gyıonğgi Bölgesi (경기도), Tehagsa (태학사), 2011. s. 107-108
[130] Kuzey Kore’de bulunan bir il
[131]Kuzey Kore’de bulunan bir ilçe

Bu şiir, gidecek yollarını bulamayan sömürge dönemi aydınlarının üzüntülerini en iyi ifade eden eserlerden biri olarak değerlendirilmektedir. Sömürge dönemi şairleri o dönemi şiirlerinde farklı imgelerle ifade ederken Gim Sovol 'yol' ile memleketine gidemeyen bir yabancının hüznünü dile getirmiştir.

Halk şiiri tarzında yazılan bu eserde anlatıcı arabayla ya da gemiyle gidebileceği memleketine gidemediğini anlatmaktadır. Burada ki memleket Japon sömürgesinden önceki memleketinin eski halini ifade etmektedir. Fakat sömürgeyle birlikte memleketinde ki o güzellikleri kaybeden yazar hayalini kurduğu memleketine gidecek yolu bulamadığı için sokaklarda gezmektedir.

Gim Sovol'ün şiirlerinde genellikle aşk konularını işlediği için dönem ruhunun zayıf olduğuna dair görüşler oldukça çoktur. Fakat yukarıdaki eserde görüldüğü üzere onun eserleri sadece aşk üzerine yazılmamıştır.

3.2.16. Yol (길)[132]

Yun Donğcu (윤동주)

Kaybettim

Neyi nerede kaybettiğimi bilmeden

İki elim ceplerimi yoklayarak

Yolda ilerliyorum

Taş ve taş yine taş, sonu olmadan, sürekli

Yol taş duvar boyunca uzanmakta.

Kapalı demir kapı sımsıkı kilitli

Yol üstünde uzun gölge gibi kıvırılmakta.

Yol sabahtan akşama

Akşamdan sabaha ilerliyor.

[132] Cıonğ, s.126-127

Taş duvarı yoklayıp gözyaşlarım akıyor

Baktığım gökyüzü utanç verici mavilikte.

Bir tutam çimenin olmadığı bu yolu yürümemin

Sebebi duvarın öte tarafında kaldığımdandır

Benim yaşamamın sebebi

Kaybettiğimi arayışımdır.

(1948-Gökyüzü, Rüzgar, Yıldız ve Şiir(Hanılgoa Baramgoa, Byıolgoa Şi- 하늘과 바람과 별과 시))

Şairin önemli eserlerinden biri olan bu şiir, Japon sömürge döneminin şartlarına üzülen şairin düşünce tarzını yansıtmaktadır. İlk kıtaya 'kaybettim' sözüyle başlayan şair, burada kendi benliğini kaybettiğini, elleri cebinde yol boyunca ilerlemesiyle ise benliğini aramakta olduğunu ifade etmektedir. Benliğini aramanın zahmetli oluşunu sürekli rastladığı taş olarak dile getirmiştir. Şiirinde geçen taş duvar ise benliğini bulma yolunda önüne çıkan engeli simgelemektedir. Şair, kapalı olan demir kapıyı açabilirse benliğini bulacağını, açamazsa bulamayacağını dizlerine yansıtmıştır. Duvar boyunca giden yolu aşamayacağını yazdığı dizelerde şair Japon sömürgesinde olan vatanının acıklı durumuyla yüzleşmesini anlatmaktadır. Kendi içine bakışın vasıtası ve ideal varlık olan gökyüzünden utanan şair, eğitimli bir birey olarak hiçbir şey yapamamanın utancını hissetmektedir. Şiirin son kıtasında doğru benliğini sürekli aradığı üzerine değinmiştir.

3.3. Doğayı Konu Alan Şiirler

Doğa temalı şiirler, şaire şiirler resim yapma imkanı sağlamaktadır. Şair gün batımından, horozun ötüşünden veya nehrin akışından bahsederken şiiri bir nebzede olsa gözümüzde canlandırabiliyoruz.Bununla birlikte gün batımı, solmuş yapraklar, yağmur gibi temalar kullanıldığında şairin melankolik umutsuz ruh halini hissederken, gün doğumu, bahar gibi temalarla umudunu,coşkusunu hissedebiliyoruz.Kore şiirlerinde

de pek tabii doğa temalarının veya doğaya ait ay, güneş, deniz, güneş, yaprak, güz gibi terimlerin sıkça kullanıldığını yapmış olduğumuz şiir çevirilerinde görme fırsatı bulduk.

Daha önce de bahsettiğimiz gibi dönem boyunca yaşanılan baskı ve yasaklar şairi dönemin sancı ve umutlarını üstü kapalı şeklilde anlatma yoluna itmiştir. Bu bölümde yer alan şiirlerde "kış", "gece", "rüzgar" gibi imgeler japon sömürge dönemini ifade ederken, "bahar", "güneş", "deniz" gibi imgeler bağımsızlığa olan inancı ve geleceğe olan ümidi ifade etmektedir.

3.3.1. Dağ Çiçeği (산유화)[133]

Gim Sovol (김소월)

Dağda çiçek açar
Çiçek açar
Sonbahar ilkbahar yaz fark etmeksizin
Çiçek açar

Dağlarda
Dağlarda
Açan çiçek
O kadar yalnız açmakta ki.

Dağda öten küçük kuş
Çiçeğe aşık olduğu için
Dağda
Yaşar.

Dağdaki çiçekler solar
Çiçekler solar
Sonbahar ilkbahar yaz fark etmeksizin
Çiçekler solar.

(1925-Açelya Çiçeği (Cindalle God-진달래꽃))

1920'li yıllarda çok sayıda yayınlanan halk şiiri tarzındaki şiirlerin en ünlülerinden biridir. Çiçeğin açıp solması gibi sıradan bir doğa olayı aracılığıyla canlılığı olan tüm varlıkların bir sonunun olduğunu konu alan bir şiirdir. Serbest şiir olarak görünse de dizeler özel bir ölçüyle yazılmıştır.

Çiçek ve aşk hemen hemen bütün şairlerin konu olarak aldıkları materyallerdir. Aynı çiçekler konu alınsa dahi şairlerin yorumlamasına göre şiirler farklılık göstermektedir.

[133] Gim, s.142

‘Dağ çiçeği’ aracılığıyla dünya üzerindeki yalnızlığı dile getirmiştir. Esere ilk baktığımızda anlaması kolay bir şiir gibi görünse de içinde derin anlamlar barındırmaktadır. Birinci ve son kıta hemen hemen birbirine benzemektedir. Fakat birinci kıtada sonbahar ilkbahar yaz fark etmeksizin çiçekler açar ifadesini kullanıp son kıtada çiçeklerin solduğunu dile getirmiştir. Dağlarda çiçek açıp solması olağan bir olay olduğu için anlam olarak da sıradan gelmektedir. Fakat bu sıradanlığın içinde yoğun bir anlam gizlenmektedir.

İkinci ve üçüncü kıtalara baktığımızda bu anlamı çıkarmamız zor olmayacaktır. Burada Gim Sovol dağda açan çiçeğin yalnızlığını ‘O kadar yalnız açmakta ki’ şeklinde ifade etmiştir. Burada ‘o kadar’ ifadesi bir mesafeyi anlatmaktadır. Bazı yorumcular bunun şiirin ana kahramanı ‘ben’ ile çiçek arasındaki yani insan ve doğa arasındaki mesafe olarak, bazıları ise diğer çiçeklerle arasındaki mesafe olarak yorumlamıştır. Üçüncü kıtada ise çiçeğe aşık olan kuşun yalnızlığını anlatmaktadır. Bu nedenle bu şiir dünya üzerindeki tüm varlıkların yalnız doğup, yalnız yaşayıp, yalnız öldüğünü anlatmaktadır.

3.3.2. Kız Kardeşimin Kalbi Bana Bak (누이의 마음아 나를 보아라)[134]

Gim Yıonğrang (김영랑)

‘Aaa, sonbahar gelmiş.’
Avluda kırmızı hurma ağacı yaprakları uçuşuyor
Ablam şaşkınlıkla bakarak
‘Aaa, sonbahar gelmiş.’ dedi

Hasat bayramı bugün yarın beklenmekte
Rüzgar hafiflediğinden endişeli olan
Ablamın kalbi bana bak.
‘Aaa, sonbahar gelmiş.’

(1930-Şiir ve Edebiyat (Şi Munhag-시문학))

Bu şiirde saf kız kardeş ile anlatıcının duygularının kıyaslanması ele alınmıştır. Kız kardeş avludaki (장독대 Cangdogde)[135] hurma ağaçlarının güzelliklerine dalarak ‘Aaa güz kuşağı gelmiş’ diyerek şaşkınlığını belirtmiştir. Bunun aksine anlatıcı birkaç bile kalmayan Hasat Bayramı’nda yapılacak işleri düşünerek, hava daha da soğumadan

[134] Gim, s.316

yapması gerek işler için endişelenmekteydi. Yani kız kardeş doğanın güzelliğine kendini kaptıran saf ruhu ve temi duygularının karakterini yansıtmaktadır. Bunun aksine anlatıcı böyle duygulardan uzak bir yetişkini sembolize etmektedir.

Sonuç olarak kız kardeşin kalbine güz kuşağını getiren şeyin hurma ağacı yapraklarının olmasının aksine anlatıcının kalbine güz kuşağını getiren şey ise kız kardeşidir. 1. Kıtada kız kardeşin doğaya olan hislerini ifade ederken, 2. Kıtada anlatıcının kız kardeşe duyduğu insani duyguları içermektedir.

3.3.3. Geyik (사슴) [136]

No Çıonmyıonğ (노천명)

Boynu uzun olduğu için üzgün hayvan
Daima uysal ve sessizsin.
Boynuzları güzel kokan sen
Epey asil soydan gibisin.

Suya yansıyan gölgeme bakıp
Kaybettiğim hatıralarımı düşünürüm
Elimden bir şey gelmez memleketi özlemekten başka
Hüzünlü boynuzlarımla uzaktaki dağı seyrederim.

(1938- Sanhorim 산호림)

Şair No Çıonmyıonğ (1911-1957) bekar bir hayat sürmüştür. Küçüklüğünden beri içe dönük karakteri nedeniyle çok fazla arkadaşı olmamıştır. Bu yüzden şiirlerinde sıklıkla yalnızlık konusunu naif bir dille ele almıştır. Bu şiirinde de geyik imgesiyle kendi yalnızlığını eserine yansıtmıştır.

No Çıonmyıonğ'un şiirlerinde 'Gül' ve 'Yalnızlık' kelimeleriyle birlikte 'Geyik' kelimesine de oldukça sık rastlanmaktadır. Eserlerinde ana materyal olarak neden geyik kelimesini kullandığı bilinmemekle birlikte, eserlerinde toplam 13 kez bu kelimeyi kullandığına dair araştırmalar vardır. Geyik şiirinde de gördüğümüz üzere No Çıonmyıonğ şiirlerinde duyguları gizleyen estetik ve duru anlatım yakalamıştır. Dönemin kadın şairlerinde yaygın olarak görülen duygusallığın üstesinden gelerek, dile şekil vermesini bilen kadın şair olarak takdir görmüştür.

[136] O, s.214

İki kıtadan oluşan sade ve basit bir yapıya sahip olan bu şiir ‘Boynu uzun olduğu için üzgün hayvan’ dizesiyle başlamaktadır. Uzun boyunlu olmakla yalnızlığı nasıl ilişkilendirdiğini şu şekilde açıklayabiliriz. Hayvanlar genellikle kısa boyunludurlar bu durumda kendini diğerlerinden farklı görerek yalnız hissetmektedir. Ara sıra suya yansıyan görüntüsüne bakarak kaybettiği hatıralarını ve eski görkemli hayatını düşünür. Geyik şairin kendi duygularını anlatmak için kullandığı bir mecazdır.

3.3.4. Yeşil Mayıs (푸른 오월)[137]

No Çıonmyıonğ (노천명)

Yeşil porselen gök
Kamelyaların tepesinde resmedilmiş gibi güzel,
Göldeki çimenlerin
Ağlayan kalp çiçeklerinin üstünden
Akan yumuşak yaz.

‘Leylak’ ormanında
Gençlik hayallerimin kelebek gibi konduğu öğle vakti
Mevsimlerin kraliçesi Mayıs’ın yeşil tanrıçası önünde
Neden ben utanıp yalnızlaşıyorum.

Met gibi yüreğime biriken kokuya
Bir şey yapamam
Gözlerim uzaktaki gökyüzüne bakıyor.

Uzun duvar boyunca uzaktaki yolu yürüyerek, yürüyerek
Düşüncelerim gök kuşağı gibi açıyor.

Burnuma gelen çimen kokusu
Keskin parfüm kokusundan daha güzel

Asma filizlerinin uzadığı uçurumda
Bir yerlerde sülün ötmekte
Ben
Takson basamağı, pazı, düğün çiçeği, anason çiçeği aradığım
Kaybettiğim o günleri özlüyorum, benim insanlarımı.

Bari güzel bir şarkı söyleyelim
Hayır hüzünlü bir şarkı söyleyelim

Arpa tarlasındaki yeşil dalgaları yaran
Tarla kuşuna benzeyen yüreğim
Göğe doğru yükseliyor.

Mayıs seması
Benim güneşimdir.

[137] Gu, s.277

1938-Mercan Ormanı (산호림 Sanhorim)

Yalnızlığın ve özlemin şairi olarak bilinen No Çıonmyıonğ genellikle şiirlerinde memleketine olan özlemini lirik tarzda ele almaktadır. Bu yüzden "Yeşil Mayıs" adlı şiiri, şairin edebi kişiliğini en iyi yansıtan eserlerden biri olarak gösterilebilir. Mayıs ayıyla ilgili betimlemeler yapıp, görme, koklama, dokunma gibi duyusal ögeler kullanarak Mayıs ayının canlılığını okuyucuya iyi bir şekilde aktarmıştır.

Şiirdeki anlatıcı yeşilin ve canlılığın ayı olan Mayıs da ki neşe ve coşkuyu hissedememektedir. Doğanın güzelliği içerisinde kendisini yalnız hissederek geçmişe dair tanımlanamayan özlemini ve hüznünü dile getirmiştir. 6. Kıtada geçen "Takson basamağı, pazı, düğün çiçeği, anason çiçeği aradığım/Kaybettiğim o günleri özlüyorum, benim insanlarımı." Dizeleri şiirin temasını kısaca özetlemektedir. Japon sömürgesinden dolayı kaybettikleri vatanlarıyla birlikte, günlük yaşamlarını ve eski günlerdeki hatıralarını özleyen şair bunları şiirinde dile getirmiştir.

3.3.5. İlkbahar (봄)[138]

Honğ Sıogu (황석우)

Sonbahar gidip bağları gevşeten bahar geliyor.
Rüzgar ağaçtan ağaca hafifçe kaval çalıyor.
Makaraya günler sarıldıkça sarılıyor
Çiçek tarlasına bağlanıp rüzgar rüzgar ekiliyor.
Sonbahar gidip bağları gevşeten bahar geliyor.
İkimizin arasındaki kalplerimizin gölgesinde
Kulakları aşındıran ses.
Kuşlar, dağın zirvesi, çiseleyen yağmur, ay.

(1918- Batı Edebiyat Haberleri (Teso Munye Şinbo-태서 문예 신보))

Hoanğ Sıogu'nun 1918 yılında yazdığı bu şiirini batının serbest şiirinden etkilenerek yazmıştır. Birinci kıtada şair sonbaharın ve kışın bitiminden sonra baharın gelmesini anlatmıştır. Ağaç ve ağaç dallarında esen bahar rüzgarının sesini kaval sesine benzetmiştir.

Mevsimleri makaraya sarılan ipe benzetmiştir. Kış tasvirini ise bağlamak olarak ifade edip, bağlayıp çözülen özgürlüğün mükemmel tasvirini baharın ardına gizlemiştir. İp makarasına sarılan gün ise bir an önce bahara kavuşma isteğini anlatmaktadır.

[138] https://somgle.tistory.com/89 31.05.2019

Şiirin genel konusu baharı karşılama mutluluğudur. Dönem şairleri vatanlarının kaderini dile getiren şiirler yazarken çeşitli imgeler kullanmaktadırlar. Burada da bahar Kore'nin kurtuluşunu simgelemektedir. Sonbahar Kore halkının üzüntüsünü simgelerken, bağ ise Japon sömürge dönemini ifade etmektedir.

3.3.6. Mavi Tüylü Kedi (벽묘의 모)[139]

Honğ Sıogu (황석우)

Bir gün ruhumun
Dinlenme yeri olan
Çöldeki ormanın gölgesinde
Mavi tüylü
Kedi benim yapayalnız
Kalbimi seyrederek

'Hey sen, senin
Eğer senin kalbin
Bizim dünyamızın
Güneşi olursa
Kurtarıcısı (İsa) olursa.
Tüm ızdıraplarını, kaderini
Benim hayatımmış gibi
Sevgiyle yaşayacağım.'

1920 Temmuz Harabe (Pehyo 패혀)

Sembolizm akımının izlerini taşıyan Hoanğ Sıogu'nun en ünlü eseridir. 1920 yılında Harabe dergisinde yayımlanan bu şiirde mavi tüylü kedi anlatıcının benliğini simgelemektedir.14 dizeden oluşan bu eseri iki kıtadan oluşmaktadır. Anlatıcının ruhunun çölde mavi tüylü kediyle karşılaşmasını anlatmaktadır. Burada ıssız bir yer olan 'Çöl' acılarla dolu gerçek hayatı 'orman' ise iyiliği sembol etmektedir. İkinci bölümde kediyle arasında geçen konuşmaya yer vermiştir. Kedi anlatıcıya onların dünyasının güneşi ve kurtarıcısı olursa, anlatıcının bütün dertlerini kaderini kendininmiş gibi karşılayacağını fısıldamaktadır. Bu sözüyle onu bütün acılardan kurtaracağını ifade etmektedir

3.3.7. Çiçek Yılan (화사)[140]

Sıo Cıonğcu (서정주)

Mis gibi nane kokan sapa yol.
Güzel yılan….

[139] Gu, *s.19*
[140] O, s.304

Ne kadar büyük bir hüzünle doğdun ki, böyle iğrenç bir bedene sahipsin

Çiçek desenli kemer gibi.

Senin büyükbabanın Havva'yı kandırdığı tatlı sözleri
Sessizce içeri girip çıkan kırmızı ağzıyla
-Mavi gökyüzüdür ….Isırıp kopart. Öfkeyle ısırıp kopart,

Kaç. Seni yılanın başı!

Taş atarak, taş atarak….mis kokulu çimenli yola doğru
Şu hayvanın peşinden gitmemin sebebi

Büyükbabamın eşinin Havva olması değil
Gaz içmiş gibi, gaz içmiş gibi, kesilen nefesi

İğne deliğine bükülüp sokulan……. Çiçek desenli kemerden daha güzel renk

Kleopatra'nın kan içmiş gibi kıpkırmızı yanan güzel dudakları……. Em! Yılan
Yirmili yaşlarındaki kadının kedininki gibi güzel dudakları ……Em! Yılan

1936 Şair Köyü (Şiin Burag 시인 부락)

Bu şiir adını şairin ilk şiir kitabı olan 'Çiçek Yılan' ından alarak şairin şiir dünyasını en iyi ifaden eden bir eserdir. İlk şiiri olan bu eserde doğa yerine insanı, iyilik yerine kötülüğü, mantık yerine duyguyu işlemiştir. Şair birinci kıtada kendi gözünden yılanın tasvirini yapmıştır. İlk önce 'güzel' olarak adlandırdığı yılanı daha sonra 'iğrenç' bir bedene sahip bir canlı olarak yorumlamıştır. Yılanın iğrenç görüntüsünün nedenini üzüntülü doğmasından kaynaklı olduğunu vurgulamıştır. Sıkıntılarından kurtulamadığı için dışarıdan bakıldığında güzel gibi görünse de aslında iğrenç olduğunu anlatmıştır.

Ayrıca şiirde yılan "bağ" a benzetilmiştir. 'Bağ' pantolonun paça kısmını sımsıkı bağlarken kullanılan Kore geleneksel kıyafeti Hanbog'un bir parçasıdır. Bu benzetmeye 'durdurma', 'baskı', 'yasak' gibi anlamları yüklemiştir. Yani bağa benzetilen yılan imgesi özgürlüklerinin baskılar ve yasaklar yüzünden kaybedilmesini simgelemektedir.

İkinci kıtada Adem ve Havva'nın ilk günahlarını yılan yüzünden işlemeleri anlatılmaktadır. Yılan ilk önce Havva'yı günaha teşvik ediyor ve daha sonra Adem'de Havva ile birlikte aynı günahı işlemiş oluyor. Bu yüzden insanoğlunun doğru yoldan çıkarıp sapkınlık yapmalarının nedeninin yılan olduğunu düşünerek ona taş fırlatıyor.

3.4.Özlemi Konu Alan Şiirler

İçinde yaşadığımız dünyada insanlarla sürekli etkileşim halindeyiz. Doğumdan ölene kadar birçok insanla tanışıp, onlarla bir şeyler paylaşırız. Bu tanıştığımız insanların bazıları hayatımızda kalıcıdır, bazıları ise geçicidir. Bazı kişiler bazen ölüm ve doğum gibi doğal olaylarla hayatımıza dahil olup, hayatımızdan çıkarlar. Bazen de kısa süreliğine hayatımıza girip giden insanlar da vardır. Hayatın bu akışı sırasında sevinç, keder, acı, mutluluk, özlem, sevgi, kıskançlık gibi birçok duyguyu hissederiz.

Şairler, insanlar için üzücü olan özlem, ayrılık, bekleyiş, yalnızlık gibi duyguları şiirlerinde etkili bir dille kullanmaktadırlar. Sıkıntılı zamanlarda daha çok yüzeye çıkan bu duygular arasında özlem şairlerin sıklıkla kullandıkları temadır. Aile, sevgili, ülke, arkadaş özlemi hakkında yazılan şiirler zaman zaman okuyucuların duygularına tercüman olurlar. Sömürge dönemi içinde ailelerinden, vatanlarından ve arkadaşlarından ayrı düşen şairler duydukları derin özlemlerini şiirlerine yansıtarak bizleri kendi duygularının içine çekmişlerdir.

3.4.1. Tesadüf (오다가다)[141]

Gimıog (김억)

Tesadüfen yolda
Karşılaştığım sen
Öylece bakıp
Gittiğimi zannediyorsun.

Arkadaki dağ yemyeşil
Çimen yaprakları yeşil
Öndeki denizde çarpan
Beyaz köpükler toplanır.

Dağ kuşu cik cik diye öterek
Benim keyfimi ifade eder
Denizdeki beyaz yelken
Eski yolları arıyor.

Yarı uyanık rüyamda
Buluştuğum sen
Unutup öylece
Gittiğimi zannediyorsun.

Uzaktaki liman ve dağı aşınca
Onun yaşadığı yerde
Demet demet kayısı çiçekleri

[141] Gu, .s.23-24

Rüzgarla oynar.

Su yolu boyunca uzanan upuzun yolu
Neden geldiğimi zannediyorsun.
Eskiden birlikte oynadığım seni
Unutamadığım için geldim.

1929- Ansıo Şiir Kitabı (Anso Şicib- 안서의 시집)

Şair bu şiirinde sevgiliye olan özlemi üzücü ve karamsar bir şekilde doğada ki unsurları kullanarak anlatmaktadır. Geçmişe dönme arzusuna sahip olan şair bunu şiirine yansıtmıştır. Birinci kıtada buluşmanın önemini vurgularken ikinci kıtada dağ ve deniz manzarasıyla sevgiliyle buluşmanın heyecanını ifade etmiştir. Uzakta yaşayan bu kişiyi unutamayıp ona varan yolu bularak sevgiliye ulaşmıştır.

3.4.2. Ağıt (초혼) [142]

Gim Sovol (김소월)

Paramparça olan ismin!
Boşluğun ortasında dağılan ismin!
Seslensem de sahibi olmayan ismin!
Söylerken öleceğim ismin!

Yüreğimde kalan tek bir kelime
Sonuna kadar söyleyemediğim
Sevdiğimdin!
Sevdiğimdin!

Kızıl güneş, Batı dağının zirvesinde asılı.
Geyik sürüsü de hüzünle ağlar.
Dolaşıp oturduğum dağda
Ben senin ismini söylerim.

Acıya katlanması zor olduğu için sesleniyorum.
Acıya katlanması zor olduğu için sesleniyorum.
Sesim göğü yarıp geçiyor ama
Gök ve yer arası o kadar uzak ki!

Dikildiğim bu yerde taş olsam da
Söylerken öleceğim isim!
Sevdiğimdin!
Sevdiğimdin!

1924

Dünyadan ayrılan sevgiliye haykıran dokunaklı bir şiirdir. Ayrılıklar arasında en zoru kuşkusuz ölümdür. Diğer ayrılıklarda buluşma ümidi bulunmaktadır. Fakat ölüm, yaşayan kişiyle ölen kişi arasında aşılması zor bir engeldir. Bu eserde güçlü

[142] Gim, s.204

anlatım tarzı ve samimi ifadeleriyle sevgilisini kaybetmenin üzüntüsünü oldukça güçlü bir şekilde dile getirmiştir.

İlk iki kıtada sevgiliye haykırarak ona olan özlemini ifade etmektedir. Sevgilisi ölmeden önce ona onu ne kadar çok sevdiğini itiraf edemediği içinde çok üzülmektedir. Bu nedenle ölen sevgilisine 'sevdiğim sendin' diye haykırmaktadır.

3.4.3. Bilemiyorum (알 수없어요)[143]

HanYonğun (한용운)

Rüzgarsız bir havada, dik dalgaları iterek usulca düşen pavlonya yaprakları kimin ayak izleri?
Usandıran muson yağmurlarının sonunda batı rüzgarlarının toplayıp getirdiği korkunç kara bulutların arasından görünen mavi gökyüzü kimin yüzü?
Çiçeksiz köklü ağaçlardaki yeşil yosunlardan geçip, eski kulenin üstündeki durgun gökyüzünü sıyırıp geçen, bilmediğim bu koku, kimin nefesi?
Kaynağın bilinmeyen yerden çıkıp sivri taşlara çarpıp kıvrılarak akan incecik dere kimin şarkısı?
Nilüfer çiçeği gibi topuklarla engin denizi çiğneyip mücevher gibi ellerle sonsuz gökyüzüne değerek düşen güneşi güzelce süsleyen günbatımı kimin şiiri?
Yanıp kalan küllerim tekrar yağ olacak. Yüreğimde ki bitmek bilmeyen yangın kimin gecesini aydınlatan güçsüz kandil ışığı?

(1926-Sevgilimin Sessizliği (Nimıy Çimmug-님의 침묵))

Bu şiir Han Yonğun en ünlü eserlerinden olarak bilinmektedir. Soru cümleleri kullanarak sevgilinin şairin gözündeki şeklini açıklamaya başladığı şiirin sonunda açıkça sevgiliye olan sonsuz inancını ifade etmiştir. Yani bu şiirde Han Yonğun soru sorma yöntemini kullanarak ciddi gerçekleri ortaya çıkarmış, doğa olgusuyla maneviyata yönelip sonsuz inançla yoğunlaşmanın duruşu göstermiştir. [144]

3.4.4. Keşişin Vaazı (선사의 설법)[145]

Han Yonğun (한용운)

Keşişin vaazını dinledim.
'Aşkın zincirlerine bağlanıp ızdırap çekme, aşkın iplerini kopart. Ancak böyle mutlu olursun.' diyerek yüksek sesle konuştu.
Keşiş oldukça saçmalıyordu.
Aşkın iplerine bağlanmak acıtır acıtmasına lakin aşkın iplerini koparırsan ölümden daha çok acıttığını bilmiyor.

---

[143] Gim, s.208
[144] Yasemin Ç.Karataş, s.48
[145] Gim, s.210

Aşka bağlanmak sımsıkı bağlanan şeyi çözmektir.
Bu yüzden Nirvana bağlılıktan elde edilen bir şeydir.
Sevgili, beni bağlayan aşk ipin zayıflayacak endişesiyle sana olan sevgi bağımı çift kat yapacağım.

(1926-Sevgilimin Sessizliği (Nimıy Çimmug-님의 침묵))

Şiirde geçen keşişe göre insanların sıkıntılarının en büyük nedeni bir şeyi saplantı haline getirmelerinden kaynaklanmaktadır. İnsanların ancak bu saplantılardan uzak durduğu takdirde huzura ereceklerini söylemektedir.

Şair bu şiirde sevgiliyi Japon sömürgesi altında kalan vatanı olarak düşünmüştür. Şair vatan sevgisini dünyevi bir aşk olarak değil kutsal bir olay olarak görmektedir. Bu yüzden keşişin söylediklerinin doğru olmadığını söyleyerek bunu keşişin henüz toy olmasına bağlamıştır.[146]

3.5. Toplumu Konu Alan Şiirler

Toplum kendi kendini devam ettiren, ortak bir geçmişi ve gelecek için ortak vizyonu bulunan, düşmanları, acısı, mutluluğu tarihi ve coğrafyası ortak olan insanlar topluluğudur. Toplum için "biz" demenin en doğal yolu, toplumu konu alan şiirlerdir. Toplum temalarında, toplumun ortak geçmişi olan fetihler, savaşlar, acılar, sömürgeler göçler gibi toplumu anlatan konular ele alınır.

Ulus tarihinin yazılı eserlerinden bir koluda toplum temalı şiirlerdir. Bu şiirler bize şairin gözünden toplumu tanıma şansı verir. Yazılan şiirlere bakarak şairin yaşadığı dönem koşulları, toplumların yaşayışları ve düşünce tarzları, maruz kaldıkları sorunlar hakkında bilgi sahibi olabiliriz. Dönemin psikolojisini olayları verilen tepkileri anlamak ve görmek bakımından bu tip şiirler önemlidir.

Dönemin şiirlerini incelediğimizde özellikle 1930'lu yıllarda getirilen yasak ve öncesinde halk ve yayın kuruluşları üzerinde oluşturulan baskı sebebiyle direkt toplum temalı şiirlere rastlamak zordur. Şairlerin kullandıkları imgeler ve imalarla toplum temalı bir şiir olduğu anlaşılabilir.

[146] Karataş, s.118

3.5.1. Ocak (일월)[147]

Yu Çihoan (유치환)

Gittiğim yerlerde
Aydınlık günler olmayacak mı.

Eski medeniyetsiz gelenekleri olduğu gibi
Yıldızlarla birlikte uyutup

Yağmur ve rüzgarla birlikte üzülüp
Hayatım ve
Hayata dair şeyleri sevdiren
Aşk ve özlem duygusuna kapılmak,
Utançtır.

Düşmanım
Ve düşmanıma yağcılık yapan kişilere
En doğru olan nefret beslemekti.

Son kez yükselen güneş
Gözbebeklerime ay çiçeği gibi dikilmiş
Hangi adaletsizliğe hayvan gibi yenileceğim
Hayatımın mukaddes Ocak ayında
Daha nasıl pişmanlıklar geride kalacak

(1939-Cümle (Muncanğ 문장))

Japon sömürge yönetiminden kaçan ailesi ile birlikte Kuzey Mançurya'ya doğru kaçmadan 1 yıl önce yazıldığı bilinen bu eserinde, şairin yoğun hayatının bilinci ve toplumsal bozukluklara dair ahlak bilincini birleştirmiştir. Bu şiir nefret, aşk ve hasret çatışmasını içermektedir. "Kaya (Baui 바위)","Hayatın Kitabı (Senğmyıonğıy Sıo 생명의 서)","Ayçiçeği Tarlasına Git (Hebaragibatıro garyıoo 해바라기밭으로 가려오)" gibi eserlerle birlikte şairin ilk şiir kitabı olan Çonğma'nın Başlangıcı isimli şiir kitabında yer almaktadır.

Bu şiir Japon Sömürge döneminin kasvetli gerçeği içinde yaşama dair isteği ele almaktadır. Gittiği yer neresi olursa olsun yaşamı sevip zayıf duygular olan aşk ve hasrete düşmeye rezillik diyerek sınırlandırdığı görüşü, şairin güçlü ve inatçı yaşama iradesini iyi bir şekilde göstermektedir. Şiirinde 'en doğru olan nefret beslemekti' dizesiyle Japon Sömürgesi ve sömürgesini öven kitlelerden nefret ettiğini dile getirmiştir.

[147] Gu, s.123

Yazar, ülkesinin düşmanı olan Japon Sömürgecileri ve onları öven ulus hainlerine nefretten başka bir şey olmadığını iddia ediyor. Son paragrafta da anlayacağımız üzere her ne olursa olsun düşmana karşı asla boyun eğmeyip ona beslediği nefreti unutmadan canı pahasına savaşmayı anlatarak dönemin hainlerini eleştirmiştir.

Aşk ve merhameti zayıf duygular olarak gören şair, adaletsizlik ve kötülüğe karşı direnerek bunları eserlerinde sıklıkla yansıtmıştır. Bu yüzden Yu Çihoan Kore edebiyat dünyasında 'İradenin Şairi' olarak bilinmektedir.

3.5.2. Feryat (통곡)[148]

İ Sanğhoa (이상화)

Gökyüzüne bakıp
Ağlasam da
Gözyaşlarım gökyüzünü özlediğim için değil.
Ayaklarımın altındaki bu toprak efkarlı
Göğe göz ucuyla baktığımda
Gözyaşlarım fışkırıyor.
Güneş, gülme.
Ay, doğma.

(1926- Uygarlığın Şafağı (GeByıog(개벽))

'Feryat' acı ve karamsarlığı haykırarak ifade edilen bir şiirdir. Şairin gözyaşlarının sebebinin gökyüzünü özlediği için değil, özgürce yaşadıkları toprakları kaybettiği içindir. Şair son iki mısraya umutsuzluğunu ve karamsarlığını açıkça yansıtmıştır. Sömürge döneminin baskıları ve rezillikleri yüzünden sıkıntılı bir hayat sürdürdüğü için hayatından vazgeçtiğini ifade etmiştir.

3.5.3. Kederli Arkadaşıma (설움에 있는 벗에게)[149]

Cu Yohan (주요한)

Arkadaşım
Kederli gözyaşlarını durdurmadan önce
Gözyaşlarının nedenini anla
Arkadaşım biliyor musun
Sadece senin akan gözyaşlarının
Bütün insanların boğazını düğümleyen gözyaşı olduğunu

[148] Cıonğ, s.114
[149] Gim, s.265

Senin yüreğini yakan üzüntülerinin
Seninle aynı kandan olan topluluğun derinden hissettiği üzüntüler olduğunu
Ayrıca senin lanetlediğin toplum ve dünyanın
Zavallı ulusunun da hep birlikte lanetlediği dünya olduğunu
Ah arkadaşım
Kederli gözyaşlarını durdurmadan önce
Neden ağladığını anla
Sevgili arkadaşım o vakit
Kendin ve milletin için
Üzüntü ve acılarının gözyaşlarıyla feryat et
Ve sağlam kararlılık ve cesaretle
Sıcak gözyaşlarını yoğur.

(1920-Bağımsızlık Gazetesi (Donğrib Şinmun 독립신문))

1 Mart bağımsızlık hareketinden sonra Kore yarımadasının içinde ve dışında büyük değişimler yaşanmıştır. Bunlardan en önemlisi de Şangay'da geçici hükümetin kurulmasıdır. Şangay Geçici Hükümeti'nin kurulmasıyla birlikte 'Bağımsızlık Gazetesi' yayımlanmaya başlamıştır. Bu gazetede yayımlanan yaklaşık 50 şiirden biri olan Kederli Arkadaşıma şiiri 1920'li yılların başlarında ki romantizm akımı şairlerinin şiirlerinde görülen karamsarlık ve kasvetten farklı bir şekilde güçlü bir sese sahiptir.

Vatanlarını kaybettikleri için üzülen arkadaşına, üzülmesinin ve karamsarlığa kapılmasının manasız olduğunu dile getirmiştir. Bunun yerine sağlam irade ve cesarete sahip olması gerektiğini vurgulamıştır. Şair aslında, şiirde geçen bir kişi ile Kore toplumunun hepsinin üzüntüsünü ifade ederek, tekrar mücadele ruhunun canlanmasının gerektiğini güçlü bir şekilde belirtmiştir. Bu zor dönem içinde karanlık, hayal kırıklığı ve ölüm gibi konuları işleyerek gerçekçi olmayan hayali dünyalar kuran 1920'li yılların romantik şairleriyle oldukça zıt bir eserdir.

3.5.4. Çalınan Kırlara da Bahar Gelir mi? (빼앗긴 들에도 봄은 오는가)[150]

İ Sanğhoa (이상화)

Şimdi başkalarının toprakları- Çalınan kırlara da bahar gelir mi?
Bütün bedenime güneş ışığını alıp,
Mavi gökyüzü yeşil kırın karşı karşıya olduğu yere,
Saç ayrımına benzeyen çeltik yolunda rüyaya dalar gibi yürüyüp gidiyorum.

Dudaklarını kapatan gökyüzü, kır,
Buraya yalnız geldiğimi düşünmüyorum!
Siz mi sürüklediniz, kim çağırdı. Daralıyorum. Konuşun.

Rüzgar kulağıma fısıldayarak,

[150] Cıonğ s.114-115

Tek bir iz bile bırakma, eteğin sallanıyor.
Tarla kuşu çiti aşıp hanımefendi gibi bulutların ardından gülümsüyor.

Teşekkürler iyi yetişmiş arpa tarlası,
Geçen gece yarısında yağan güzel yağmurla
Gür saçlarını yıkadın demek. Benim saçlarım bile hafifledi.

Yalnız olsam da seve seve giderim
Kuruyan çeltik tarlasını kucaklayıp, dolaşan iyi kalpli dere
Bebeği avutan bir şarkı söylüyor, ben tek başıma omuzumu oynatarak eşlik edip gidiyorum.

Kelebekler, kırlangıçlar acele etmeyin.
Karahindiba ve gündüz sefası çiçeklerine selam vermeliyiz.
Hint yağı süren kadınların ot topladığı o kırların hepsini görmek istiyorum.

Elimde çapayı tutup.
Süt dolu göğüsler gibi yumuşak toprağa
Ayak bileklerim ağrıyana kadar basmak, hatta ter dökmek istiyorum.

Nehir kenarındaki çocuk gibi,
Zamanı bilmeyen ve sonsuza kadar kapanan ruhum,
Ne arıyorsun, nereye gidiyorsun, gülünç, cevap verecek misin?

Bütün bedenime çimen kokusunu
Yeşil tebessüm, mavi korkuyla birleştiği arada,
Duraksayarak gün boyunca yürürüm. Belki de içime bahar tanrısı gelmiştir.
Fakat şimdi kırları yitirdiğimiz için baharı da kaybettik.

Yurtlarını kaybeden sömürge altındaki halkın gerçeklerini ‘çalınan kır’ ile karşılaştırarak doğrudan ifade etmiştir. Şairin sorusunun amacı eğer baharı geri alsaydık gerçek bir hayat yaşayabilecek miyiz? dir. Şiirin daha ilk dizesindeki ‘Şimdi başkalarının toprakları’ ile şiirin genel havasındaki hüznü hissedebiliyoruz.

‘Çalınan kırlar’ Japonların topraklarına girmesiyle kaybettikleri hakimiyetlerini, ‘bahar’ ise bağımsızlığa duyulan istek ve özlemi ifade etmektedir. Genel olarak şiirde ki kıtalarda kaybettikleri vatan topraklarına duyulan özlem ve üzüntü, halkın birlik duygusu ve bağımsızlığa kavuşma arzusu vurgulanmaktadır.

3.5.5. Seni Gördüm (당신을 보았습니다)[151]

Han Yonğun (한용운)

Sen gittikten sonra, seni unutamıyorum.
Nedeni, senin için değil daha çok kendim için.
Ekip biçeceğim tarla olmadığından dolayı hasat da yoktu.

[151] Gim, s.279

Akşam pişirecek bir şey olmadığı için biraz patates ödünç almak için komşunun evine gittiğimde, ev sahibi (Dilencilerin karakterleri yoktur. Karaktersiz kişilerin ise hayatları yoktur. Sana yardım etmek kötülüktür) dedi.
Bu sözleri duyup geri dönerken akıttığım gözyaşlarımın içinde seni gördüm.
Benim evim yok, diğer bir deyişle ulusum yok.
(Ulusu olmayan senin, hakların yok. Hakları olmayan sende, ne onuru?) diyerek hor gören bir general vardı.
Onlara direndikten sonra başkalarına dair kızgınlığım kendiliğinden üzüntüye dönüştüğü an seni gördüm.
Ah, her türlü ahlak, gelenek, yasa, bıçak ve altını adak adarken bir rol olduğunu zannediyordum.
Acaba ebedi aşkı yaşayacak mıyım, insanlık tarihinin ilk sayfasında bir mürekkep lekesi olacak mıyım, içki içebilecek miyim diye duraksadığımda seni gördüm.

(1926-Sevgilimin Sessizliği (Nimıy Çimmug-님의 침묵)

Bu eserde görülen 'sen' Han Yonğun diğer eserlerinde de sıklıkla görülen 'sevgili' imgesini ifade etmektedir. İkinci ve üçüncü kıtada görüldüğü gibi şiirdeki anlatıcının sürüp ekeceği bir toprağı, evi ve ulusu yoktur. Böyle zor bir durumda olan anlatıcıya, şiirde geçen zengin 'ev sahibi' ve güçlü 'general' kötü muamele etmişlerdir. Şair şiirinde yer verdiği bu durumla insan ilişkilerinin iyice bozulduğunu ima etmiştir. İyice bozulan dünya düzeninde anlatıcı, bütün ahlak, edep ve kanun gerçeklerinin asılsız olduğunu dünyanın sadece güç ve paraya hizmet etmekten ibaret olduğunu vurgulamaktadır.

3.5.6. Tagore'un Şiirini Okuyup (타고르의 (Gardenisto) 시를 읽고)[152]

Han Yonğun (한용운)

Arkadaş, benim arkadaşım. Sevgilimin mezarının üstünde açan çiçekler gibi beni ağlatan arkadaşım.
Küçük kuştan eser olmayan gece çölde ansızın gördüğüm sevgilim gibi beni sevindiren arkadaşım.
Sen eski mezarlığı kırdığımızda gökyüzüne kadar derinden hissedilen iskelet kokusu.
Sen çelenk yapmak için çiçek toplarken diğer dallara takılıp gelen çiçeği deşip söylenilen karamsarlığın ümit şarkısısın.
Arkadaşım, kırılan aşkına ağlayan arkadaşım.
Gözyaşların kolayca dökülen çiçekleri tekrar dallarda açtıramaz.
Gözyaşlarını dökülen çiçeklere serpme, çiçek ağacının altındaki küçük parçalara serp.

Arkadaşım, benim arkadaşım.
Her ne kadar ölümün kokusu güzel olsa da iskeletin dudaklarını öpemezsin.
Mezarının üstüne kan bulaşmış sancağı dikin.
Fakat, bahar rüzgarı, ölen toprak ananının şairlerin şiirleriyle canlandığını söyledi.
Arkadaşım, utanıyorum. Onun şarkısını duyduğumda nasıl utanıp, titrediğimi bilemezsin.
Bunun nedeni sevgilimden ayrılıp bu şarkıyı yalnız dinlediğim içindir.

[152] AGE, s.282

(1926-Sevgilimin Sessizliği (Nimıy Çimmug 님의 침묵)

Şair Han Yonğun şiir kitabı Sevgilimin Sessizliğini yayımlamadan önce Hintli ünlü şair Tagore ‘un eserlerini okumuştur. Onun şiirlerinden etkilenmiştir fakat şiir anlayışları birbirinden farklıdır. Tagore genellikle karamsar ve ölümü dile getiren şiirler yazarken Han Yonğun’a göre böyle karamsarlıklar yerine değerli bir şeyler kurup mücadele ederek yaşanmalıdır. Ayrıca birinci kıtada geçen ‘Arkadaşım’ ile Tagore’u kastetmektedir.

Bu eserde Han Yonğun kendi edebiyat anlayışı ışığında dini görüşünü şiirsel bir dil ile anlatmıştır. Ona göre din insanları ahirette kurmaktan çok dünyadaki acı ve sıkıntılar içinde güçlü bir şekilde ayakta durmalarını sağlayan değere sahiptir.

3.5.7. Keşke Süreceğimiz Toprağımız Olsaydı (바라건대는 우리에게 우리의 보습 대일 땅이있었다면) [153]

Gim Sovol (김소월)

Rüya gördüm, arkadaşlarımla birlikte düzenli
Arazideki günlük işlerin hepsini bitirip
Gün batımında köye döndüğümüz bir rüya,
Mutluydum, rüyadayken.

Fakat evini kaybeden ben,
Keşke süreceğimiz toprağımız olsaydı!
Böyle dolaşarak, sabahtan akşama kadar
Yeni yeni dertler ediniyorum.

Doğu, güney, kuzey,
Bedenim gezdiği için, gördüm,
Ümidin ışığını, bulanık yıldız ışığını,
Sadece dalgaları hatırlıyorum, kalbimde kolumda bacağımda.

Fakat belki de onurlu bu yüreği!
Günbegün benim önüme
Ansızın ince yol bağlıyor.
İlerliyorum
Bir adım, bir adım daha.
Dağ yokuşunda görünen tüm arkadaşlarım
Ben ben yalnızım…. Dağ yolunu seyrediyorum.

(1925-Açelya Çiçeği (Cindalle God 진달래 꽃))

[153] Cıonğ, s.104

Bu eser hayal ve gerçeğin çatıştırarak, gerçeğin karanlığını ortaya çıkarma yöntemini anlatmıştır. Onun eserlerinde geçen karanlık atmosfer, keder, karamsarlık gibi duygular bu şiirinde de aynı şekilde yer almaktadır. Şiirlerinde geçen yalnızlık kişisel sebeplerden kaynaklı olmayıp, bu şiirinden de anlayacağımız üzere üzüntülü dönem anlayışından kaynaklanmaktadır. Birinci kıtanın rüya halinde olmasıyla birlikte ikinci kıta topraklarını kaybettikleri gerçeğinin verdiği sıkıntıyı ve göçebe hayatı göstermektedir. İş yerlerini ve yaşam alanlarını kaybeden bu kişiler sürekli göçebe hayat sürmektedirler. Kısacası bu şiirde karanlığın içindeki yurttaşlarının sıkıntılarını sessizce seyrederek kendisi de yalnız bir hayat süren şairin hüznü görülmektedir.

3.5.8. Zirve (절정)[154]

İ Yugsa (이육사)

Acı mevsim kamçısını vurunca
Kuzeye sürüklendim.

Gökyüzüde artık yorgun, sona eren yaylada
Kılıç gibi keskin kırağı üzerinde duruyorum

Bir yere diz çökmeliyim fakat
Adım atacak bir yer bile yok.

Böylelikle gözlerimi kapatıp düşünmekten başka çarem yok
Kış çelikten gökkuşağı gibi gözüküyor

(1940-Cümle (Muncanğ 문장))

Şair YugSa'nın dönem şartlarına karşı savaştığı sırada şiddetli çatışmalarla ulaşılan kendini aşma durumunu gösteren bir eserdir. Japon sömürgesine karşı direnişi ve acımasız gerçeklere boyun eğmeme konusundaki iradeyi vurgulayan şiirleri "Meydan" ve "Yeşil Üzüm" gibi en önemli eserlerinden bir tanesidir. Japon sömürge yönetimi altındaki acıklı dönemin durumunu şiirde kullandığı imgelerle ima etmektedir.

Şiirde geçen " acı mevsim" kışı simgelemektedir. Kış ise zorlu şartlarından dolayı Kore şiirlerinde genellikle sömürge dönemini ima etmektedir. Sert sömürge politikalarına direnmeyi ve sömürge güçlerine karşı boyun eğmeyeyi vurgulamaktadır.

[154] Cıonğ, s.123

3.5.9. Çiş Haritası Çişten Harita (오줌싸개 지도)[155]

Yun Donğcu (윤동주)

Çamaşır ipinde asılmakta olan
Çiş ile çizilen harita
Geçen gece kardeşimin
Altına işeyerek çizdiği harita

Rüyamda gördüğüm annemin yaşadığı
Cennetin haritası mı?
Para kazanmak için giden babamın yaşadığı
Mançurya haritası mı?

(1936)

Bu eserde Yun Donğcu bir çocuğun gözünden sıkıntılı tarihi dönemin içinde yaralanmış bir aileyi kısa ve özlü bir şekilde göstermiştir. Eserde geçen çocuğun annesi ve babası yoktur. Annesi çoktan vefat etmiş, babası ise para kazanmak için Mançurya'ya gitmiştir. Bu yüzden küçük kardeşinin altına yaptığı yorganda beliren izi annesinin ve babasının bulundukları yerin haritasına benzetmiştir. Anlaşılması oldukça basit olan bu eserde şair okuyucunun yüzünde hafif bir gülümse uyandırırken, Japon sömürge döneminin karanlık tarafını tekrar hatırlatmaktadır.

3.5.10. Anne Yüreği (어머니의 마음) [156]

Yanğ Cudonğ (양주동)

Doğum sıkıntılarının hepsini unutup
Büyütmek için gece gündüz çabalayan bir kalp
Islak kuru fark etmeksizin her yerde yatan
Sen, ellerin ayakların yıpranana kadar sıkıntı çektin.
Gökyüzünün altındaki bu geniş şey.
Annemin sonsuz fedakarlığıdır.

Bebekken kucaklayıp sırtında taşıyan pışpışlayan
Büyüdüğümde kapıya yaslanıp bekleyen kalp
Hastalandıklarında hata yaptıklarında evlatlarını düşünmekten
Güzel alnı çizgilerle kaplanan
Toprağın üstünde yükselen bu şey,
Annemin aşırı özverisidir.

İnsanların kalbinde çeşitli dilekler
Annemin kalbinde ise sadece bir tane
Hayatını cömertçe çocukları için
Etini kemiğini parçalayıp adayan kalp

---

[155] Gim, s.293
[156] http://www.seondohoe.org/24325?ckattempt=1 13.06.2019

İnsanoğlundaki kutsal olan bu şey,
Annemin sonsuz sevgisidir.

1930 yılında Yanğ Cudonğ'un yazdığı bu şiir 1940 yılında İ Hınğryıol tarafından bestelenmiştir. Annenin, çocuklarını büyütürken yaptığı fedakarlıkları betimleyen bu şiir Kore'de 8 Mayıs ebeveynler günü anma törenlerinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Yanğ Cudonğ sömürgecilik altındaki Kore'nin içler acısı durumunu şiirlerinde ifade eden en keskin kalemlerden biridir. Bu şiirinde sömürgecilik altındaki çilekeş kadınların özellikle annelerin çocuğuna-(vatanına) duydukları ve çocukların annelerine sığınarak huzuru ve sevgiyi bulduklarını ifade ederek hümanist bir yaklaşım sergilemiştir.

3.5.11. Kırlar (광야)[157]

İ Yugsa (이육사)

Çok eski zamanlarda
Gökyüzü ilk açıldığında
Bir yerden tavuk sesi duyuldu.

Bütün sıradağlar
Hasret oldukları denize aceleyle koşsalar da
Asla oraya ulaşamayacaklardı.

Sürekli akan zamanda
Çalışkan mevsimler çiçek açıp soldu ve
Büyük nehir nihayet yolu açtı.

Şimdi kar yağmakta
Kayısı çiçeği kokusu yalnız ve uzaklarda
Buraya zavallı şiirimin tohumlarını serpiyorum.
Uzun zaman sonra
Çıkıp gelen beyaz atlı kahraman
Bu kırlarda ağıtlar yakacak

1946-Yugsa Şiir Kitabı (Yugsa Şicib 육사 시집)

Eserin mekânsal arka planı geniş kır olup, zamansal arka planı dünyanın başlangıcından geleceğe doğru uzanmaktadır. Zamansal geçişler kıtalarda şu şekilde görülmektedir.1-3 geçmişi, 4.kıta günümüzü, 5. Kıta gelecek zamanı anlatmaktadır. Birinci kıtadan üçüncü kıtaya kadar dünyanın başlangıç dönemindeki ilkellikten ve doğanın değiş aşamalarını anlatarak uygarlığa gelinen aşamayı anlatmıştır. Dördüncü kıtada kar yağmasıyla Japon sömürge dönemini sembolize etmiştir. Şiirdeki anlatıcı Güçlü iradesiyle yalnızlığı ve zorlu koşulları yenerek hiç kimsenin bulunduğu bu alana

[157] Cıonğ, s.124

tohumlar ekmektedir. Sonuncu kıtaya gelindiğinde ise geleceğe dair inancını vurgulamıştır.

3.6. Ayrılık Temalı Şiirler

Aileden, sevgiliden, arkadaştan, en kutsalı olan vatandan ayrılık… 1910-1945'lilerin Koresinde belkide Kore halkının en iyi bildiği duygular maalesef yaşadıkları şeyleri en iyi anlatabildikleri acı, özlem, ayrılık ve niceleriydi. Çalışmamızın ilk bölümünde değindiğim, erkeklerin isteği dışında askere alınmaları, konfor kadınları, yurt dışı sürgünleri, fabrikalarda karın tokluğuna çalıştırmalar ve bunların beraberinde getirdiği acı ayrılıklar. Bütün bunları yaşayan, üzerinde geçim sıkıntısı, baskı ve yasakların bulunduğu bu toplum pek tabii en güzel cevaplarını dönemin edebiyatına işlemişlerdir.

Ayrılık konusu edebiyattaki çoğu türün temasını oluşturduğu gibi şiirin de kaynak konularından biri olmuştur. Kimi zaman vatandan, kimi zaman sevgiliden, eski günlerden ayrılık şiirlerin vazgeçilmez temaları olmuş, hem dönem insanın hem de günümüz okuyucusunun kalbine dokunmuştur.

3.6.1. Guguk Kuşu (귀촉도)[158]

Sıo Cıonğcu (서정주)

Rengarenk gözyaşlarım
Kaval çalıp giden sevgilimin bastığı yol
Çok uzakta açelya çiçeklerinin döküldüğü Batı Asya ülkeleri
Beyaz yakasını düzelte düzelte giden sevgilimin
Tekrar gelemeyeceği çok uzaktaki Paçog[159]

Tanrı olarak kabul edeceğim, üzülme sebebim
Özenle ördüğüm pabuçları.
Gümüş kılıç ve mavi bıçakla kestiğim
Saçlarımla örüp verecektim.

El fenerinin ışığı, yorgun gece
Kıvrık kıvrık samanyolundan su içen kuş,
Kanımla sarhoş olan guguk kuşu ötüyor.
Gökyüzünün sonuna doğru yalnız giden sevgili.

1943- Bahar Güz (Çuncu-춘주))

[158] O, s.333
[159] Eski Çin Uygarlığında bulunan bir bölgenin ismi

1943 yılında "Bahar Güz (Çuncu-춘추)" dergisinde yayımlanan bu eser 7.5 hece ölçüsüyle yazılmıştır. Çin'de geçen efsaneyi konu alan bu eserde yer alan guguk 'kuşu ölen' sevgiliye duyulan üzüntüyü simgelemektedir. Anlatıcı sevgilinin tekrar gelmeyeceğini Batı ülkeleri, Paçok gibi unsurlarla sevgiliye olan uzaklığını belirtmek istemiştir. Ayrıca bu unsurlar Sıo Cıonğcu'nun Budizm hayal gücü ile bağlantılı ölümün dünyasını simgeler.

3 Kıtadan oluşan şiirin 1. kıtasından sevgilinin ayrılışı, 2. kıtada bitmeyen aşkın pişmanlığı, 3. Kıtada guguk kuşunun acıklı haykırışı ifade edilmektedir. 2. kıtada geçen 'gümüş kılıç' sevgiliye dair bağlılık anlamına gelir ve anlatıcı o gümüş kılıç ile 'fani saç tellerini' kesip, giden sevgilinin ayakkabısını öremediğinin pişmanlığını yaşamaktadır. Hayatı kadar anlamlı olan saçların sevgili öldükten sonra değerinin kalmadığını ifade etmektedir. Son bölümde bu kadar çok sevdiği sevgilisi, guguk kuşunun ötüşüyle yeniden canlanmaktadır. Guguk kuşu sevgiliyi özlemi, ölümü ve canı sembolize etmektedir.

Şiirin gelişimi 'sevgilinin ölümü → pişmanlık ve iç çekişler → guguk kuşunun perişan ötüşü' olarak bağlayabiliriz. 'Rengarenk gözyaşlarım / kaval çalıp giden sevgili / açelya çiçeklerinin dökülmesi' ifadeleriyle ölümü estetik bir şekilde ele almıştır. 2. kıtanın ilk dizeleriyle gitmekten başka çaresi olmayan sevgiliye saç telleriyle ayakkabı örerek vermesi sevgiliye olan derin aşkını ve ayrılığın üzüntüsünü belirtmektedir.

3.6.2. Yağmur (비) [160]

Gimıog (김억)

Liman boyunca damla damla
Durmadan yağan yağmur
Uzun bir yaz gününün ortasında
Yalnızca kum tanelerini ağlattı.

Beklesem de gelmeyen
Hüzünlü günlerde damla damla
Buluşsam da ayrılamadığım
O kişinin gözyaşları

Kederli günlerde damla damla
Ioyıonğ[161] adasındaki martı sürüsü

[160] https://m.blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=kyorai&logNo=120060591362&proxyReferer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F 15.06.2019

Kederle ıslanmış
Süzülerek uçuyorlar

Hiçbir iz olmayan uzun su yolunda
Gemiye binip nereye gidiyorsun
Nampo[162] teknecisi olan kocam
Şimdi nereleri geziyorsun

Şairin 4.5 lik hece ölçüsüyle yazdığı bu şiir, ayrılıktan dolayı duyulan üzüntüyü konu almıştır. Bütün gün boyunca sahile yağan yağmurun kum tanelerini ağlattığını anlatarak şiire giriş yapmıştır. Kum tanelerinin hüzünlü ağlamasıyla sevgilinin gözyaşlarını kişileştirmiştir. Ayrıldığı sevgilisiyle bir kez bile buluşamayıp onun ardından döktüğü gözyaşlarının yağmur olup aktığını dizelerine yansıtmıştır.

3.6.3.Açelya Çiçeği (진달래꽃)[163]

Gim Sovol (김소월)

Beni görmekten usanıp da
Gidersen
Hiçbir şey söylemeden göndereceğim seni.

Yıonğbyıon[164]'daki Yag dağından
Açelya çiçeklerini
Kucak dolusu toplayıp yoluna sereceğim.
Adım adım giderken
Serdiğim o çiçeklere
Hafifçe basıp git.

Beni görmekten usanıp da
Gidersen
Ölsemde göz yaşı dökmeyeceğim.

1922-Uygarlığın Doğuşu (Gebyıog 개벽)

Bu şiir 'ayrılığın duygusu' (이별의 정한(情恨)[165] İbyıoli Cıonğhan) nu yansıtan 7.5'lik hece ölçüsüyle Kore halk şiiri tarzında yazılmıştır. Bu şiirin anlatıcısının anlatım tarzı ve tavrına bakarak bir kadın olduğu tahmin edilebilir. Özellikle 'göndereceğim', 'sereceğim', 'gidin', 'dökmeyeceğim' gibi kadınsal anlatım tarzında mısra sonlarını bitirmesiyle daha içten ve istekli bir atmosfer oluşturmuştur.

---

[161] Kuzey Kore'de bulunan bir ada ismidir.

[163] O, s.20

[164] Kuzey Kore'nin Güney Pyonğyanğ eyaletindeki bir liman şehridir.

[165] Cıonğhan (정한), Cıonğ (정) yakın, samimi kalp ve han (한) ise üzgün kalp kelimelerinin birleşiminden oluşmuştur. Ayrıca han (한) hüzün, kin, nefret, keder gibi duygularının birleşimi olan han duygusuna karşılık gelmektedir.

İlk kıtada ‘beni görmekten usanıp’ giden sevgiliye içerleyip veya yakalamak isteyen gönlünü dizginlemeye çalıştığı anlatılmaktadır. 2. kıtada sevgilinin gittiği yola açelya çiçekleri sereceğim demektedir, burada geçen açelya çiçeği şiirdeki anlatıcının üzüntülü ve muhteşem aşkını ifade eder. Sevgilisi için ayrılığın sıkıntılarına katlanan şiirdeki anlatıcının diğer benliğini göstermektedir. 3. Kıtada giden sevgiliye serdiği çiçeklere basıp gitmesini söylüyor. Burada sevgilinin çiçekleri görerek kendi yoğun aşkını anlamasını uman anlatıcının kalbi ifade edilmektedir. Çiçeklere basıp git diyen anlatıcı, fedakarlık yaparak ayrılığın üzüntüsüyle aşkını yüceltmektedir. 4. kıtada ağlamaktan başka çaresi olmayan anlatıcının yine de giden sevgilinin yüreğini darmadağın yapmayıp acı çekmesine izin vermeyeceğini göstermektedir.

Açelya ile şair, insan sevgisi ve ayrılığın acısını her yıl açelyanın çiçek açmasıyla tekrarlandığını ifade etmektedir. İnsan kaderini aşk ve neden olduğu acıyı açelya çiçeğinin koyu rengiyle canlandırmıştır.

Ayrılık karşısında sabreden anlatıcının görüntüsü, çiçeğin solduktan sonra meyve vermesi gibi ayrılığın acısı aracılığıyla daha büyük ruhsal olgunluğa ulaştığını ifade etmektedir. Açelya çiçeği anlatıcısı, doğanın kanununa göre dökülen çiçekler gibi sevgilinin gideceği zamanı anlayıp bunun farkına varmıştır. Anlatıcı, gençliğin aşk ve ayrılıkla acı çektikten sonra ruhunun olgunlaşıp değer kazandığını vurgulayarak ayrılığı olumlu bir şekilde kabul edip üstesinden gelmeye çalışmaktadır.

3.6.4. Sevgilimin Sessizliği (님의 침묵) [166]

Han Yonğun (한용운)

Yarim gitti. Ah Sevdiğim yârim gitti.
Yemyeşil dağı geçip güz kuşağı ormanına doğru küçük yolu yürüyerek beni yıkıp gitti.
Altın çiçek gibi parlayan eski yeminimiz, buz gibi toz zerresi olup bir nefes esintisinde uçup gitti.
Etkili ilk öpücüğün hatırası kaderimi değiştirdi ve arkasını dönüp kaybolup gitti.
Güzel kokulu sevgilimin sesine sağı, çiçek gibi yüzüne kör oldum.
Aşk da insana dairmiş, kavuştuğumda ayrılık için üzülmüyor değilim, beklenmedik ayrılığa şaşıran yüreğim yeni üzüntülere boğuldu.
Ayrılığı, faydasız gözyaşlarımın sebebi kılmam, aşkı kendi kendime anladığımı sanmam yüzünden, kontrol edemediğim yoğun üzüntümü taşıyarak, yeni ümitlerin zirvesine boca ettim.
Kavuştuğumuzda ayrılmaktan duyduğum kaygı gibi, ayrıldığımızda da tekrar kavuşacağımıza inanıyorum.
Ah, yârim gitti ama ben ona veda etmedim.
Benim ezgilere dökülemeyen aşkımın şarkısı, sevgilimin sessizliğini örter.

[166] O, s.72

(1926-Sevgilimin Sessizliği (Nimıy Çimmug 님의 침묵))

Bu şiir şairin şiirlerindeki genel düşünceyi içermesinden dolayı en önemli eser olarak görülmektedir. Bir ve ikinci mısrada sevgiliyle yaşadığı ayrılığı ifade etmiştir. Fakat yaşadığı bu ayrılıktan dolayı karamsarlığa düşmeyip yeni bir buluşmanın umudunu taşımaktadır. Şiirde geçen 'Kavuştuğumuzda ayrılmaktan duyduğum kaygı gibi, ayrıldığımızda da tekrar kavuşacağımıza inanıyorum' dizesinde de her ayrılığın yeni bir buluşma, her buluşmanın da bir ayrılık olduğunu ifade etmiştir. Sevgiliye olan aşkını ve beklentisini etkili ifade etmek için saygılı bir dil kullanarak anlatımı daha çekici kılmıştır. Şair sevgiliden ayrılmıştır fakat 'yârim gitti ama ben ona veda etmedim' dizesinden de anlayacağımız gibi sevgiliyi hala kalbinde tutmaktadır. Bu şiirdeki sevgiliyi kaybettiği vatanı olarak düşünebiliriz. Ve vatanını kaybettiği dönemdeki acıların üstesinden Budizm inancıyla gelmiştir

SONUÇ

Bu çalışmada 1910-1945 yılları arasını kapsayan Japon sömürge döneminin Kore edebiyatına olan etkisi incelenmiştir. Sadece şiir türü ile sınırlı tuttuğumuz bu çalışmada, sömürge döneminin ünlü şairlerinin şiirlerinde işledikleri temaları sınıflara ayırarak inceledik.

Birinci bölümde aydınlanma adı altında Kore topraklarına girerek çıkardıkları kanun ve yasalar ile Kore halkını Japonlaştırmaya çalışan emperyalist Japonya'nın eğitim, ekonomi, siyasi, askeri ve sosyal alanlarda uyguladığı politikaları inceledik. 35 yıl boyunca zulüm yaşayan Kore halkının bu dönemde, seçme seçilme haklarının ellerinden alınması, basın-yayına sansür uygulanması, eğitim-öğretime sınırlılıkların konulması, hatta isimlerinin Japonca olarak değiştirilmesine kadar birçok adaletsiz dayatmalarla karşı karşıya kaldığını gözlemledik.

Sömürgenin toplumun çeşitli alanlarına etkisi olduğu gibi edebiyatta da izleri görülmektedir. Japon baskısından dolayı yaşanılan sıkıntılar dönem edebiyatçıları tarafından eserlerinde dile getirilmiştir. Bu kişiler, Japonya'nın uyguladığı sansür politikası gibi çeşitli uğraşlara rağmen kültürlerinden, öz benliklerinden ve bağımsızlık arzularından vazgeçmeyen Kore halkının sesi olmuşlardır. Bu nedenle o dönemde ele aldıkları edebiyat eserleri dönemi anlatan birer belge niteliği taşımaktadır.

Sömürge dönemi edebiyatını ve şiirini onar yıllık periyodlar halinde incelediğimiz bu çalışmada, sömürgeyle birlikte şiir alanında köklü değişimlerin ve ilklerin yaşandığını gözlemledik. Yeni tarzda üslup ve tekniklerin uygulandığı bu dönemde Kore'ye Batı medeniyetlerinin girmesiyle birlikte Modern Edebiyatın zemini hazırlanmıştır. Yayımlanan özel gazete ve dergiler aracılığıyla gelişen Kore edebiyatının, zorlu dönem şartlarına rağmen yaşama ihtimalini elde ettiğini söyleyebiliriz.

Dönemin birçok ünlü şairinin Japonya'da gördükleri eğitim sayesinde Batı edebiyatı hakkında bilgi sahibi oldukları ve bu şekilde Batı fikirlerini ve edebi formlarını benimsedikleri görülmüştür. Klasik şiirden modern şiire geçişin yaşandığı 1910'lu yıllarda bağımsızlıklarını kaybetmelerinden dolayı yaşanılan üzüntünün dönem şiirine yansıdığı gözlemlenmiştir. Bu dönemde şairler Fransa'nın sembolizm ve natüralizm akımlarının etkisinde kaldığı görülmüştür.

1920'li yıllara girildiğinden itibaren sayısız edebiyat dergisi yayınlanıp, birçok ünlü şair bu dönemde faaliyet göstermeye başladığı görülmüştür. Şairlerin 1 Mart Hareketi'nin başarısızlığından kaynaklı olarak vatanın elden gidişine duydukları üzüntülerini ve hayal kırıklıklarını dile getirdikleri romantizm eğiliminde şiirler yazdığı incelenmiştir. Dönemin en ünlü şairleri ve eserleri olarak Gim Sovol'un "Açelya Çiçeği" ni ve Han Yonğun'un "Sevgilimin Sessizliği" ni gösterebiliriz.

1930'lu yıllarda Çin-Japonya Savaşı'nın patlak vermesiyle sömürge güçlerinin, Koreliler üzerinde uyguladığı baskı her alanda hissedilirken, şairlerin eserlerinde olumsuzlukları eleştirdikleri, vatanlarını kaybetme düşüncesini, geleneksel değerlerin tekrar ortaya çıkması gibi konulara yer verdikleri gözlemlenmiştir. Ayrıca modernizm, sürrealizm gibi farklı edebiyat akımlarının ülkeye gelmesiyle şairlerin bu tarzda eserler yazdığını söyleyebiliriz.

Çalışmanın ikinci bölümde dönemin başlıca şairlerine yer verilmiştir. Dönemde iz bırakan şairlerden İ Yugsa, Yun Donğcu, Gim Yıonğranğ gibilerinin Kore sömürge altına girdikten bağımsızlığa kavuşuncaya kadar milli bir tutum sergileyip, halkı da bu yönde aydınlatan eserler verdikleri görülmektedir. Buna karşı Gimıog, No Çıonmyıonğ, Bag Yonğhi gibi şairlerin şiddetlenen sömürge baskısına daha fazla dayanamayıp hayatının bir bölümünde Japon yanlısı olarak faaliyet gösterdikleri ve emperyalist Japonya'nın istekleri doğrultusunda eserler yazdıkları gözlenmiştir.

Son bölümde ise umut, hüzün, özlem, doğa, toplum ve ayrılık temalarını inceledğimiz sömürge dönemini şiirinde şairlerin dönem dönem farklı olay ve akımlardan etkilenerek bunları şiirlerinde yansıttıkları görülmektedir. Sömürgeden dolayı kaybettikleri vatanlarına ve geçmiş yaşamlarına olan özlemleri, bağımsızlık arzuları, sömürge güçlerine duydukları kin ve nefreti çeşitli meteforlarla şiirlerinde kullandıklarını gözlemledik.

Şiir incelemesi yaptığımız bu çalışmada çeviri yaparken şairlerin duygularını aktarma konusunda sıkıntılar yaşadık. Bir dilden başka bir dile yapılan çevirilerde en sık karşılaşılan sorun olan duygu ve anlam eksikliğini elimizden geldiğince en aza indirgemeye çalıştık. Ne yazık ki bazı eksiklerimiz olmuş olabilir. Bu çalışmanın yapılacak olan diğer çalışmalar için yardımcı bir kaynak olması temenni edilmektedir.

KAYNAKÇA

Ann Sung Hi. «İ Guoang Su ve Modern Kore Edebiyatı: Muconğ (Yi Kwang-Su And Modern Korean Literature: Mujonğ).» (Kore Çalışmaları Dergisi (Korean Studies Review)), no. 5 (2005).

Bag Hyıon Su (박현수), İ Sanğ Og (이상옥). «Gimıog'un Modern Halk Şiir Stilinin Tasarısı(김억의 근대적 민족시형의 구상).» (UriMalgıl (우리말글)), no. 63 (2014).

Be Ho Nam (배호남). «'Han Yonğ un'un 'Sevgilinin Sessizliği' Adlı Şiir Kitabındaki 'Sevgili'nin Anlam Araştırması – Levinas Diğerleri Felsefesi Merkezinde- (한용운의 님의 침묵에서 '님'의 의미 연구 - 레비나스의 타자철학을 중심으로).» (Kore Dili ve Edebiyatı (한민족어문학)), no. 68 (2014).

C.Andrew Nahm, (Çev.Ali Rıza Balaban). (1988). *Kore Tarihi ve Kültürü.* İzmir: E.Ü. Basımevi.

Cıonğ Conğ Cin (정종진). *Kore Modern Şiiri ve Duyguların Tarihi(한국현대시, 그 감동의 역사).* Gyıonğgi Bölgesi (경기도): Tehagsa (태학사), 2011.

Co Segon (조세곤), (2010). *Toprak Araştırma Kurumu ve Toprak Sisteminin Değişimi (토지조사사업과 토지제도의 변화).* Sangci Üniversitesi Ekonomi Bölümü (상지대 경제학).

Do Cinsun (도진순). D. C. (2010). An Cunğgın'ın Savaşı ve Barışı, Öldürülmesi ve Ölüm (안중근의 전쟁과 평화,죽임과 죽음), *Tarih ve Gerçek (역사와현실)* (75.Sayı (제 75 호)).

Erol, Kemal. (2012). Tarih-Edebiyat İlişkisi ve Tarihi Romanların Tarih Öğretimine Katkısı. *Dil ve Edebiyat Eğitim Dergisi*.

Gim, Djungil. (2014). *The History of Korea Second Edition.* Greenwood

Gim Han Go (김한호). «Üzgün Şairin Şarkısı: Kim Sovol Şiir Araştırması (슬픈 시인의 노래 김소월 시 연구).» (Munyemadang Yayın Evi (문예마당)) 2000.

Gim Hınğ Gyu (김흥규). *Kore Modern Şiirini arayarak(한국현대시를찾아서)* . Sıoul (서울): Yeşil Ağaç Kitap Yayınları (푸른나무), 2002.

Gim Yun Şik (김윤식), Gim U Conğ (김우종). *Kore Modern Edebiyat Tarihi (한국현대문학사).* Modern Edebiyat Yayınları (현대문학), 2005.

Goag Myıonğ Sug (곽 명숙). *1920 yılı Başlarında Şiirin Estetik Üstünlüğü ve Sembolizm (1920 년대 초기시의 미적 초월성과 상징주의).* 2007.

Gu İn Hoan (구인환). *Öğrencilerin Bilmesi Gereken Şiirler(고교생이 알아야 할 시).* Şioanmunhoa Yayın Evi (신원문화사), 2002.

Guon Hi Conğ (권희정). «Sömürge Döneminde Kore Aile Yapısının Değişimi:1920 Yılındaki Dava ve Boşanma Örnekleri Temelinde(식민지 시대 한국 가족의 변화: 1920 년대 이흔소송과 이혼 사례를 중심으로).» (Karşılaştırmalı Kültür Araştırması (비교문화연구)), No. 2 (2015).

Gündüz, Ahmet. «Sömürgecilik Kavramı Ve Sömürgeci Devletlerin Uyguladıkları Taktikler “Ortadoğu Örneği”.» (Tarih Okulu Dergisi), no. XXV (2016).

Han Donğ Min (한 동민). «‘Japon Emperyalizmi Budizm Sisteminin Anti-Japon Hareketleri Araştırması Yurttaşlık Konusu (일제강점기 불교계의 항일운동연구 동향과 과제).» (Kore Budizm’i Araştırma Merkezi (한국불교선리연구원)), no. 1.

Hıo Yun Hö (허윤회). *Kore Modern Şiiri ve Şiir Sanatı 한국의 현대시와 시론.* Somyıonğ Yayın Evi (소명출판), 2012.

İ Hi Cıonğ, (이희정). «1920 yılı dergi DonğMyonğ ve Modern Coson'un Planı(1920 년대 잡지 동명과 근대적 조선의 기획) .»

İm Cu Tag (임 주탁). «Kore Modern Şiirinin Oluşum Aşamalarının Araştırması(한국 근대시의 형성 과정 연구).» (Kore Kültürü (한국 문화)), no. 32 (2013).

Karataş, Yasemin Çakmak. (2017). *Han Yonğ un'un (한용운) Şiirlerindeki Sembolik Unsurlar*. Kayseri: Erciyes Üniversitesi, Sbe, Doğu Dilleri ve Edebiyatları, Kore Dili ve Edebiyatı, Yüksek Lisans Tezi.

Lee, Kibaik. (1988). *A New History of Korea,(Çev.Edward w.Wagner)* . Hardvard University Press.

Mahir Ünlü. *19. Yüzyıl Çağdaş Türk Edebiyatına Doğru.* İstanbul: İnkılap Kitap Evi, 2006.

O Se Yonğ (오세영). *Kore Modern Şiir Tarihi (한국현대시사).* MinımSa (민음사), 2007.

—. *Modern Kore Edebiyatı Şiiri Çözümlemeli Okuma (한국현대시 분석적읽기)* . Sıoul (서울): Goryıo Üniversitesi Yayınevi(고려대학교출판부), 2009.

Steinberg, John. (2007). *The Russo-Japanese War in Global Perspective: World War Zero,*. Leiden Boston: Brill Yayınevi.

Türközü, Hatice Köroğlu. «'Han Yonğ Un'un Şiirlerinde 'Sevgili-Yar(Nim 님)' Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme'.» (Folklor Edebiyat Dergisi) 23, no. 92 (2017).

Türközü, Hatice Köroğlu. «Kore Edebiyatına Genel Bir Bakış.» (Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi), no. 12 (2002).

Türközü, Hatice Köroğlu. «Koreli Şair Gim So Vol'ün Edebi Kişiliği ve Şiirleri.» (Çankırı Karatekin Üniversitesi Karatekin Edebiyat Fakültesi Dergisi) 6, no. 1 (2018).

—. *Modern Kore Edebiyatı Eser İncelemeleri.* Antalya: Likya Yayınları, 2017.

—. *Modern Kore Edebiyatı Tarihi.* Antalya: Likya Yayınları, 2017.

Yun Dong Cu. *Gökyüzü, Rüzgar, Yıldızlar ve Şiir.* Çeviren Mehmet Sait Şener. İstanbul: Dedalus Yayınevi, 2018.

İnternet Kaynakları

http://blog.daum.net/_blog/BlogTypeView.do?blogid=0FMQC&articleno=11629064&categoryId=426719&regdt=20081024102018. E.T: 16 10 2018.

http://blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=hhs1201&logNo=20199737113&beginTime=0&jumpingVid=&from=search&redirect=Log&widgetTypeCall=true E.T: 26 03 2019.

http://boomup.chosun.com/site/data/html_dir/2010/05/07/2010050701467.html. E.T: 22 02 2019.

http://www.davincimap.co.kr/davBase/Source/davSource.jsp?Job=Body&SourID=SOUR001848 E.T: 15 04 2018.

http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0009839 E.T: 12 06 2019.

http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Index?contents_id=E0027425. E.T: 19 11 2018.

http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0020963. E.T: 19 10 2018.

http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0053372 E.T: 18 06 2019.

http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0064122. E.T: 03 09 2018.

http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0064122. E.T: 17 02 2019.

http://www.seelotus.com/gojeon/hyeon-dae/si/si-new/bbaes-as-gin-del.htm. E.T: 17 10 2018.

http://www.suwonilbo.kr/news/articleView.html?idxno=52023. E.T: 18 04 2019.

https://brunch.co.kr/@adipoman/32. E.T: 28 04 2019.

https://kin.naver.com/open100/detail.nhn?d1id=3&dirId=307&docId=292145&qb=7Zmp7ISd7Jqw&enc=utf8&section=kin&rank=1&search_sort=0&spq=0&pid=T/JGQlpySDNsstva3SssssssCK-464136&sid=/gzt7%2BQGFeR8g1CvS3996A%3D%3D. E.T: 25 12 2018.

https://kin.naver.com/open100/detail.nhn?d1id=3&dirId=307&docId=292145&qb=7Zmp7ISd7Jqw&enc=utf8&section=kin&rank=1&search_sort=0&spq=0&pid=T/JGQlpySDNsstva3SssssssCK-464136&sid=/gzt7%2BQGFeR8g1CvS3996A%3D%3D. E.T: 18 01 2019.

https://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=3&dirId=307&docId=53309085&qb=7Zmp7ISd7JqwIOyVoOyduOydmCDsnbjrj4Q=&enc=utf8&section=kin&rank=1&search_sort=0&spq=0. E.T: 28 11 2018.

https://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=3&dirId=307&docId=57021449&qb=6rmA7Ja1IOyLnA==&enc=utf8&section=kin&rank=2&search_sort=0&spq=0. E.T: 12 10 2018.

http://ko.kliterature.wikidok.net/wp-d/57a96137582734cf0f4103a1/View E.T: 12 06 2018

https://m.blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=dongseok555&logNo=220346531562&proxyReferer=https%3A%2F%2Fwww.google.com.tr%2F. E.T: 05 09 2018.

https://m.blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=kyorai&logNo=120060460975&proxyReferer=https%3A%2F%2Fwww.google.com.tr%2F. E.T: 06 11 2018.

https://m.blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=kyorai&logNo=120060591362&proxyReferer=https%3A%2F%2Fwww.google.com.tr%2F. E.T: 05 10 2018.

https://m.blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=kyorai&logNo=120060591362&proxyReferer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F 15 06 2019.

https://www.mk.co.kr/news/society/view/2017/06/382169/ E.T: 08 06 2019.

https://namu.wiki/w/%EC%9D%B4%EC%83%81%ED%99%94(%EC%8B%9C%EC%9D%B8). E.T: 21 10 2018.

https://namu.wiki/w/%EC%9D%BC%EC%A0%9C%EA%B0%95%EC%A0%90%EA%B8%B0 E.T: 20 10 2017.

https://namu.wiki/w/%EC%84%9C%EC%A0%95%EC%A3%BC E.T: 10 06 2019.

https://namu.wiki/w/%EA%B9%80%EC%98%81%EB%9E%91 E.T: 12 06 2019.

https://namu.wiki/w/유치환 E.T: 17.06.2019.

http://news.donga.com/List/Series_70070000001078/3/70070000001078/20180616/90606615

http://news.donga.com/List/Series_70070000001078/3/70070000001078/20180616/90606615/1 E.T: 16 04 2018.

http://www.poemlane.com/bbs/zboard.php?id=1poem&page=2&sn1=&divpage=1&sn=off&ss=on&sc=on&select_arrange=headnum&desc=asc&no=58 E.T: 26 03 2019.

http://www.seondohoe.org/24325?ckattempt=1 E.T: 13 06 2019.

https://somgle.tistory.com/89 E.T: 15 04 2018.

https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=333621&cid=41708&categoryId=41737. E.T: 01 05 2019.

https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=334079&cid=41708&categoryId=41737. E.T: 18 11 2018.

https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=528414&cid=46645&categoryId=46645. E.T: 03 09 2018.

https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=658598&cid=46645&categoryId=46645 E.T: 27 09 2018.

https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=580619&cid=46674&categoryId=46674. E.T: 16 01 2019.

https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=883990&cid=43671&categoryId=43671. E.T: 04 12 2018.

https://www.youtube.com/watch?v=-m72sZVGLq4 E.T:, 12 03 2017.

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı, Soyadı : Esra SEVİNÇ

Uyruğu : T.C.

Doğum Tarihi ve Yeri : 28.08.1993 / Kocaeli

Medeni Durumu : Bekar

E-mail : esra_sevinc93@hotmail.com

EĞİTİM

Derece	**Kurum**	**Mezuniyet Tarihi**
Lisans	Erciyes Üniversitesi	2016
Lise	Deniz Yıldızları Anadolu Meslek Lisesi	2011
İlköğretim	Mehmet Akif Ersoy İ.Ö.O.	2007

YABANCI DİL

Korece, İngilizce